£100

Domus Prof. Rom.

COMPENDIVM PRIVILEGIORVM, ET GRATIARVM SOCIETATIS IESV.

ROMAE,

In Collegio eiusdem Societatis Anno Domini

M. D. LXXXIIII.

Cum facultate Superiorum.

IN COMPENDIVM PRIVILEGIORVM SOCIETATIS IESV.

PRAEFATIO.

CVM Societas nostra Dei benignitate ac Summorum Pontificum liberalitate satis instructa & ornata sit multis ac magnis gratijs & facultatibus, tam peculiariter ipsi concessis, quàm etiam alijs, quarum per Apostolicam communicationẽ amplissima accessio eidem facta est: operæ pretium fore iudicauimus, si, quæ præcipuæ nostroq. usui magis accomodatæ sunt, in compendium redigerentur. Quoniam uero iuxta litteras Apostolicas nullius priuilegij seu gratiæ hactenus concessæ vel in posterum concedendæ usus potest in Societate licitus esse nisi per solius Præpositi Generalis communicationem; iccirco suis in locis annotatum est, quænam gratiæ, quibus ac quatenus concessæ, aut limitatæ, vel etiam reseruatæ sint. Vbi vero nihil horũ adscriptũ fuerit, hoc ipso constare debet, gratias huiusmodi sicut sonant, concessas esse. Ceterum necessarium est vt modus gratijs vtendi, qui in plerisque communicationibus præscriptus est, diligentissime ab omnibus obseruetur. Porro nul-

nerali, vel à Summo Pontifice, vtendi potestatem facere; ita eorumdem fore, illarum eis vsum, cum expedire iudicauerint, vel limitare, vel etiam omnino suspendere. Et quoniam in hoc Compendio sæpenumero fit mentio de Professis tum Societatis, tum aliorum Ordinum, aduertendum est iuxta diuersa Societatis priuilegiá quidquid de illis dicitur, intelligi etiam debere de nostris qui tria vota simplicia post biennium emiserint, nisi forte aliquid aliquo in loco excipiatur. Postremo illud erit etiam aduertendum, in ijs facultatibus in quibus Concilium Tridentinũ circa earum vsum vel moderationem aliquid disponit, id suis locis fuisse adnotatum: In quibus autẽ nihil de Concilio dicitur, prouisũ fuisse intelligatur, ut liber nobis sit earum vsus.

COMPENDIVM PRIVILEGIORVM, ET GRATIARVM SOCIETATIS IESV.

ABSOLVTIO.

§. 1.

Omnes Confeſſarij Societatis habent facultaté abſoluendi quoſcunq. Christi fideles ad eos vndecunq. accedentes eorum confeſſionibus diligenter auditis à quibuſcunque peccatis etiam Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, & à quibuſcunque ſententijs, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis ex illis reſultantibus, ijs exceptis, quæ in Bulla cœnæ Domini continentur. Paul.iij.in litteris Apoſtol. pag. 20. Et quãuis aliqui Ordinarij prætendũt prædictã facultatem quo ad caſus per illos reſeruatos nihil operari, immo ei eſſe derogatũ à Greg.xiij. iuxta ea, quæ in quadam epiſtola ad vnum ex eis miſſa, Illuſtriſſimus Cardinalis Sancti Sixti ſubiungit in hæc verba, videlicet. Hac de re vbi Congregatio accurate egiſſet, deinde ad S.D.N. retuliſſet, illius Sanctitas

etiam de sententia Congregationis censuit; Ex facultatibus per Mare magnum, aliaue priuilegia regularibus concessa, factam eis non esse potestatem absoluendi in casibus sibi ab Episcopo reseruatis, &c. Nihilominus declarauit idem Greg. xiij. die 10. Maij. An 1583. non esse intentionis suæ quod per talem epistolam sit derogata dicta Societatis facultas, eamque quatenus opus sit de nouo confirmauit. Habetur in viuæ vocis oraculis pag. 131.

Hæc facultas addita extensione, de qua fit mẽtio Verbo Confessarius §. 2. communicatur omnibus Confessarijs à Superiorib. deputatis, & ab Ordinario loci iuxta formã Conc. Trid. sess. 23. cap. 15. de Reform. approbatis, præterquam respectu excommunicatorum generaliter ab homine, quos Superiores tantum, & ij, qui ab eis specialem licentiam obtinuerint, poterunt absoluere; excommunicatos autem nominatim ab homine, & illos Regulares, qui licentiam non habuerint extra suum Ordinem confitendi, ne Superiores quidẽ absoluẽt.

Caueant autem Superiores ne in vsu huius facultatis Ordinarios offendant, simulque admoneãt pœnitentes absolutionem à censuris, si quam impendent, nihil eis prodesse in foro exteriori.

§. 2.

Possunt Cõfessarij Societatis absoluere eos, qui bona naufragantium rapuerint, iniuncta eis restitutione, vbi & quomodo ea fieri pote-

rit. Gregor.xiij.die 18. Martij. 1584. in Viuæ vo.or.pag. 133.

§. 3.

Potest Præpositus Generalis per se, vel per alios absoluere quoscunque ab hæresi in foro conscientiae. Concessit Iulius iij. Viuæ vocis oraculo primum, vt in Viuae vo.or. pag. 9. Deinde per Breue in litteris Apost. pag. 66. Confirmauit vero & de nouo concessit Greg. xiij. die 18. Martij 1584. pro reliquis orbis partibus, Hispania excepta, in Viuæ vocis oraculis. pag. 132.

Communicatur Prouincialibus, sed extra Hispaniam, vt habet priuilegium, cum potestate vt re mature considerata, quando sibi videbitur in domino expedire, in casibus particularibus possint id alijs communicare.

§. 4.

Facultatem absoluendi quoscunq. à lectione librorum prohibitorum in ijs locis vbi possumus absoluere ab hæresi, concessit Gregorius xiij. die 6. Nouẽbris, anno Domini 1583. prout in Viuæ vo.or.pag. 132.

Conceditur omnibus Superioribus, & ijs, quibus ipsi communicauerint, sed si libri prohibiti editi sint ad stabilienda dogmata hæretica, non poterunt communicare hanc facultatem nisi in casibus particularibus perspectis circunstantijs.

In ijs

In ijs vero Prouincijs, in quibus ex peculiari concessione amplior esset facultas, liber permittitur illius vsus.

§.5.

Qui mittuntur ad triremes possunt absolui per nostros à quibuscunq. casibus, sicut in articulo mortis. Pius. iiij. in Vi. vo. oraculis. pag.30.

Hæc facultas absoluendi damnatos ad triremes omnibus Superioribus communicatur, & ijs quibus ipsi commiserint. Quod autem attinet ad casus Bullæ Cœnæ, videantur quæ inferius dicũtur in Verb. Bulla Cœna. Idque in sequentibus. §§. quoad eosdem casus etiam obseruetur.

§.6.

Ij, qui sub Obedientia, & correctione Societatis degunt, possunt absolui per Præpositum Generalem, & alios, quos ipse deputauerit, ab omnibus peccatis ante, vel post ingressum Societatis commissis, & ab omnibus Ecclesiasticis, & secularibus sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine latis, præterquam ab his quatuor, quae in bulla Sixti iiij. continentur, nempe relapsus in hæresim, schisma, litterarum Apost. falsificatio, & delatio prohibitorum ad infideles, de quibus in Monumentis Minorum. fol. 143. Volẽtes tamen ingredi Societatem, & absolui, vt præfertur, reincidunt in pristinas sẽtẽtias, nisi mox ingredi, & per-

actis

actis experientijs ſecundum Conſtitutiones Societatis, vota emittere parati ſint, etiam ſi ſuper hoc induciæ eis à prælatis Societatis concedantur. Paul. iij. in litteris Apoſt. pag. 32.& ſeq.

Communicatur hæc facultas Superioribus, & ijs quibus ipſi commiſerint excepta hæreſi, & apoſtaſia ab Eccleſia incurſis poſt ingreſſum in Societatem, quæ Præpoſito Generali reſeruantur.

§.7.

Abſoluendi ab hæreſi,& à relapſu etiam in hæreſim eos omnes, qui ſub Societatis obedientia viuunt, ſi quis (quod Deus auertat) in eam incideret, etiam in Hiſpania facultatem conceſſit Grego.xiij.die 18. Martij. 1584. vt in Viuæ vo.or.pag. 133.

§.8.

Facultate cõceſſa Minoribus de obſeruãtia Vltramontanis, poſſunt Præpoſitus Generalis, ac Prouinciales Societatis Vltramontani abſoluere noſtros Vltramontanos ſibi ſubditos, & diſpenſare cum eis, quoties opus fuerit à relapſu in hęreſim, aut apoſtaſiam, & eorum pœnas à iure conſtitutas commutare augendo, vel minuendo, penſatis qualitate, & quantitate, alijſque debitis circunſtantijs; dummodo talium relapſorum crimina publica, & notoria apud ſeculares non ſint, vt ex hoc ſcandalum oriri poſſit. Alex.vj.in Monum.Mino. fol.70.conceſſ.164.& refertur quanquam nõ

ſatis

satis plene in Comp.eorundem.Verb.Absolutio ord.quo ad fratres.§.18.

Si quis ex nostris (quod Deus auertat) indigeret absolutione,de qua proximo,& præcedenti. §. agitur,quando res non est dubia,facultas absoluen di reseruatur Præposito Generali:Sed ne pœnitēs cogatur tamdiu sine absolutione manere, communicatur Præpositis Prouincialibus; ita tamen vt moneatur pœnitens manere sub pœna peccati mor talis integram obligationem,vel se Præposito Generali præsentandi, vel rem eidem manifestandi, eo modo, qui seruata sigilli integritate, Prouincia li videbitur.

§. 9.

Iuxta concessionem eiusdem Alex. vj. quę habetur in Supplemento Minor. fol. 99. concess. 358. & refertur in eorumdem Comp. d. Verb. Absolutio Ord.quo ad fratres §. 19. Prępositus Generalis,ac Prouinciales possunt absoluere nostros, qui existentes in sæculo incurrissent censuram Ecclesiasticam propter delationem lignaminum,seu ferramentorum ad partes infidelium.

Hæc facultas communicatur omnibus Superio ribus,& alijs Confessarijs,quib. ipsi indicauerint.

§. 10.

Per Priuilegium Benedictinis concessum, vt in Manuscriptis fol. 38. possunt Præpositi Domorum,ac Rectores absoluere omnes,qui

in Societate propoſuerũt perpetuum Deo red dere famulatum à quibuſcunque peccatis, & quacunque ſententia excommunicationis, ſuſ penſionis,& interdicti, etiã ſi talia forent,propter quæ Sedes Apoſtolica eſſet conſulenda, præmiſſa ex parte eorum ſatisfactione, & impoſita eis per eos pœnitentia.

Hæc facultas communicatur Superioribus in ea nominatis,præterquam in his,quæ excepta fue runt ſupra §.*6.7.&* 8.

§.11.

Declarat Summus Pontifex non eſſe,nec fo re vnquam mentis ſuæ,aut Sedis Apoſt.vt per ſonę Societatis abſq. expreſſa Superioris eiuſdem Societatis licentia vtantur facultatibus, quæ in Iubilæis,bullis Cruciatę,Confeſſionalibus,aut alijs quibuſuis Apoſtolicis indultis, quæ Communitatibus,aut priuatis perſonis, aut pijs locis quomodocunque aliter hucuſq. conceſſa ſunt,aut in poſterum concedentur,etiam ſi in illis expreſſe indulgeatur, vt omnes Regulares, etiam Mẽdicantes eiuſmodi facultatibus vti poſſint. Si quando autem vſus aliquarũ ex huiuſmodi facultatibus perſonis de dicta Societate à Superioribus eiuſdem Societatis concedetur, nulli earum licere niſi intra numerum eorum, qui ad confeſſiones perſonarum eiuſdem Domus, aut Collegij audiendas deputati ſunt confeſſarium eligere,niſi ratione itineris, aut alia de cauſa ab eiſdem Supe

rioribus

rioribus, alijs Confessarijs intra, aut extra Societatem confitendi facultas ad id specialiter daretur, secusque facta irrita, & inania esse decernit. Gregor. xiij. in Litteris Apost. pag. 141. & seq. Vide plura in hanc sententiam Verb. Gratiarum vsus §. 2.

Superiores poterunt licentiam nostris concedere ad vsum prædictarum facultatum, quo ad casus reseruatos, & reliqua, si quando videbuntur concedenda, & quod ad indulgentias attinet, Vide infra Verb. Indulgentiæ ad finem.

Qualiter Superiores possint per seipsos absoluere subditos ab omnibus, à quibus Episcopi possunt absoluere clericos, & laicos sibi subditos, etiam ex vi Concilij Trident. Vide infra Verb. Prælati §. 3.

Quoad modum absoluendi ab excommunicatione in foro conscientiæ, Vide infra in Verb. Excommunicatio §. 2. & quod facultates hoc verbo contentæ, quæ Bullæ Cœnæ repugnant, hodie perseuerent. Vide Verb. Bulla Cœnæ §. 2.

Quæ vero hic dicuntur de absolutione à censuris quoad externos, intelligantur de absolutione in Sacramento pœnitentiæ.

Aedificia.

§. 1.

Conceditur Societati facultas ædificandi, & recipiẽdi Collegia, Domus, Ecclesias, & Oratoria in quibuscunque mundi partibus, & inhibetur, ac mandatur omnibus: & singulis

Archie-

Archiepiscopis, Episcopis, alijsque Ecclesiarũ Prælatis, & locorum Ordinarijs, ac quibusuis alijs Potestatibus Ecclesiasticis, & secularibus, ne nos, aut nostras Domos, Ecclesias, aut Collegia ædificare volentes quoquomodo in huiusmodi constructionibus impediãt, perturbent, aut molestent, Paul. iij. pag. 38, & 39,

§. 2.

Priuilegium præcedenti §. contentum confirmauit, & de nouo concessit Pius iiij. etiam intra centum quadraginta cannas à Conuentibus aliarum Religionum, etiam Mendicantium, & non obstantibus earum priuilegijs, Ac etiam mandauit Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs in dignitate constitutis, vt per se, vel alium, seu alios, quoties pro parte alicuius de Societate fuerint requisiti, priuilegij huiusmodi litteras solemniter publicantes, faciant nostros contentis in eisdem gaudere. Non permittentes eos super his, aut eorum aliquo per quorũuis Ordinum Religiosos, aut alias personas, etiam si Pontificali, seu Regali auctoritate fungantur, quouis quæsito colore, quomodolibet molestari, pag. 77, & seq.

Quamuis priuilegia his duobus §§. contenta per Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 3. de Regul. limitata fuerint, pristinam nihilominus vim obtinent per priuilegium à Gregorio xiij. concessum

ſum poſt idem Concilium, vt §. ſequenti habetur.

§. 3.

Gregorius xiij. Priuilegia aliorum Ordinum ſuper non ædificatione intra cannas quoad Societatem tantum Motu proprio ſuſpendit, reuocauit, & inualidauit, ac ſilentium perpetuũ impoſuit quibuſuis contra præſentis priuilegij tenorem venientibus vigore cuiuſuis confirmationis, aut nouæ conceſſionis dictarum cannarum quomodolibet, & pari Motu etiam conſiſtorialiter, ac cum quibuſuis derogationibus ſpecificatis obtentarum, & in futurum obtinendarum. Inſuper conceſſit Societatis Presbyteris, & ipſi Societati, vt qualcunque Domos, Collegia, Eccleſias, & alia ædificia erigere, ac per eos vbiuis locorum erecta inhabitare, ac quæcunque loca, Domos, Eccleſias, Oratoria, & alia cuiuſcunque ſtructuræ ædificia ipſis quomodolibet relicta, vel oblata recipere, acceptare, emere, poſſidere, & retinere, ac in eis omnes, & ſingulas ſunctiones, & miniſteria Societatis exercere libere, & licite poſſint. pag. 161. & 162. Vbi etiam priuilegia Superioribus. §§. contenta confirmat. Mandatq. præterea, ne à locorum Ordinarijs, aut alijs quibuſuis circa præmiſſa impediantur. pag. 164.

Domus, & Collegia non poſſunt erigi ſine ſpeciali facultate Præpoſiti Generalis, ad quem etiã

refe-

referenda res erit antequam intra præfatum cannarum spatium à Conuentibus aliarum Religionũ ædificium erigatur. Quod si aliquando periculum esset in mora, possunt Prouinciales adhibito suorũ consultorum consilio potestatem facere nostris ædificandi, & habitandi intra cannas. De vsu tamen huius facultatis, & causis propter quas opus fuerit ea vti, ad Præpositum Generalem, cum primum commode poterunt, referant.

Alienatio.

§. 1.

Per litteras Apost. Iul. iij. pag. 54. adiuncta pag. 61. & seq. potest Præpositus Generalis simul cum Cõgregatione Generali alienare Domus, vel Collegia; Nec circa hoc quidquam in oppositum definit bulla Pij v. pag. 101. & seq. si quidem de alijs agit contractibus.

§. 2.

Potest Præpositus Generalis Societatis pro tempore existens, vel ipsa Societas dum erit generaliter congregata, per se vel alios informatione extraiudicialiter, ac summarie, & simpliciter accepta, vel etiam ea omnino omissa, bona Domorum, etiam Probationis, Collegiorũ, & aliorum locorum eiusdem Societatis stabilia, & etiam mobilia, pretiosa, præsentia, & futura pro illorũ vtilitate, seu necessitate quibuscunque

cunque personis tam Ecclesiasticis, quam secularibus, cuiuscunque gradus, ordinis, & dignitatis existentibus, etiam Collegijs, Communitatibus & Vniuersitatibus, ad eam rationem quæ facilius inueniri potest, & pro pretio reperibili vendere, alienare, permutare, in emphiteosim seu liuellum ad tres generationes vel in aliud longum tempus dare, locare, etiam cum donationis seu inuestituræ receptione, ac repræsentata pecunia, sine tamen diminutione soliti illorum redditus, necnon generaliter & specialiter obligare & hypothecare, super illis census quoscunque redimibiles imponere & vendere: necnon de bonis eisdem compromittere, & quomodolibet super illis transigere, illisque simpliciter vel liti desuper habitæ & actionem etiam in non possessorem cedere & renunciare, vtilitatemque venditionũ & aliorum huiusmodi, vel etiam necessitatẽ, aut aliam causam propter quam fiant, simpliciter & absque figura iudicij cognoscere, iudicare, definire, & penitus terminare libere & licite. Gregor. xiij. in lit. Apost. pag. 203, vbi aliam extendit facultatem, de qua pag. 170.

§ 3.

Contrahentes habita sola Præpositi Generalis, vel congregatæ Societatis, per litteras patentes more ipsius Societatis vel alias, confirmatione, aut consensu, solo contractu securi existunt, nec tenentur demonstrare vtilitatem

ſeu neceſſitatem venditionum, commutationum, & aliarum alienationum; de quibus §. pręcedenti. nec item tenentur pretium in ęquiualentia vel meliora bona conuerſum, nec aliquid aliud demonſtrare. Ibidem pag. 203.

§. 4.

Quicunque contractus ſuper prædictis initi vſque ad huius conceſsionis tempus perpetuo valent, parteſq; ipſæ ad illorum obſeruationē omnino obligantur, & tam ipſi hactenus initi contractus, quam ineundi in futurū quibus ipſius Generalis Prępoſiti pro tempore exiſtentis, vel etiam congregatę Societatis conſenſus ſeu confirmatio acceſſerit, alia Sedis Apoſtolicæ confirmatione & approbatione non indigent. Ibidem.

Informationes autem ad Præpoſitum Generalē mittendæ vt licentiam alienandi concedat, fiant iuxta inſtructionem ad Prouinciales menſe Auguſto 1581. tranſmiſſam.

Poſſe alienare mobilia non precioſa conceditur omnibus Superioribus, auditis Conſultoribus. Pretioſa etiam quæ centum; Prouincialibus vero quæ ducentorum ducatorum valorem non excedant, in vtilitatem tamen Domorum ſeu Collegiorum. Quæ vero ad Eccleſias pertinent, quamuis minoris pretij ſint, non niſi in Eccleſiæ ipſius ornamenta pretium impendere poſſint.

§. 5.

Poſſunt Prępoſitus Generalis, ac Prouinciales

les pro emergentibus necessitatibus & euidẽtibus vtilitatibus Domorum, Collegiorum, & locorum Societatis vendere, alienare, ac permutare quęlibet bona immobilia, ac etiam vltra triẽnium locare, vltimis testatorum volũtatibus non obstantibus, dũmodo id in prædictorum vtilitatem cedere dignoscatur, habita diligẽti informatione à duobus aut tribus bonis viris locorum in quibus bona consistunt, super quo non modo eorum, sed Præpositi Generalis, ac Prouincialium prudentia requiritur, & conscientia oneratur. Concessit Leo x. Minoribus, vt in priuilegijs Augustinianorũ. fol. 88. pag. 2. & seq.

Facultas hæc soli Præposito Generali reseruatur, nec nisi rarissime ea vtetur. In illius autem vsu non solum mittatur ad Præpositum Generalem informatio, de qua in hac ipsa facultate fit mentio, sed seruetur etiam instructio, de qua proxime præcedenti §. 4. dictum fuit.

Altare.

Non obstante decisione Concilij Tridentini sess. 22. in Decreto, De obseruandis & vitandis in celebratione Missæ, possunt nostri Presbyteri in Missionibus quę à Superiori fiunt, seruata alias forma concessionis Pauli iij. pag. 34. (videlicet cum debita reuerentia & honore) sacrificium Missæ

ſuper altari viatico celebrare vbique gentium, etiam in caſtris militum, modo loca, etſi cõmunia & profana, tuta & honeſta ſint, & Præpoſitus Generalis, aut per eum Prouinciales Præpoſiti eo tum vtendum fore iudicauerint; poteruntque ibi ipſi Præsbyteri ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum miniſtrare fidelibus ad illud ſumendum debite præparatis. Gregor.xiij.pag. 193.

Quomodo poſsint conſecrari altaria Societatis, vide Verbo Eccleſia §.1.

Apoſtatæ.

§. 1.

Si quis poſt emiſſa vota ſecundum Societatis Conſtitutiones ab ea ad ſeculum receſſerit, etiam prætextu cuiuſuis indulti conceſſi, aut concedendi, abſque expreſſa ſui Superioris licentia ad id ab eo ſpecialiter obtẽta, ipſo facto eſt excommunicatus, & abſolui nequit, niſi à Romano Pontifice, vel Superiore Societatis. Habetur in litteris à Pio V. editis pag. 94. & ſeq.

§. 2.

Deficientes à Societate poſt tria vota, & ſi ſimplicia elapſo biennio probationis emiſſa, tanquam veros apoſtatas poſſe puniri & excommunicationis latę ſententię, ac alijs apo-

ſtatarum

statatum pœnis Sedi Apostolicæ vel Generali Pręposito Societatis reseruatis subiacere, nec ante absolutionem, & à Societate dimissionē matrimonium contrahere posse, & aliter contractūm nullum & irritū esse. Habetur in Cō stitutione Grego. xiij. pag. 233.

§. 3.

Per priuilegium concessum Minoribus, Nostri ab Ordine recedentes nisi post mandatum cuiusuis Superioris eisdem factum intra octo dies proximos ad Obedientiam redierint, excommunicationis latę sententiæ pœnam incurrunt, soli Summo Pontifici reseruatam, eidemque sententiæ subiacent omnes, qui ijs auxilium, consilium, vel fauorem præstiterint. Habetur in supl. Min. fol. 50. concess. 147.

Conceditur Prouincialibus facultas absoluendi per se vel alios, eos qui sine licētia discessissent, postquam redierint.

§. 4.

Per priuilegium concessum Minoribus ab Innoc. iiij. de quo in Monum. fol. 260. pag. 1. concess. 651. & in eorum Comp. Ver. Apostatæ §. 5. qui retinent Nostros sine licentia recedentes, ipso facto sunt excommunicati.

§. 5.

Si quis animo indurato post emissa vota siue Professorum, siue Coadiutorum, siue Scholarium, absque Superioris licentia exierit, & in

sæculo, vel etiam in alio Regulari loco degere præsumpserit, licebit Præposito Generali alijsque Superioribus Societatis illum tanquã apostatã etiam per auxilij brachij secularis inuocationem summariè, & sine figura iudicij ad Societatem reuocare, capere, & incarcerare, ac debitæ pœnitentiæ subijcere. Pius V. in dict. Apost. pag. 91. & seq.

Contra vagantes in seculo transfugas omnibus Superioribus conceditur hæc facultas; sed contra commorantes in aliqua alia Religione solis Prouincialibus. Vtrique vero circumspecte, & habita ratione ædificationis, ea vtantur.

§. 6.

Potest Præpositus Generalis per se, vel alios à se deputatos, Professos apostatas, etiamsi in Romana Curia inueniantur capere, incarcerare, & alias suæ disciplinæ submittere, ex priuilegio Carmelitis concesso; de quo in Monum. Min. fol. 186. concess. 469.

§. 7.

Præpositus Generalis, alijque inferiores Præpositi per se, vel per alios possunt sententiam excommunicationis in Societatis apostatas promulgare. Paul. iij. pag. 33. Potestque hoc idem Præpositus Generalis per se, vel per alios à se deputatos, si tales apostatæ sint Professi, etiamsi in Romana Curia inueniantur, ex priuilegio Carmelitis concesso, de quo in Monum. Min. fol. 186. concess. 469.

Facul-

Facultas hæc conceditur Provincialibus.

§. 8.

Potest Præpositus Generalis per communicationem priuilegij concessi Ministris, & Custodibus Minorum, Professos à Societate discedentes excommunicare, eosq; sic excommunicatione notatos tenentur Prælati ab eodem requisiti pro excõmunicatis publicè denunciari curare. Cõcessit Innoc. iiij. vt in Monum. Mino. fol. 121. concess. 163.

Hæc facultas communicatur Provincialibus cum ea moderatione de qua in præcedenti §. 5.

§. 9.

Nemo post emissa vota secundũ Societatis Cõstitutiones siue Professus, siue Scholaris, siue Coadiutor sit, ad aliũ ordinem prçterquam Carthusiensiũ nisi de expressa licentia ipsius Præpositi, aut Sedis Apostolicæ trãsire potest. Paul. iij. in litt. Apost. pag. 33. Idẽ cauetur ne quis faciat sine expressa licẽtia sui Superioris, & latius confirmatur à Pio iiij. in litteris per Piũ v. editis vt patet pag. 94. & seq. proposita pœna excõmunicationis ipso facto incurrẽdæ Ro. Pont. vel Superiori Societatis reseruatæ, tã in Religiosos, qui præfatos recipiunt, quam in ipsos receptos, recedentes etiã prætextu cuiusuis indulti cõcessi, aut cõcedendi, etiã quæsito colore ob frugem melioris vitæ, aut strictioris obseruãtiæ, quodq. secus facta nõ teneant. Statuitur itẽ in ijsdẽ litteris, qđ trãseuntes ad Car-

thusienses intra tres menses, ad alium vero Ordinem infra tẽpus eis à Superiore suo præfigẽdũ, dictos Ordines actualiter ingredi,& si in illis permanere nolint,aut nõ possint,absq. vlla mora ad Societatem regredi teneãtur sub præfata excõmunicationis pœna, quam tã ipsi,quam illos recipiẽtes, vel eis auxilium, consilium vel fauorem præstantes etiam incurrãt.

Facultatem transeundi ad aliam Religionem dare poterit solus Præpositus Generalis.

§. 10.

Per priuilegium Minimorũ, de quo in eorum libello fol. 37. pag. 1. si post licentiam obtentam ad aliam Religionem transeundi, ex ea post professionem emissam recesserint, & ad seculum redierint, vel ad aliam laxiorem trãsierint, contra ipsos vt contra alios apostatas procedere possunt Societatis Superiores.

Hæc facultas conceditur Prouincialibus, ea tamen vtantur remoto scandalo.

§. 11.

Concessit Pius V. Viuæ vocis oraculo, vt si quis ex nostra Societate in Carthusiensiũ Ordinem transire vellet, tres ei menses præscriberentur, intra quos si non ingrederetur, vel nõ admitteretur, vel non perseueraret, redire teneatur,& non ei amplius liceret respectu Carthusiæ à Societate sine Præpositi eius consen-

su

su recedere. Habetur in in Vi. voc. oraculis fol. 43. Idemq; per Breue confirmauit, ac de nouo concessit Gregorius xiij. & quoad præterita etiam valere; Ac eos qui secus fecerint, in excommunicationis & alias apostatarum censuras & pœnas eo ipso incurrere, à quibus nō nisi à Romano Pontifice, vel à Generali Societatis Præposito absolui posse decreuit. Et præsentis gratię communicationē omnibus alijs, etiam qui sua priuilegia cum Societate participant, vel participare poterunt, prohibuit. pag. 242.

§. 12.

Facultate Canonicis Sancti Saluatoris & Eremitis Sancti Augustini cōcessa si quis Professus è Societate egressus, causam super ea re in Curia Romana committi obtinuerit, vbi ad inhibendum, aut alia huiusmodi agendum itū fuerit, causa huiusmodi ad ipsum Summum Pontificem auocatur, omninoq. extinguitur. Habetur in manuscriptis fol. 66. & in lib. priuileg. Eremitarum S. Augustini fol. 41. pag. 2.

§. 13.

Professis apostatis, siue pro suis culpis eiectis à Societate nisi ad alium Ordinem de licētia Prępositi Generalis, aut Prouincialis, seu Summi Pōtificis transierint, inhibitum est, ne confessiones audire, docere, seu prędicare pręsumant, quod si aliud temere attentauerint, possunt

possunt Generalis & Prouinciales excommunicationis sententiam in illos promulgare. Concessit Inno.iiij.Minoribus vt in Monum. fol. 120. concess.261.

Hoc priuilegio non intendimus eos obligare qui à Societate quacunque ex causa legitime dimittuntur.

Vide Verbo Professi, §.2. Et de nullitate matrimonij si quis contrahere attentet, vide Verbo Matrimonium.

Appellatio.

§.1.

Non licet à correctione Regulæ Societatis secundum ordinationes eius factæ appellare, & appellatio per nullum iudicem admitti potest Paul.iij.pag.31.

§.2.

Priuilegio cõcesso Canonicis Sancti Saluatoris nulli de Societate ab institutis, ordinationibus, correctionibus, & mandatis Congregationis generalis aut Præpositi Generalis, aut aliorum Superiorum ad quemcumque, etiam ad Summum Pontificem, & Sedem Apostolicam, nisi de speciali Summi Pontificis licẽtia appellare licet, appellationẽsque desuper pro tempo-

tempore interpositæ,& inde sequuta irrita habentur. Iul. ij. in manuscriptis fol. 66. Et per priuilegium concessum Cisterciensibus, de quo in eisdem manuscriptis fol. 43. pag. 2. à Præposito Generali, aut Visitatoribus per ipsum deputatis, ab eorũ reformationibus, seu correctionibus, appellare non possunt subditi etiam ad Sedem Apostolicam (nisi à generali Congregatione, & in casu denegatæ iustitiæ, aut pro notoria iniuria) sub pœna excommunicationis Sedi Apostolicæ reseruatæ.

Benedicere.

§. 1.

Per facultatem Minorum de obseruantia possunt omnes Præpositi ac Rectores Cœmeteria, Ecclesias, & Oratoria Societatis pro eiusdem Societatis vsu tantũ, solemni benedictione benedicere. Concessit Leo x. vt habetur in supplem. Min. fol. 16. cõcess. 55. & refertur in Comp. eorundem ver. Benedicere. §. 14.

Hac facultate vti possunt omnes prædicti, non tamen publice, nec nisi ordinarij abessent, aut id grauate facerent.

§. 2.

Potest Pręposistus Generalis sacrare, & benedicere

cere corporalia, vestes, & ea quæ sacris vsibus necessaria sunt, Cócessit Iulius ij. per eius bullã sub data quarto Nonas Aprilis 1512. Priori Generali Congregationis Canonicorũ sancti Saluatoris, prout habetur in manuscriptis fol. 67.

§. 3.

Per facultatem Innocentij viij. Viuæ vocis oraculo concessam Abbatibus ac Prioribus principale regimen habentibus Congregationis Sãctę Iustinę de Padua, quę habetur in priuilegijs impressis fol. 123. possunt Prępositi Domorum ac Rectores benedicere corporalia, vestimenta, cęteraque ornamenta ecclesię, & ad cultum diuinum pertinentia, & tam suę Ecclesię, quam etiam vndecunque delata, & tã à nostris, quam ab alijs deferantur.

Hæc facultas cum præcedenti conceditur omnibus in ea comprehensis, & alijs Superioribus, quibus Prouinciales communicandam duxerint. Quod ad benedictionem tamen, ad externorum vsum non nisi necessitas vrgeat, & Prælati distent, & sine illorum offensione.

Vide Ver. Ecclesia §. 1. & 2.

Benefactores.

Vide Ver. Generalis, §. 7.

Bona

Bona Societatis.

§.1.

Poteſt Prępoſitus Generalis Domos, Eccleſias & Collegia à quouis conſtructa ſeu teſtamento mandata, vel quouis modo oblata cum omnibus ad id neceſſarijs, & opportunis, ac locum pro huiuſmodi conſtructione nobis oblatum recipere. Paul.iij.pag.38.& ſeq.

§.2.

Domus, Eccleſię, Collegia, Cellę, & Oratoria vbilibet per noſtros conſtructa, vel nobis donata eo ipſo auctoritate Apoſtolica erecta, confirmataque ſunt, ac cēſentur. Paul.iij. pag. 39.& ſatis etiam Pius iiij.pag.77. Pariter quęcunq. bona, niſi ad prędictę Sedis collationē pertineant, pro Collegiorum dote, ſeu ſcholarium ibi commorantiū ſuſtentatione donata relicta & legata, eo ipſo prędicta auctoritate perpetuo applicata & appropriata ſunt, ac cēſentur Paul.iij.d.pag.39.

Solius Congregationis generalis, & Generalis Præpoſiti eſt acceptare Domos & Collegia, ac bona etiam, quæ obligationem aliquam adiunctam, vel conditionem grauantem habent.

§.3.

Abſque alia Sedis Apoſtolicæ conceſsione poſſumus apprehendere & capere loca quæcunque

cunque, Domos, Ecclesias etiam Parochiales, & cuiuscunque Ordinis sint, aut conditionis, Societati, & eius personis per quoscunq. oblata. concessit Iul. ij. Congregationi Sancti Saluatoris per litteras sub plumbo anno 1512. quarto nonas Aprilis, vt in manu scriptis pag. 69.

Ecclesias etiam Parochiales accipiendi facultas conceditur quo ad ædificia tantum non quoad redditus & curam animarum, & seruata limitatione præcedentis §.

§. 4.

Potest Præpositus Generalis per se vel per alium, seu alios, quæcunque loca secularia, vel Regularia, nec nõ Ecclesias, Eremitoria, & Monasteria cuiusuis Ordinis, etiamsi forent strictioris obseruantiæ; in quibus tamen ea non teneretur, cũ earum bonis omnibus, mobilibus & immobilibus, libere recipere; si pia largitione fidelium illa sibi donari contigerit, aut ad id eisdẽ Ecclesijs, Eremitorijs, & Monasterijs præsidentes, siue in illis degentes personæ, seu eorum maior pars, aut illi quorũ interest, consentiant; Ipsaq. etiãsi alijs Ecclesijs, Monasterijs, seu locis sint vnita, in Collegia seu Domos erigere, atq. fundare, & ad Societatis institutum, & obseruantiam reducere, omnemq. alium ordinem in eis supprimere. Mart. v.

alij-

alijq. Pontifices fratribus Mendicantibus sancti Hieronymi, vt in manuscriptis fol. 36. p. 1.

§. 5.

Quicunque ausus fuerit occupare res quascunque, etiamsi sit pecunia, quæ ad personas Societatis, seu Domos, aut Collegia pertinent, nisi à Nostris monitus per tridui spatium omnia integre restituerit, excōmunicationis sententiam incurret, à qua absolui, nisi à Sede Apostolica, & in mortis articulo, non potest. Leo x. Eremitis Sancti Augustini, vt in libro priuilegiorum eiusdem ordinis, fol. 46. pag. 2.

Monendi quidem facultas omnibus Superioribus per se vel alios exercenda communicatur, non tamen curetur, vt sic moniti declarentur excommunicati inconsulto Præposito Generali.

§. 6.

Bona feudalia Societati donari possunt. Cœlestinus v. Congregationi Cœlestinorum, sub datis Aquilæ quinto kalendas Octobris anno primo, habeturq. in manuscriptis fol. 21. p. 1. Per concessionem autem Leonis x. factam Societati Caritatis de Vrbe, anno 1519. quinto kalēdas Februarij, quæ habetur in priuilegijs impressis fol. 135. pag. 2, bona feudalia & emphiteotica etiam Ecclesiastica Societati nostræ donari

donati possunt, seu relinqui, modo ad ea onera teneatur, ad quæ donator, seu testator occasione huiusmodi bonorum tenebatur, & quęcunque alia, quę ipse donator, seu testator etiã imposuerit, & si ad certũ numerũ generationum, aut nominationum, eadem bona concessa fuerant. Societas nostra non perpetuo, sed per viginti annos pro qualibet generatione seu nominatione huiusmodi bona tenere poterit. Per priuilegium autem concessum Congregationi Sancti Georgij in Alga, de quo in impressis fol. 115. pag. 1. licet inuestituras liuellorum, & feudorum, quas de iure tenemur recipere, non recipiamus, tamen propter hoc non fit deuolutio ad dominum, nec incurritur in commissum.

Facultas recipiendi bona feudalia erit penes Præpositum Generalem, recipiendi vero emphiteutica absque conditionibus grauantibus communicatur Prouincialibus.

§.7.

Possunt Nostri cum de prioribus locis suis ad alia loca se transferũt, tam ædificia, seu omnem ędificiorum materiam locorum, quę dimittunt (dedicatis ecclesijs dũtaxat exceptis) quam libros, calices & paramenta secum ad alia loca transferre, ac ędificia ipsa cum solo, & alijs ad eadẽ loca pertinẽtibus (pręter ecclesias) vendere, ipsorum pretium in aliorum locorum, ad quę Nostri se transferunt, ędificatio

nem

nem, seu alias in eorum vtilitatem cōuertere. Concessum est à Clem. Mino. anno 1439. vt in Monum fol. 142. Concess. 340. addita inhibitione ad Episcopos, ac alios Prælatos, ac personas seculares, ne dicta loca, seu bona occupare, accipere, vel vsurpare, aut quoquomodo sibi vendicare præsumant.

Vid. Verb. Titulus, & Verb. Priuilegia §. 9. & Verb. Simonia. Et quoad validitatem renuntiationis & obligationis bonorum, quam Nostri more societatis facere solent. Vide Verb. Concilium. §. 2.

Bulla Cœnæ.

§. 1.

Etsi à Pio V. iniunctū fuerit, vt omnes Cōfessarij transumptum Bullæ Cœnæ per eum decretæ apud se haberent, nostri tamen eiusdē Pontificis concessione ab hoc fuerunt exempti, declarauitq. satis fore, si in singulis Collegijs vel Domibus vnicum haberetur, quod in eo loco affigeretur, in quo omnes Confessarij legere illud possent, habetur in Vi. vo. orac. fol. 42. in fi. & seq.

§. 2.

Quod nullæ Societatis facultates censeantur reuocatæ per Bullam Cœnæ Domini, concessit Gregorius xiij. die 18. Martij 1584. pro vt in Vi. vo. pag. 133.

§.2.

Omnimoda Collegiorum gubernatio est penes Præpositum Generalē. Pius v. pag. 102. Collegia posse recipi & simul atque constructa, & dotata fuerint auctoritate Apostolica erectā censeri: habetur Verb. Bona. §. 1. & 2.

Communicatio gratiarum & piorum operum.

§. 1.

Præpositi inferiores possunt de licētia Prępositi Generalis communicare quibusuis de Societate gratias sibi communicatas per Præpositum Generalem, vel Prouincialem. Iul. iij. pag. 70. iuncta cōmunicatione Gregorij xiij. de qua inferius. §. 5.

§. 2.

Omnia priuilegia, etiam speciali nota digna immunitates, exemptiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentiæ, peccatorum remissiones, gratiæ tam spirituales quàm temporales, litteræq. Apostolicæ, etiam iustitiam, siue mixtim concernentia, etiam per modum extensionis, aut communicationis, aut alias concessa, seu concedenda quibusuis ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium, illorumque Congregationibus, Conuentibus, & Capitulis

ac vtriusque sexus personis, ac illorum Monasterijs, Domib⁹, Ecclesijs, hospitalibus, & alijs pijs locis conceduntur Præposito, ac omnibus Societatis personis, Domibus, ac Collegijs nō solum ad illorum instar sed pariformiter, & æque principaliter. Pius v. pag. 114. & seq.

§. 3.

Per priuilegium concessum Minoribus per Clem. vij. de quo in Compen. eorundem impresso in octaua forma in fine, Nostri, Ecclesiæ, ac loca nostra, gaudent omnibus, & singulis priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, concessionibus, indultis, indulgentijs, peccatorū remissionibus, & gratijs quibusuis Congregationibus Ordinum Mendicantium quomodolibet concessis & concedendis. Gaudēt prætèrea quibusuis facultatibus, & gratijs nostræ professioni regularis obseruantiæ non contrarijs alijs Ordinibus quibuscunque non Mendicantibus quomodolibet concessis, & concedendis, in omnibus, & per omnia, perinde ac si nobis concessa specialiter fuissent. Pariter per facultatem Prædicatorū, Nos, Domus nostræ, Ecclesiæ, & alia loca possumus frui omnibus priuilegijs Mendicantium, & aliorum quorūcunque Ordinum, Congregationum, & Confraternitatū, Fratribus, & personis, Ecclesijs, & Monasterijs, Domibus, & Oratorijs, & alijs pijs locis per Iulium iij. suosque prædecessores concessis. Concessit Iul. iij. Ordinis Prædi-

catorum; vt in eorũ lib. fol. 209. pag. 2. & seq.

§. 4.

Vt gratijs, & priuilegijs, de quibus in duobus proxime præcedentibus §§. mentio fit, vti possimus, opus est, ne instituto Societatis, & voluntati, ac beneplacito Præpositi Generalis, seu deputatarum personarum refragentur, vt patet ex litteris Pij v. pag. 116.

§. 5.

Omnia aliorũ priuilegia, immunitates, exemptiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentiæ, remissiones, gratiæ, & litteræ, Societati concessa, de quibus in præcedentibus paragraphis mentio fit, nec non & quæ ipsi Societati nominatim, vel eius Præposito, aut personis seu locis hactenus concessa sunt, seu in posterum concedentur, Præposito Generali concessa intelliguntur, qui illa per seipsum, vel alium seu alios ab eo, vel de eius commissione electos, seu eligendos quibuscunq. personis de Societate sub eiusdem Obedientia degentibus, & quæ in ea tria vota consueta, etiam simplicia emiserint communicare libere poterit. Nec aliter cæteræ personæ Societatis prædictis priuilegijs facultatibus, & alijs præmissis vti, aut gaudere possunt; illorumque vsus iuxta Societatis institutum, Constitutiones, & morem esse debet. Greg. xiij. pag. 139. & 140. qui postea Viuæ vo. orac. concessit,

sit, vt prædicta communicatio Nouitijs etiam fieri possit, vt habetur in Viuæ voc.orac.pag. 126.

Hanc communicationem poterunt concedere Superiores Nouitijs sicut & cæteris.

§.6.

Communicatio priuilegiorum quam Societas habet cum alijs Mendicantibus ad ea etiã extenditur, quæ Viuę vocis oraculo ab eis impetrata, aut eis in genere donata sunt, & quicquid alicui eorum hoc modo, aut quouis alio hactenus concessum est, aut in posterum concedetur, id omne Motu proprio & ex certa scientia Nostris concessum etiam censendum est. Iul.ij. Augustinianis, vt habetur in Suppl. Min.fol.95. concess.309.

§.7.

Omnium ieiuniorum, ac aliorum quorumcunque spiritualium bonorum, & piorum operum, quæ in omnibus Religionibus, ac vbicunque in toto orbe pro tempore fiunt, participes sunt personæ Societatis. Concessum est ante Iul.iij. Confraternitati charitatis de Vrbe, & hospitali S.Spiritus in Saxia, vt in priuilegijs impressis fol.135.& 140.pag.1.

Sciant Nostri per facultates hoc verbo relatas

non posse eos aut loca vlla Societatis vti quocunque aliorum priuilegio, exceptis ijs, quæ hoc Compendio continentur, ac iuxta modũ, quo in eo communicantur, quod si in aliquo particulari casu aliquo alio priuilegio vti oporteat, seruetur modus in huius Compendij præfatione præscriptus.

Vide verb. Gratiarum vsus, & verb. Generalis §.7.

Commutatio.

§.1.

Confessarij Societatis possunt commutare omnia vota, exceptis vltra marinis, & Petri, & Pauli de vrbe, S. Iacobi in Compostella, Castitatis & Religionis. Paul. iij. pag. 21. quam facultatem cum eadem exceptione extendit Gregorius xiij. ad vota iurata, dũmodo commutatio non fiat in præiudicium tertij. habetur pag. 143.

Communicatur hæc facultas omnibus Confessarijs approbatis, eodẽ modo tamẽ quo facultas absoluẽdi, quæ habetur supra Verb. Absolutio. §.1.

§.2.

Ij, ad quos pertinet officium admittẽdi eos, qui ingredi volunt Societatem, possunt commutare votum simplex ingrediendi aliam Religionem, etiam determinatam in vota consue

ta Societatis, quando is, cui facienda est commutatio deuotionem ad id sentiret, vel Societas, aut qui ipsum admittit, vocationem eius esse potius ad Societatem nostram: quam ad aliam Religionem existimaret. Concessum est hoc à summo Pænitentiario habente ad id facultatem, vt est in Vi. vo. orac. pag. 13.

§. 3.

Omnes Præpositi Domorum, ac Rectores seu Visitatores Societatis sine prædicta limitatione de qua in §. præcedenti possunt dispensare cum ingredientibus in Societatem in voto Religionis, etiam si arctiorem Religionem ingredi vouissent, si quis tamen à Societate ante professionem recesserit, dispensatio nulla erit. Concessit hoc Eugen. iiij. Congregationi S. Iustinæ, vt habetur in priuilegijs Dominicanorũ fol. 252. Per priuilegium vero eiusdem Eugenij iiij. concessum Congregationi S. Georgij in Alga, de quo in impressis fol. 113. possunt recipi in Societatem quicunque aliquam Religionẽ intrandi, & ibi permanendi ex quauis causa votum fecerint.

Hac facultate soli, et magna cum consideratione vtentur Prouinciales, nisi ipsi eam in casu aliquo alicui communicarent, & cum vsi fuerint, admoneant Præpositum Generalem.

§. 4.

Per facultates concessas prælatis Ordinis Min.

Min. possunt omnes nostri Præpositi, ac Rectores commutare ex vno vsu ad alium necessarium legata, quæ relinquuntur nostris Collegijs, aut Domibus, dummodo id fiat sine scandalo eorum, ad quos solutio talium legatorum pertinet. Sixtus iiij. in Supplem. Min. fol. 95. concess. 317. referturque in eorũ Comp. Verb. Commutare. §. 1. quam concessionem ampliauit Leo x. in rebus donatis per viuentes, si tamen, vt dictum est, non sequatur scandalum prædictorum: habetur in dicto Supplemen. fol. 93. pag. 2. concess. 293. & refertur in Cõp. vbi supra §. 2.

Hanc facultatem sibi reseruat Præpositus Generalis, nec nisi rarissime ea vtetur.

De Commutatione vltimæ voluntatis in alienationibus; Vide Verb. Alienatio. §. vltimo.

Concilium Tridentinum.

§. 1.

Quotiescunque à Societate vel à Præposito Generali dubia aliqua circa Concil. Trident. proponuntur, quæ institutum, vel res Societatis concernant, mens Pij V. fuit, vt Cardinales ad declarationem eiusdem Concilij deputati postquam ea declarauerint, & determinauerint, reddant publicum testimonium declarationis,

rationis, & determinationis factæ, habetur in Vi.Voc.orac.fol.44.

§.2.

Declarauit Pius V. non obstare definitionẽ Concil.Triden.sess.25.cap.16.de Regul. quin licitum sit Societati, perinde atque ante dictã Synodum licebat, facere quæcunque ad eius institutum pertinent, quoad renunciationem, obligationem, professionemque faciendam finito tẽpore Nouitiatus: ita declarauit Pius V. vt in Viuæ Vocis orac. fol. 47. & seq. Iuncto fol.50.in fine.cum seq.

§.3.

Possumus vti in foro conscientię omnibus gratiis per antecessores Pii V. Minoribus concessis, etiam quo ad illas ex eis quæ sunt restrictæ, seu derogatæ per Concil. Trident. prout eisdem concessit idem Pius V. vi.voc.orac.die 13.Martij, anno.1566.& refertur in manuscr. fol.79.pag.2.

Quæ hoc §. dicuntur, intelligantur de priuilegijs hoc compendio contentis, vt dicitur Verb.Communicatio in fine: & de occultis, seu non manifestis, Nam pro huiusmodi tantum fieri solent similes concessiones Viuæ Vocis oraculo.

Confessarius.

§.1.

Omnes Christi fideles possũt cõfiteri Nostris licen-

cunque, Domos, Ecclesias etiam Parochiales, & cuiuscunque Ordinis sint, aut conditionis, Societati, & eius personis per quoscunq. oblata concessit Iul. ij. Congregationi Sancti Saluatoris per litteras sub plumbo anno 1512. quarto nonas Aprilis, vt in manu scriptis pag. 69.

Ecclesias etiam Parochiales accipiendi facultas conceditur quo ad ædificia tantum non quoad redditus & curam animarum, & seruata limitatione præcedentis §.

§. 4.

Potest Præpositus Generalis per se vel per alium, seu alios, quæcunque loca secularia, vel Regularia, nec nõ Ecclesias, Eremitoria, & Monasteria cuiusuis Ordinis, etiamsi forent strictioris obseruantiæ; in quibus tamen ea non teneretur, cũ earum bonis omnibus, mobilibus & immobilibus, libere recipere; si pia largitione fidelium illa sibi donari contigerit, aut ad id eisdẽ Ecclesijs, Eremitorijs, & Monasterijs præsidentes, siue in illis degentes personæ, seu eorum maior pars, aut illi quorũ interest, consentiant; Ipsaq. etiãsi alijs Ecclesijs, Monasterijs, seu locis sint vnita, in Collegia seu Domos erigere, atq. fundare, & ad Societatis institutum, & obseruantiam reducere, omnemq. alium ordinem in eis supprimere. Mart. v.

alij-

alijq. Pontifices fratribus Mendicantibus sancti Hieronymi, vt in manuscriptis fol. 36. p. 1.

§. 5.

Quicunque ausus fuerit occupare res quascunque, etiamsi sit pecunia, quæ ad personas Societatis, seu Domos, aut Collegia pertinent, nisi à Nostris monitus per tridui spatium omnia integre restituerit, excõmunicationis sententiam incurret, à qua absolui, nisi à Sede Apostolica, & in mortis articulo, non potest. Leo x. Eremitis Sancti Augustini, vt in libro priuilegiorum eiusdem ordinis, fol. 46. pag. 2.

Monendi quidem facultas omnibus Superioribus per se vel alios exercenda communicatur, non tamen curetur, vt sic moniti declarentur excommunicati inconsulto Præposito Generali.

§. 6.

Bona feudalia Societati donari possunt. Cœlestinus v. Congregationi Cœlestinorum, sub datis Aquilæ quinto kalendas Octobris anno primo, haberurq. in manuscriptis fol. 21. p. 1. Per concessionem autem Leonis x. factam Societati Caritatis de Vrbe, anno 1519. quinto kalẽdas Februarij, quæ habetur in priuilegijs impressis fol. 135. pag. 2, bona feudalia & emphiteotica etiam Ecclesiastica Societati nostræ donari

donati possunt, seu relinqui, modo ad ea onera teneatur, ad quæ donator, seu testator occasione huiusmodi bonorum tenebatur, & quęcunque alia, quę ipse donator, seu testator etiã imposuerit, & si ad certũ numerũ generationum, aut nominationum, eadem bona concessa fuerant. Societas nostra non perpetuo, sed per viginti annos pro qualibet generatione seu nominatione huiusmodi bona tenere poterit. Per priuilegium autem concessum Congregationi Sancti Georgij in Alga, de quo in impressis fol. 115. pag. 1. licet inuestituras liuellorum, & feudorum, quas de iure tenemur recipere, non recipiamus, tamen propter hoc non fit deuolutio ad dominum, nec incurritur in commissum.

Facultas recipiendi bona feudalia erit penes Præpositum Generalem, recipiendi vero emphiteutica absque conditionibus grauantibus communicatur Prouincialibus.

§.7.

Possunt Nostri cum de prioribus locis suis ad alia loca se transferũt, tam ædificia, seu omnem ędificiorum materiam locorum, quę dimittunt (dedicatis ecclesijs dũtaxat exceptis) quam libros, calices & paramenta secum ad alia loca transferre, ac ędificia ipsa cum solo, & alijs ad eadẽ loca pertinẽtibus (pręter ecclesias) vendere, ipsorum pretium in aliorum locorum, ad quę Nostri se transferunt, ędificationem

nem, seu alias in eorum vtilitatem couertere. Concessum est à Clem. Mino. anno 1439. vt in Monum fol. 142. Concess. 340. addita inhibitione ad Episcopos, ac alios Prælatos, ac personas seculares, ne dicta loca, seu bona occupare, accipere, vel vsurpare, aut quoquomodo sibi vendicare præsumant.

Vid. Verb. Titulus, & Verb. Priuilegia §. 9. & Verb. Simonia. Et quoad validitatem renuntiationis & obligationis bonorum, quam Nostri more societatis facere solent. Vide Verb. Concilium. §. 2.

Bulla Cœnæ.

§. 1.

Etsi à Pio V. iniunctū fuerit, vt omnes Cōfessarij transumptum Bullæ Cœnæ per eum decretæ apud se haberent, nostri tamen eiusdē Pontificis concessione ab hoc fuerunt exempti, declarauitq. satis fore, si in singulis Collegijs vel Domibus vnicum haberetur, quod in eo loco affigeretur, in quo omnes Confessarij legere illud possent, habetur in Vi. vo. orac. fol. 42. in fi. & seq.

§. 2.

Quod nullæ Societatis facultates censeantur reuocatæ per Bullam Cœnæ Domini, concessit Gregorius xiij. die 18. Martij 1584. prout in Vi. vo. pag. 133.

Bulla Cruciatæ.

Vide Ver.abſolutio.§.11.

Calix.

An noſtri laici poſſint tangere calices. Vide Verb.Sacra.§.1.

Canonica portio.

Vide Verb.exemptio.§.4.

Caſus reſeruati.

A quibus reſeruatis Noſtri poſſint abſolue-re,ſeu abſolui. Vid.Verb.Abſolutio.

Cauſa.

Per priuilegium Abbati,& Conuentui Monaſterij S.Pauli extra muros Vrbis Ordinis.S. Benedicti conceſſum, quādiu in Regulari obſeruantia permanſerimus in omnibus noſtris cauſis cum quibuſuis perſonis,& ante quoſlibet iudices ſummarie,& de plano, ſine ſtrepitu, & figura iudicij,ſola facti veritate inſpecta procedi debere. Nicolaus. v. confirmans litteras Eugenij datas Romæ apud S. Petrum An. 1447.

1447.iij.Kal.Mart.Pontif.sui anno 1.& habetur in registro.l.2. de Regular. fol. 156. referturque in manuscr.fol.40. pag.1. & melius ac ad longũ fol.73. pag.2.Idemque habetur inter priuilegia Montis Oliueti, vt in impressis fol 47.& seq.

Censuræ.

An nostri à censuris absoluant: & an absoluti aliquo casu reincidant. Vide Verb. Absolutio.

Census.

Vi.Verb.Alienatio.§.3.

Cessatio à diuinis.

Vide Verb. Interdictum §.4.5.6.& 7.

Collectæ.

Vide Verb.Exemptio.§.4.

Collegia.

§.1.

Collegia Societatis possunt habere redditus.Paul.iij.pag.8.& Iul.iij.pa.58.

§. 2.

Omnimoda Collegiorum gubernatio eſt penes Præpoſitum Generalẽ. Pius v. pag. 102. Collegia poſſe recipi & ſimul atque conſtructa, & dotata fuerint auctoritate Apoſtolica erecta cenſeri: habetur Verb. Bona. §. 1. & 2.

Communicatio gratiarum & piorum operum.

§. 1.

Præpoſiti inferiores poſſunt de licẽtia Prępoſiti Generalis communicare quibuſuis de Societate gratias ſibi communicatas per Præpoſitum Generalem, vel Prouincialem. Iul. iij. pag. 70. iuncta cõmunicatione Gregorij xiij. de qua inferius. §. 5.

§. 2.

Omnia priuilegia, etiam ſpeciali nota digna immunitates, exemptiones, facultates, conceſſiones, indulta, indulgentiæ, peccatorum remiſſiones, gratiæ tam ſpirituales quàm temporales, litteræq. Apoſtolicæ, etiam iuſtitiam, ſiue mixtim concernentia, etiam per modum extenſionis, aut communicationis, aut alias conceſſa, ſeu concedenda quibuſuis ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium, illorumque Congregationibus, Conuentibus, & Capitulis

ac

ac vtriusque sexus personis, ac illorum Monasterijs, Domib⁹, Ecclesijs, hospitalibus, & alijs pijs locis conceduntur Præposito, ac omnibus Societatis personis, Domibus, ac Collegijs nō solum ad illorum instar sed pariformiter, & æque principaliter. Pius v. pag. 114. & seq.

§. 3.

Per priuilegium concessum Minoribus per Clem. vij. de quo in Compen. eorundem impresso. in octaua forma in fine, Nostri, Ecclesiæ, ac loca nostra, gaudent omnibus, & singulis priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, concessionibus, indultis, indulgentijs, peccatorū remissionibus, & gratijs quibusuis Congregationibus Ordinum Mendicantium quomodolibet concessis & concedendis. Gaudēt præterea quibusuis facultatibus, & gratijs nostræ professioni regularis obseruantiæ non contrarijs alijs Ordinibus quibuscunque non Mendicantibus quomodolibet concessis, & concedendis, in omnibus, & per omnia, perinde ac si nobis concessa specialiter fuissent. Pariter per facultatem Prædicatorū, Nos, Domus nostræ, Ecclesiæ, & alia loca possumus frui omnibus priuilegijs Mendicantium, & aliorum quorūcunque Ordinum, Congregationum, & Confraternitatū, Fratribus, & personis, Ecclesijs, & Monasterijs, Domibus, & Oratorijs, & alijs pijs locis per Iulium iij. suosque prædecessores concessis. Concessit Iul. iij. Ordinis Prædi-

catorũ; vt in eorũ lib. fol. 209. pag. 2. & seq.

§. 4.

Vt gratijs, & priuilegijs, de quibus in duobus proxime præcedentibus §§. mentio fit, vti possimus, opus est, ne instituto Societatis, & voluntati, ac beneplacito Præpositi Generalis, seu deputatarum personarum refragentur, vt patet ex litteris Pij v. pag. 116.

§. 5.

Omnia aliorũ priuilegia, immunitates, exemptiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentiæ, remissiones, gratiæ, & litteræ, Societati concessa, de quibus in præcedentibus paragraphis mentio fit, nec non & quæ ipsi Societati nominatim, vel eius Præposito, aut personis seu locis hactenus concessa sunt, seu in posterum concedentur, Præposito Generali concessa intelliguntur, qui illa per seipsum, vel alium seu alios ab eo, vel de eius commissione electos, seu eligendos quibuscunq. personis de Societate sub eiusdem Obedientia degentibus, & quæ in ea tria vota consueta, etiam simplicia emiserint communicare libere poterit. Nec aliter cæteræ personæ Societatis prædictis priuilegijs facultatibus, & alijs præmissis vti, aut gaudere possunt; illorumque vsus iuxta Societatis institutum, Constitutiones, & morem esse debet. Greg. xiij. pag. 139. & 140. qui postea Viuæ vo. orac. concessit,

ſit,vt prædicta communicatio Nouitijs etiam fieri poſſit, vt habetur in Viuæ voc.orac.pag. 126.

Hanc communicationem poterunt concedere Superiores Nouitijs ſicut & cæteris.

§.6.

Communicatio priuilegiorum quam Societas habet cum alijs Mendicantibus ad ea etiã extenditur,quæ Viuę vocis oraculo ab eis impetrata,aut eis in genere donata ſunt, & quicquid alicui eorum hoc modo, aut quouis alio hactenus conceſſum eſt, aut in poſterum concedetur, id omne Motu proprio & ex certa ſcientia Noſtris conceſſum etiam cenſendum eſt. Iul.ij. Auguſtinianis, vt habetur in Suppl. Min.fol.95. conceſſ.309.

§.7.

Omnium ieiuniorum,ac aliorum quorumcunque ſpiritualium bonorum, & piorum operum,quæ in omnibus Religionibus, ac vbicunque in toto orbe pro tempore fiunt, participes ſunt perſonæ Societatis. Conceſſum eſt ante Iul.iij. Confraternitati charitatis de Vrbe,& hoſpitali S.Spiritus in Saxia; vt in priuilegijs impreſſis fol.135.& 140.pag.1.

Sciant Noſtri per facultates hoc verbo relatas

non posse eos aut loca vlla Societatis vti quocunque aliorum priuilegio, exceptis ijs, quæ hoc Compendio continentur, ac iuxta modũ, quo in eo communicantur, quod si in aliquo particulari casu aliquo alio priuilegio vti oporteat, seruetur modus in huius Compendij præfatione præscriptus.

Vide verb. Gratiarum vsus, & verb. Generalis §.7.

Commutatio.

§.1.

Confessarij Societatis possunt commutare omnia vota, exceptis vltra marinis, & Petri, & Pauli de vrbe, S. Iacobi in Compostella, Castitatis & Religionis. Paul. iij. pag. 21. quam facultatem cum eadem exceptione extendit Gregorius xiij. ad vota iurata, dũmodo commutatio non fiat in præiudicium tertij: habetur pag. 143.

Communicatur hæc facultas omnibus Confessarijs approbatis, eodẽ modo tamẽ quo facultas absoluẽdi, quæ habetur supra Verb. Absolutio. §.1.

§.2.

Ij, ad quos pertinet officium admittẽdi eos, qui ingredi volunt Societatem, possunt commutare votum simplex ingrediendi aliam Religionem, etiam determinatam in vota consue

ta Societatis, quando is, cui facienda est commutatio deuotionem ad id sentiret, vel Societas, aut qui ipsum admittit, vocationem eius esse potius ad Societatem nostram: quam ad aliam Religionem existimaret. Concessum est hoc à summo Pænitentiario habente ad id facultatem, vt est in Vi. vo. orac. pag. 13.

§. 3.

Omnes Præpositi Domorum, ac Rectores seu Visitatores Societatis sine prædicta limitatione de qua in §. præcedenti possunt dispensare cum ingredientibus in Societatem in voto Religionis, etiam si arctiorem Religionem ingredi vouissent, si quis tamen à Societate ante professionem recesserit, dispensatio nulla erit. Concessit hoc Eugen. iiij. Congregationi S. Iustinæ, vt habetur in priuilegijs Dominicanorũ fol. 252. Per priuilegium vero eiusdem Eugenij iiij. concessum Congregationi S. Georgij in Alga, de quo in impressis fol. 113. possunt recipi in Societatem quicunque aliquam Religionẽ intrandi, & ibi permanendi ex quauis causa votum fecerint.

Hac facultate soli, et magna cum consideratione vtentur Prouinciales, nisi ipsi eam in casu aliquo alicui communicarent, & cum vsi fuerint, admoneant Præpositum Generalem.

§. 4.

Per facultates concessas prælatis Ordinis

Min.

Min. possunt omnes nostri Præpositi, ac Rectores commutare ex vno vsu ad alium necessarium legata, quæ relinquuntur nostris Collegijs aut Domibus, dummodo id fiat sine scandalo eorum, ad quos solutio talium legatorum pertinet. Sixtus iiij. in Supplem. Min. fol. 95. concess. 317. referturque in eorũ Comp. Verb. Commutare. §. 1. quam concessionem ampliauit Leo x. in rebus donatis per viuentes, si tamen, vt dictum est, non sequatur scandalum prædictorum: habetur in dicto Supplemen. fol. 93. pag. 2. concess. 293. & refertur in Cóp. vbi supra §. 1.

Hanc facultatem sibi reseruat Præpositus Generalis, nec nisi rarissime ea vtetur.

De Commutatione vltimæ voluntatis in alienationibus; Vide Verb. Alienatio. §. vltimo.

Concilium Tridentinum.

§. 1.

Quotiescunque à Societate vel à Præposito Generali dubia aliqua circa Concil. Trident. proponuntur, quæ institutum, vel res Societatis concernant, mens Pij V. fuit, vt Cardinales ad declarationem eiusdem Concilij deputati postquam ea declarauerint, & determinauerint, reddant publicum testimonium declarationis,

rationis, & determinationis factæ, habetur in Vi. Voc. orac. fol. 44.

§. 2.

Declarauit Pius V. non obstare definitionẽ Concil. Triden. sess. 25. cap. 16. de Regul. quin licitum sit Societati, perinde atque ante dictã Synodum licebat, facere quæcunque ad eius institutum pertinent, quoad renunciationem, obligationem, professionemque faciendam finito tẽpore Nouitiatus: ita declarauit Pius V. vt in Viuæ Vocis orac. fol. 47. & seq. Iuncto fol. 50. in fine. cum seq.

§. 3.

Possumus vti in foro conscientię omnibus gratiis per antecessores Pii V. Minoribus concessis, etiam quo ad illas ex eis quæ sunt restrictæ, seu derogatæ per Concil. Trident. prout eisdem concessit idem Pius V. vi. voc. orac. die 13. Martij, anno. 1566. & refertur in manuscr. fol. 79. pag. 2.

Quæ hoc §. dicuntur, intelligantur de priuilegijs hoc compendio contentis, vt dicitur Verb. Communicatio in fine: & de occultis, seu non manifestis, Nam pro huiusmodi tantum fieri solent similes concessiones Viuæ Vocis oraculo.

Confessarius.

§. 1.

Omnes Christi fideles possũt cõfiteri Nostris licen-

licentia suorum Rectorum minime requisita Paul.iij.pag.41.

Hæc facultas communicatur omnibus Confessarijs de quibus supra Verb. Absolutio §.1.

§.2.

Confessarij nostri, ac prædicatores ab aliquo Ordinario semel approbati, & à suis Superioribus ad huiusmodi munera deputati quandocunque siue mari, siue terra iter faciunt, possunt, non repugnantibus tamen Curatis Parochialium ecclesiarum, verbum Dei prædicare, & quorumcunque Christi fidelium confessiones audire, dummodo id non faciant in oppidis, aut locis in quibus Ordinarij existunt, nisi eorũ licentia desuper obtenta. Greg. xiij. pag.142.& seq.

Qui è nostris mittentur fructificaturi in aliqua diœcesi, & si in itinere poterunt, sicut & reliqui Societatis operarij, vti hac facultate, etiam intra eandem diœcesim, ad quam destinati sunt, per eam tamen excurrere non debent, antequam rectà ad Episcopum, vel eo absente ad eius Vicarium tendant, illi se offerant, & facultatem fructificandi obtineant: quod si longe absint, petant per litteras.

§.3.

Possunt nostri Sacerdotes designati per Præpositum Generalem, aut de eius licentia per alios Superiores Societatis, & à locorum Ordinariis approbati, vel approbandi, etiam si nullo gradu sint insigniti aperire litteras sacræ Pœniten-

nitentiariæ destinatas Magistris in Theologia vel in iure Canonico Doctoribus, & auditis confessionibus recurrentium ad ipsos, imposita illis pœnitentia in litteris expressa, vel de iure infligenda eos absoluere, ac in foro conscientiæ quascunque sibi verbo, vel scripto cõmissas absolutiones, dispensationes, & pœnitentiarum iniunctiones excipere, & exequi. Greg.xiii.pag.198.

Ad hanc facultatem aperiendi dictas litteras designantur omnes Superiores, alias approbati iuxta hanc concessionem; & omnes alij Confessarij quos ipsi ad id deputauerint.

§.4.

Quilibet de Societate debet confiteri Præposito, vel ab eo secundum ordinationes Societatis designato Confessario, nisi super hoc à dicto Præposito alium Confessarium eligendi habuerit facultatem. Paul.iii.pag.33.

§.5.

Fratres, quibus per litteras Innoc. iiii. concessa est facultas, vt confessiones generaliter audiant, non possunt Nostrorum confessiones audire. Concessit Innoc. iiii. Ordini Prædicatorum vt habetur in Monum.Min. fol. 72. & In eorundem Supplemen.fol. 115. ad princ.

§.6.

Confessarii nostri quælibet iuramenta sine præiudicio tertii relaxare possũt Nostris. Clē. vii. Confraternitati hospitalis imaginis Saluatoris

toris S.Ioannis Later.vt in priuilegiis impressis fol.132.pag.2.

Hæc facultas communicatur Superioribus, & alijs Confessarijs quibus ipsi iudicauerint communicandam.

§.7.

Indulgentias, quas nostri Confessarii nonnunquam possunt concedere, & quibus. Vid. Verb.Indulgentiæ.§.9.15.& 25. Item qualiter sint nullæ confessiones Nostrorum factæ aliis quam deputatis Cōfessariis. Vide supra Verb. Absolutio, §. 11. Vide etiam Verb. Dispensatio §.6.

Confessionale.

Quicunque Nostrorum Confessionale aliquod absq. expressa licentia impetrare præsumit, eo ipso impetratis caret, ac per decenniū præeminentia Societatis, si quam habet, ipso facto priuatur, nec super priuatione huiusmodi ab alio vllo quàm à Rom.Pontifice dispensari potest. Cle.vii. Congregationi. S. Georgii in Alga, vt in priuilegiis impressis fol. 116. Vide Verb. Absolutio.§.11.

Confirmatio.

Gregorius xiii. Societatis institutū, (de quo latius

latius pagina 220. & seq.) Constitutiones & priuilegia confirmauit pag.217.& 232.

Vide etiam quæ notantur inf. Verb. Priuilegia §.11.& Verb. Constitutiones.

Conseruator.

§.1.

Societas,& singulæ eius personæ,& familiares Clerici, tam in causis ciuilibus, quam criminalibus, & mixtis, siue actores sint, siue rei, omnes, & singulos Archiepiscopos, Episcopos,& Abbates, nec non alias personas in dignitate Ecclesiastica constitutas, Canonicos Metropolitanarum Ecclesiarum, vel Cathedralium, & Vicarios Archiepiscoporum, & Episcoporum in Spiritualibus, eorumq. Officiales generales, vbilibet constitutos, contra quascunq. Communitates, & Collegia huiusmodi in suos Conseruatores, & Iudices ordinarios assumere possunt. Pius v. in Bulla per Gregorium xiii.edita pag.122.

Circa id quod hoc §.dicitur quo ad familiares, aduertatur admonitio quæ ponitur Verb. Familiares §.5.

§.2.

Conseruatores, & Iudices sic electi, etiam si sint extra loca in quibus deputati fuerint, habent

bent poteſtatem,vt tam per ſe quam per alios Societatem defendant, nec permittant illã ſuper bonis,& priuilegiis tam Apoſtolica,quam ordinaria,& alias rite Regia authoritate cõceſſis,aliiſque rebus ad ipſam pertinẽtibus à quibuſcunque perſonis tam ſecularibus,quam Ecclefiaſticis indebite moleſtari, aut grauari.d. pag.122.& ſeq.

§.3.

Conſeruatores,& Iudices ſic electi,cum fuerint requiſiti ſuper noſtrorum bonorum reſtitutione, & priuilegiorum obſeruatione, nec non ſuper iniuriarum,& damnorum compenſatione, poſſunt appellatione poſtpoſita per cenſuras Eccleſiaſticas quoties opus fuerit vſque ad auxilii brachii ſecularis inuocationem procedere. In d.litteris pag.123.& ſeq.

§.4.

Quando Iudicibus, & Conſeruatoribus huiuſmodi tutus non pateret acceſſus ad loca, in quibus morari contingeret eos, qui monendi, inhibendi,atque citandi ſunt,poſſunt hæc per edicta publica efficere,locis publicis ea affigẽdo,de quibus eſſet veriſimilis cõiectura,quod ad ipſorum monitorum,citatorum, & inhibitorum notitiam valerent peruenire. Vbi ſupra pag.124.

§.5.

Poſſunt præterea eiſdem detentoribus,iniuriatoribus, cõtradictoribus,& rebellibus inhibere

bere sub censuris, & pœnis, etiam pecuniaris, suo arbitrio moderandis, libereque suam iurisdictionem exercere; non obstantibus quibusuis inhibitionibus sibi factis etiam prætextu quarumuis litterarum conseruatoriarum, aut priuilegiorum concessorum, & concedendorum. In d. litteris pag. 125.

§. 6.

Possunt item Ecclesiastico subiicere interdicto loca, ad quæ prædictas personas declinare contigerit, & in quibus scienter stare permissæ fuerint. Ibidem.

§. 7.

Quilibet Conseruatorum, & Iudicum præfatorum potest prosequi articulum per alium inchoatum, etiam si idem inchoans nullo Canonico impedimento præpeditus sit. In eisdē litteris pag. 126.

§. 8.

Mandatur cuilibet in Ecclesiastica dignitate cōstituto, & Metropolitanę, vel alterius Cathedralis Ecclesiæ Canonico, quatenus à nobis, vel procuratoribus nostris requisiti, per se vel alios priuilegia nostra concessa, & concedenda, solemniter publicent, & efficacis defensionis præsidio nobis assistentes, faciant pacifica possessione, seu quasi, eorundem gaudere. Concessit Sixtus iiij. Minoribus, vt in eorum Monum. fol. 144. & seq. concess. 354. iuncta concess. 356. Tenenturq. præterea omnes per-

 sonæ

ſonæ alias de iure capaces pro parte Noſtrorũ requiſitæ, niſi legitimo impedimento detentæ fuerint, iuriſdictionem, & conſeruationem noſtram ſub excommunicationis pœna ſuſcipere. Habetur in d. Monum. fol. 126. cõceſſ. 279.

§. 9.

Item per priuilegium in ampliſſima forma cõceſſum Minimis per Clem. vij. vt in eorundẽ priuil. libello fol. 86. poſſumus eligere nobis Conſeruatores contra quaſcunque perſonas Eccleſiaſticas tam Regulares, quam ſeculares, necnon laicos, Communia ciuitatum, & diœceſum.

§. 10.

Ij, quos in Conſeruatores eligere poſſumus per Bullam Pij v. conceſſam Ordini Prædicatorum 23. Septembris anno 1571. & impreſſam Romæ anno 1572. excommunicationis, ſeu ſuſpenſionis latæ ſententiæ pœnam incurrunt, ſtatim quod munus, ſiue officium Conſeruatoris huiuſmodi acceptare, ac debite, & plenarie exequi neglexerint; & reſeruatur abſolutio Summo Pontifici.

Priuilegijs huius verbi vti poterunt Prouinciales, & alij ſubordinati Superiores de eorum licentia. Circa ſuperiora autem aduertantur ea loca Concilij, quæ citantur infra Verb. Exemptio §. 1. necnon & cap. 11. de Reform. ſeſſ. 24.

Con-

Constitutiones.

§. 1.

Præpositus cum Sociis in Congregatione Generali, accedente maiori suffragiorum parte, quascunque particulares Constitutiones, quas ad finem in Societate propositum conformes esse iudicauerint, condendi ius habẽt. Paul iij. pag. 10. iuncta pag. 4. Itemque eas mutare, alterare, cassare, & alias de nouo condere possunt, quæ simul ac conditæ erunt, auctoritate Apostolica confirmatæ censentur. Idem Paul. pag. 16. Possunt iidem eodẽ modo, quæ dubia esse poterunt in Societatis instituto declarare. Iul. iii. pag. 54.

§. 2.

In alijs, quæ non sunt ita magni momenti, Præpositus Generalis, fratrum consilio, quatenus ipse opportunũ iudicauerit, adiutus, quæ ad Dei gloriam, & commune bonum pertinere videbuntur, per seipsum ordinandi, & iubẽdi ius totum habet. Iul. iii. pag. 54 & 55.

Circa declarationem Constitutionum Vide infra Verb. Generalis §. 5. & 6. & circa confirmationem Verb. Confirmatio. & circa earũ aut instituti impugnationem, aut interpretationem Verb. institutum. §. 1. & 2.

Contractus.

§.1.

Societatis contractus non capitulariter, sed more ipsius Societatis, ac iuxta illius Constitutiones, & decreta per Præpositum Generalem, vel ipsam Societatem esse celebrandos, concessit Pius v. confirmans circa hoc easdem Constitutiones, & Decreta. pag. 102. iuncta pag. 104.

§.2.

Habentur rati omnes contractus Societatis, celebrati vsque ad diem 12. Maij Anno Domini. 1568. quibus solenitates, & ceremoniæ de iure obseruandæ, bona fide fuerunt omissæ. Pius v. in Viuæ vo. ora. fol. 53. in fine, & seq.

Vide Verb. Alienatio §.2. & seq. & Ver. Generalis §.4. & Verb. Titulus.

Corporalia.

An nostri laici possint tangere, ac lauare corporalia Vide Verb. Sacra, §.1. Vide etiam, quæ circa eorũ benedictionem habentur Ver. Benedicere §.2. & 3.

Correctio.

§.1.

In infligendis correctionibus, & punitionibus

bus Nostrorum delinquentium Prælati Societatis ad quos id noscitur spectare, postpositis iuris apicibus libere procedere possunt, secundum consuetudines approbatas, & generalia instituta Societatis facta, aut facienda, obseruatis in hoc deliberatione, ac maturitate debita. Concessit Bonifac. ix. Minoribus, vt in Monū. eorum fol. 202. pag. 2. concess. 499.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus.

§. 2.

Omnes Præpositi per se vel alios quosuis, Societatis insolentes, & qui id mereri videbuntur, possunt libere excommunicare, capere, incarcerare; & alias suæ disciplinæ submittere, & ad id, si opus fuerit, auxilium brachij secularis inuocare. Paul. iij. pag. 33.

Communicatur omnibus Superioribus quoad alia ab excommunicatione, respectu cuius facultas sit penes Prouincialem prout dictum est Verb. Apostata §. 4.

An à correctione Regulę liceat appellare Vide supra Verb. Appellatio.

Decimæ.

Vide Verb. Exemptio §. 4. 5. & seq.

Declaratio.

Circa declarationem nostrarum Cōstitutionum, & priuilegiorum, ac nostri instituti, Vide quæ dicuntur Verb. Generalis §. 5. & 6. Item Vide quæ peculiariter circa priuilegiorum declarationem habetur Verb. priuilegia §. 4. Pro declaratione autem dubiorum cōscientiæ Vide Verb. Scrupuli.

Dignitas.

Præpositus Generalis absque Societatis cō sensu vel aliquis ex Socijs huiusmodi absque Generalis Præpositi expressa licentia, electioni seu prouisioni de illius in quācunque dignitatem per quemcunque Principem, vel quodcunque Capitulum, aut alios ad id auctoritatem habentes factæ consentire aut vt ad illam admitti, seu alicuius prælationis, & dignitatis in eadem Societate, si eam occulta, aut manifesta ambitione quæsisse conuincetur, capax esse nullatenus potest Paul. iii. pág. 30.

Dispensatio.

§. 1.

Potest Præpositus Generalis per se, vel per alios ad id deputatos dispensare cum ijs omnibus, qui sub Obedientia Societatis degunt super irregularitate, si quã incurrerint, eo quod excommunicati, aut suspensi, aut interdicti, aut in loco interdicto diuina officia celebrarint, aut Ordines susceperint, nisi excessus dispensandorum sit adeo grauis, vt ad Sedem Apost. sint remittendi iuxta explicationẽ Sixti iiij. Sic tamen dispensati, nisi mox Ordinẽ intrare, & peractis experientijs secundum Societatis Constitutiones vota emittere parati sint, etiam si super hoc induciæ eis à Prælatis Societatis concedantur, eo ipso in pristinas sententias reincidant. Paul. iij. pag. 32. & seq.

Hac facultate vti possunt omnes Superiores.

§. 2.

Præpositus Generalis, & de eius licẽtia Prouinciales, ac eorum Vicarij, & loca tenentes possunt cum Religionis Societatis defectum,

natalium quouis modo patientibus, & quauis ex causa irregularibus, præterquam homicidij voluntarij, bigamiæ, & mutilationis membrorum postquam in Societatis Ordine vota emiserint, dispensare, vt ad sacros Ordines, ac eorũ vsum, & vt prædictum defectum natalium patientes, ad quamuis administrationem Societatis eligi, recipi, & assumi, liciteque eam exercere possint. Paul. iij. pag. 40. Idemq. ferme habetur in Monum. Minor. fol. 144. cõcess. 352.

Hæc facultas conceditur Prouincialibus. Siquis vero post ingressum in Societatem inciderit in irregularitatem, quæ dicitur ex defectu lenitatis, conceditur etiam reliquis Superioribus, & Confessarijs facultas cum eo dispensandi.

§. 3.

Possunt Præpositus Generalis, ac Prouinciales dispensare cum Nostris sibi subditis in irregularitate homicidij: dummodo tales homicidæ non sint certi, quod ipsi actualiter occiderunt, nec pro certo sciant, quod fuerunt tales mandatores, vel auxiliatores homicidij, quod sine illis nullo modo fuisset tale homicidium perpetratum. Concesit hoc Sixtus. iiij. Ordini Min. vt in eorum Monum. fol. 66. concess. 102.

Hæc facultas reseruatur Præposito Generali.

§. 4.

Potest Præpos. Gener. & alij quinquagin-

tá

ta ex Præpositis Domorum, ac Rectoribus, ab eo pro tempore nominandi cum Nostris dispẽsare in omnibus casibus, nullo excepto, in foro conscientiæ tantum. Dispensatio autem in homicidio voluntario citra altaris ministeriũ conceditur. Sixtus iiij. Carthusiensibus sub Datis Romæ apud S. Petrum Anno Domini 1481. xvii. kal. Aprilis Pontificatus sui anno. xi. & habetur in Manuscrip. fol. 48.

Hæc facultas communicatur Prouincialibus: Sed in irregularitate ex bigamia, & ex homicidio voluntario procedente soli Præposito Generali reseruatur.

§. 5.

Potest Præpositus Generalis in foro conscientiæ dispensare cum personis nostræ Societatis super omni irregularitate etiam in illis casibus, in quibus Papa sibi vicem reseruat; scilicet in morte, in membrorum obtruncatione, & enormi sanguinis effusione; dum tamen aliquid eorum trium, notorium non sit, & hoc propter scandalum. Concessit Martin. v. Prioribus S. Benedicti Vallis Oleti, vbi habetur originale, & refertur in Comp. Min. Verb. Dispensatio §. 24.

§. 6.

Per priuilegium Monachorum Sancti Hieronymi in Hispania quilibet Nostrorum potest semel in vita dispensari in foro conscien-

tiæ à Confessario per Superiorem deputato super irregularitate, quacunque occasione cõtracta. Concessit Sixtus iiij. vt in libro Priuilegiorum dicti Ordinis, titulo 12. fol. 36. & refertur in Manuscriptis fol. 59. pag. 2.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi eam commiserint, præterquam in irregularitate ex Bigamia et alijs tribus casibus in superiori §. contentis, qui Præposito Generali reseruantur.

Facultatum, quæ proxime præcedentibus quatuor. §§. continentur, vsus esse non potest in quibus ex Concilio Tridentino sessio 14. cap. 7. repugnant; nisi in foro conscientiæ tantum, in quo licet illis vti iuxta ea, quæ habentur Verb. Concilium Tridentinum §. 3.

§. 7.

Potest Prępositus Generalis per se, vel per alios Professos, quos elegerit dispensare cum nostris circa ieiunia, & cibos prohibitos. Iul. iij. pag. 66. Per extensionem tamen Greg. xiij. de qua Verb. Communicatio gratiarum §. 4. id facere potest per quemlibet alium Societatis. Per concessionem autem Eugenij iiij. factam Monachis Sancti Hieronymi, vt refertur in Comp. Minor. Verb. Ieiunium. §. 7. Prępositi Domorum, ac Rectores possunt dare licentiam de consilio Medici, vel sine eo, si commode non possit haberi, vt nostri familiares

Domo-

Domorum, aut Collegiorum infirmi, seu debiles possint comedere carnes, & oua, seu alia sanis interdicta in quadragesima, & alijs ieiunijs Ecclesiasticis sine licentia Diœcesani, vel quod non teneantur ieiunare in prædictis temporibus etiam sine consilio Medici.

Hæc facultas quoad gratiam à Iul. iij. factam communicatur omnibus Superioribus, & ijs quibus ipsi commiserint. Facultas vero Eugenij solis Superioribus.

§. 8.

Possunt nostri Confessarij, si sint viri docti & iuxta formam Concil. Trid. approbati, ex commissione Prouincialis dispensare in foro conscientiæ ad petendum debitum cũ ijs, qui consanguineum, vel consanguineam sui coniugis post matrimonium carnaliter cognouerũt. Pius V. Franciscanis de obseruantia 27. Septembris anno 1569. vt in Manuscrip. fol. 79.

Facultas hæc conceditur Prouincialibus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi per se vel per alios eam commiserint admonito pænitente, vt si coniugi sit superstes, iterum ne contrahat absque dispensatione impedimenti incestus impedietis, si eo loco voluerit contrahere, vbi illud non fuerit consuetudine legitime abrogatum.

§. 9.

Possunt nostri Confessarij, si sint viri docti, &

iuxta formam Concil. Trid. approbati, ex cõmissione Prouincialis dispensare ad petendũ debitum cum his, qui post votum simplex Castitatis matrimonium contraxerunt. Concessit Pius v. Franciscanis 26. Octobris anno. 1569. vt in Manuscrip. fol. 79.

Communicatur ijs, quibus & præcedens gratia fuit communicata, admonito pænitente, vt si coniugi superuiuat, votum seruet.

§. 16.

Per facultatem Benedictinis concessam à Martin. v. possunt nostri Confessores deputati dispensare in votis, etiam Episcopo reseruatis. Habetur in Manuscrip. fol. 39. pag. 2. & in Compendiolo Benedictinorum Vallis Oleti pag. 45. & seq.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi eam commiserint.

Vide quæ habentur Verb. Commutatio §. 2. Et qualiter nostri Superiores posśint per se ipsos dispensare cum nostris sibi subditis in omnibus irregularitatibus, & alijs, perinde ac possunt Epi cũ clericis, & laicis sibi subiectis, etiam vigore Conc. Trid. Vide iuxta ea, quæ habentur infra Verb. Prælati §. 3. Vide item quod peculiariter dicitur circa Vltramontanos quoad relapsum in hæresim, vel apostasiã Verb. Absolutio §. 8. Et quod contentis hoc

verbo

verbo non obstet Concil. Trid. in foro consciẽtiæ, Vide verb. Concilium. §. 3.

Domus.

§. 1.

Quomodo Domos vbique posſit habere Societas, & eo ipso quod ſunt constructæ, vel donatæ, censentur erectæ, & confirmatæ Apostolica auctoritate Vide Verb. Bona §. 2.

§. 2.

Domus Probationis Societatis poſſunt habere redditus. Pius iiii. 19. Augusti. 1561. confirmauit pag. 83. & Greg. xiii. in sua Constitutione viii. kal. Iulii 1584. pag. 227. adiuncta pag. 232.

Donationes.

Vtrum donationes piæ commutari posſint ex vno vsu in alium Vide Verb. Commutatio §. 3. & alia circa donationes, Vide Verb. Bona §. 1. 4. & 6.

Dubia.

Vide quæ dicuntur supra Verbo Declaratio,

Ecclesia

Ecclesia.

§. 1.

Possunt nostri facere benedici, aut consecrari Ecclesias Societatis cum Cœmeterijs, & primum lapidem poni per quoscunque Episcopos, si Diœcesani vltra quatuor menses id facere distulerint Paul.iii. pag. 39. Idē quoad altaria consecranda concessit Honorius Minoribus, vt in eorum Mon. fol. 101. concess. 212.

§. 2.

Possunt omnes Præpositi, ac Rectores, etiā aqua per eos benedicta, præsertim in locis remotis, vbi Episcopum aquam benedicentem per duas dietas adire non possunt, libere, & licite recōciliare nostras Ecclesias, Cœmeteria, & Oratoria, & eorum quodlibet; sanguinis, seu seminis effusione, seu alias quomodolibet pollutas, seu polluta, quoties opus fuerit. Concessit Leo x. præfatis Minoribus vt habetur in eorum Suppl. fol. 16. pag. 2. & refertur in eorumdem Comp. Verb. Benedicere §. 14.

Hæc facultas omnibus Superioribus communicatur.

§. 3. Pos-

§.3.

Possunt omnes Prępósiti, ac Rectores in suis Ecclesijs,& capellis exhumare corpora defunctorum,& ad alias sepulturas in eisdem Ecclesijs suis transferre de consensu illorũ quorum interest. Concessit Leo x. Minorib. vt in eorũ Suppl.fol.58.pag.2.concess.162. adiuncto fol.60.Pag.prima ante finem.

Huius facultatis vsus sit priuatus tantum non solemnis, vel publicus.

§.4.

Adueniente casu necessitatis possunt Ecclesiæ nostrę transferri, & mutari de vno loco ad alium,& locus prioris Ecclesię reduci ad vsus humanos secundum commoditatem dictorũ locorum,& Collegiorum, seu Domorum, modo tamen materia ędificiorum ponatur in Ecclesia alia. Cõcessit Leo x. Viuę vo.or. Minor. vt habetur in eorum Suppl.fol.92.pag.2.concess.277.

Hæc facultas communicatur omnibus Prouincialibus, ea tamen non vtantur nisi raro, & erecta cruce.

§.5.

Qui ausu temerario præsumpserint Ecclesias, aut loca nostra infringere, aut in illis violẽtiã dãnabilẽ exercere, ipso facto incurrũt excõicationẽ, à qua absolui nequeũt nisi per sedẽ Apost.

Apost.vel per Conseruatores ab eadem, Nostris aut Societati deputatos. Concessum est Franciscanis, ut in eorum Monum. fol. 105. concess. 126.& Dominicanis, vt in eorum priuilegijs fol. 55. pag. 1.

Quas indulgentias consequantur, qui nostras Ecclesias, aut alia pia loca Societatis visitant, Vide infra Verb. Indulgentiæ. Vide etiam quod habetur Verb. Missa §. 2. & Verb. Immunitas, & Verb. Benedicere §. 1.

Eleemosynæ.

Mandatur Ordinarijs, eorumque Vicariis, seu Officialibus, & Curatis, ac alijs quibuscũque, qui ne Christi fideles nobis eleemosynas erogare præsumant, suadere, ac etiam sub censuris inhibere, ac erogantes excommunicatos fore, prædicare, seu prædicari facere, seu pronunciare præsumunt, vt ab huiusmodi persuasionibus, inhibitionibus, & mandatis omnino abstineant, persuadentesque, & inhibentes, & huic mandato non curantes obtemperare, nisi pœnituerint, & persuasiones, & inhibitiones, ac prædicta reuocauerint, intra triduum postquam fuerint requisiti, eo ipso Ordinarii incurrunt Interdictum ingressus Ecclesiæ, ac suspensionem à regimine, & administratione suarum

ſuarum Eccleſiarum; inferiores vero ab eis ſententiam excommunicationis ipſo facto incurrunt. Conceſſit Sixtus iiij. Minor. vt in eorum Monum. fol. 149. pag. 1. conceſſ. 363.

Facultas requirendi, de qua in hoc §. communicatur Prouincialibus, & ijs, quibus ipſi commiſerint.

Vide quod circa eleemoſynas habetur, Ver. Commutatio. §. 4.

Emphitheuſis.

An Emphiteutica bona poſſint nobis donari, Vid. Verb. Bona. §. 6. An & quomodo poſſint bona Societatis dari in Emphiteuſim Vide Verb. Alienatio §. 2.

Euchariſtia.

§. 1.

Poteſt Societas in ſuis Eccleſijs, decenter tamē, ſacroſanctam Euchariſtiam ſeruare Paul. iij. pag. 41.

§. 2.

Omnes Chriſti fideles quouis anni tempore Rectorum Parochialium Eccleſiarum licentia mini-

tia minime requiſita poſsũt à Noſtris Sacram Euchariſtiam accipere, præterquã in feſto Paſchæ Reſurrectionis Dominicæ, & in mortis articulo, niſi neceſſitas vrgeat. Paul.iij. p.41.

Quamuis in Societatis Constitutionibus par. 7. cap.4.D. exponatur festum Paschæ, iuxta communem consuetudinem, intelligi eam hebdomadam quæ ipsum diem Resurrectionis præcedit, & simul eam quæ subsequitur, excipi vero eos, quos ius ipsum excipit, necnon qui iam suis parochijs satisfecerint: per priuilegia tamen Minorum restringi potest prædicta expositio ad ipsum diem Resurrectionis; is enim solus dies exceptus est Minoribus de obseruantia, per Nicolaum V. & Sixtum iiij. iuxta id quod in §. sequenti dicitur; cuius quidem facultas, et huius etiam §. communicatur omnibus Sacerdotibus; numquam tamen in alienis Ecclesiis sine licentia eorum, ad quos pertinet hoc Sacramentum, ministrabunt.

§.3.

Poſſunt Noſtri Sacerdotes miniſtrare Sacramentum Euchariſtiæ omni tempore, præterquam in die Reſurrectionis Domini, immo etiam dicto die licebit, ſed tunc non niſi accedente Rectoris Parochialis, aut Diœceſani licentia: vt cõſtat ex Monu. Min. fol. 114. cõceſſ. 149. & 150. iuncto ſuppl. fol. 58. conceſſ. 160.

§.4.

Poſſunt Noſtri in noſtris Eccleſijs miniſtrare, ac

re, ac ministrari facere Sacramentum Euchari stiæ quibuscunque personis quoties opus fuerit, Concessit Iulius ij. Minimis, vt habetur in supplem. Minor. fol. 11. pag. 2. concess. 143.

Communicatur Superioribus, & ijs quibus ipsi commiserint.

Vide quæ habentur infra Verb. Sacramenta, & supra Verb. Altare.

Excommunicatio.

§. 1.

Si Præpositi, aut Rectores sententiam excommunicationis in aliquem nostræ Religionis in congregatione, vel communitate ferre velint, non tenentur eam scripto proferre, nõ obstante pœna iuris Leo x. Mino. vt in eorum Suppl. fol. 93. pag. 2. concess. 291.

Si in aliquo casu opus esset hac facultate, quilibet Superior, qui excommunicare potest, ea vti poterit.

§. 2.

Nostri Confessores absoluendo in foro conscientiæ excommunicatos, non tenentur seruare formam, quæ obseruatur in publicis absolutionibus, scilicet flagellationem cum psal. Miserere mei, &c. Leo x. Minorib. vt in eorum suppl. fol. 59. concess. 174.

§.3.

Nicolaus iiii. noluit Fratres ligari aliqua ſententia excommunicationis,ſuſpenſionis,& interdicti,vel hominis, niſi nominatim fieret mentio,nec ſufficeret,ſi diceret in ſententia generali,vt perinde valeant,ac ſi eſſent nominati expreſſe. Habetur in Ceremoniali, ſeu Pontificali in Bibliotheca Vaticana.

A quibus Excommunicationibus Noſtri poſſint abſoluere; Vide Verb. Abſolutio, Et an Noſtri poſſint commorari in terris excommunicatorum,&c. Vide Verb. Hæretici §. 1. Vide etiam circa hoc verbum, quæ habentur Verb. Correctio §. 2.& Verb. Apoſtatæ §.7.& Verb. Interdictum,ac Verb. Prælati §.2.

Exemptio.

§.1.

Societas,& vniuerſi illius Socij,ac perſonæ illorumque bona quæcunque ab omni Superioritate,iuriſdictione,& correctione Ordinariorum ſunt exempta,ac libera, ſuſceptaq. ſub Sedis Apoſt. protectione Paul. iij. pag. 34. & idem corroboratur priuilegio conceſſo Prædicatoribus,de quo in Supplem. Minor. fol. 80. pag. 1.& ſeq. Iuxta quod tam perſonæ, quam res Societatis eximuntur à iuriſdictione quorumlibet

rumlibet Ordinariorum, & Prælatorũ, ac personarum Ecclesiasticarũ, ac in ius & proprietatem B. Petri, & Sedis Apost. & sub eorum speciali, & immediata protectione suscipiuntur, ita quod præfati Prælati, aut quæuis alia persona nequeat etiã ratione delicti, seu contractus, vel rei de qua agitur, vbicunque committatur delictum, ineatur contractus, aut res ipsa consistat, iurisdictionem quomodolibet exercere. Pariter qui sunt de Societate per litteras Apostolicæ Sedis, aut Legatorum, seu delegatorum ipsius conueniri à quocunque minime possunt, nisi huiusmodi Apostolicæ litteræ de hoc indulto, & Ordine nostro expressam faciant mentionem. Concessum est Min. vt in eorum Monum. fol. 140. concess. 120.

Quibus tamen casibus Tridentina Synodus nos Episcopis subiecerit, patet multis locis, vt sess. 5. cap. 2. de Reform. sess. 6. cap. 3. de Refor. sess. 7. c. 7. & 14. de Refor. à Vers. Addendo & infra. Item sess. 23. c. 16. §. Nullus, & sess. 24. cap. 1. de Refor. Matrim. Vers. Quod si quis parochus, & c. 2. de Refor. & ibidem c. 4. Vers. Nullus. Item sess. 25. cap. 4. Vers. Qui vero, & seq. & c. 11. & 13. quoad præcedentias, & 14. ac 16. in fine de Regul. præter alia quæ suis locis in hoc Compendio nonnunquam reperientur.

§. 2.

Eos, qui in Societatem admissi, biennio pro-

bationis peracto, tria vota substantialia, tametsi simplicia emiserint, aut in futurum emittent, à quorumuis Ordinariorum, & delegatorum, seu aliorũ iudicum iurisdictione omnino exemptos esse. Habetur in Constitutione Greg. xiij. pag. 233.

§. 3.

Nullus ex Religiosis sub Obedientia Societatis degentibus à quibusuis quacunque Ecclesiastica, vel seculari dignitate seu auctoritate fungentibus, etiãsi Cardinales sint, vel Patriarchæ, Synodi, Communitates, Capitula, aut officij hæreticæ prauitatis Inquisitores, ac Commissarij, vel Iudices, tam ipsius officij, quam Ordinarij, vel delegati ad quoduis munus, officium, vel exercitium, etiam in defectum aliorum, absque expresso sui Superioris consensu, ac etiam mandato adigi, vel cogi potest. Greg. xiij. pag. 238.

§. 4.

De Domibus ac Collegijs, & eorum prædijs, hortis, alijsque locis, quæ iuxta nostrum institutum habere possumus, aut de ijs, quæ pro eisdem emendis, nobis pro tempore legari, aut donari contigerit, & denique de alijs bonis per Societatem, eiusque Collegia possessis, & obtentis, non tenemur soluere aliquam Decimam etiam Papalem, seu Canonicam portioné exhibere, nec ad præstationem procura-

curationum,aut exactionum collectarum, vel prouisionum quarumcunque, nec ad id etiam per litteras Apostolicas compelli, nisi eiusmodi litteræ de hoc indulto de verbo ad verbum ac de Societate fecerint mentionem. Quod si per sedem Apost. ex pijs legatis, dispositis, vel relictis aliqua pars alteri piæ, vel non piæ caussæ sit concessa, aut concedetur, Nostri, ac nostra, seu nobis legata, & relicta, aut alias in nostrum fauorem disposita, sub his concessionibus non comprehenduntur, nisi de nobis, & hoc indulto, & Pontificis voluntate specifica fiat mentio in eisdem, & non per clausulas generales idem importantes. Paul. iij. pag. 37. & seq.

§. 5.

Ea quę præcedenti §. sunt præscripta, cum specifica mentione Domuũ probationis confirmauit Pius iiij. pag. 84. & seq. exemptionemque pro potiori cautela concedendo à quibusuis decimis etiam Papalibus, prædialibus, personalibus, quartis, medietatibus, & alijs fructuum partibus, subsidijs etiam caritatiuis, & alijs ordinarijs oneribus, etiam pro expeditione contra infideles, defensione patriæ, ac alias quomodolibet, etiam ad Imperatorum, & inferiorum Principum instantiam impositis; Et quamuis in ipsa impositione caueatur, quod nulla prorsus exemptio cuiquã aduersus

illa suffragetur. Idemque per omnia confirmauit Greg. xiij. pag. 180. & seq. vbi quoad hoc derogat dispositioni cap. Nuper de Decimis.

§.6.

Eadem exemptione quoad pleraque ex dictis gaudet Societas per priuilegium Eugenij iiij. concessum Monialibus S. Claræ; quod habetur in Monum. Min. fol. 40. pag. 2. & seq. vbi & quoad gabellas expresse exemptio conceditur; habetque præfatum priuilegium insignes clausulas, ne derogari possit. Similiter & quoad pleraque ex prædictis suffragatur aliud priuilegiũ Eugenij concessum Dominicanis, de quo in Supplem. Min. fol. 80. vbi expresse etiam eximuntur, ne pedagia, & thelonea, & alias exactiones quibusuis Regibus, seu alijs personis Ecclesiasticis, vel secularibus soluere teneantur.

§.7.

Per priuilegium concessum Ordini S. Ioannis Hierosolimitani, eximuntur etiam Nostri amplissime à quacunque iurisdictione, & à quacunque collecta, seu contributione ratione personarum, vel rerum etiam ad refectionẽ pontium, fontium, furnorum, murorum, seu Ecclesiarum, etiam si forsan eatenus per abusum, seu alterius priuilegium, vel negligentiã, etiam per longissimum tempus taliter obseruatum non fuisset. Concessit Clem. vij. vt habetur in Manuscrip. fol. 74. pag. 1.

§.8. Per

§.8.

Per priuilegium item Congregationis Canonicorum S.Saluatoris, definitum est, ne quis Rex, Principes, Duces, Marchiones, Barones, Milites, Nobiles, Laici, Communitates, Vniuersitates, Magistratus, Rectores, & Officiales Ciuitatum, Terrarum, Castrorum, & diœcesum quarumcumq. nostris, seu rebus, seu personis audeant, vel præsumant gabellas, talias, datia, collectas etiam pro pontium refectionibus, aut viarum reparationibus, aliaue onera, seu grauamina inferre, indicere, vel imponere, aut indicta, & imposita exigere sub excommunicationis, & maledictionis æternę pœnis; quas, nisi præsentium habita notitia prorsus destiterint, ipso facto incurrant. Habetur in Manuscript. fol. 68. pag. 1. Simileque omnino ex priuilegijs Camaldulensium habetur eodem libro fol. 22. pag. 2.

Facultas, vt fiat dicta notificatio, communicatur Prouincialibus, & ijs, quibus ipsi commiserint.

§.9.

Per priuilegium Minorum, de quo in Monum. eorum fol. 260. concess. 656. imponentes angarias, vel alias impositiones, vel alia quęuis damna Nostris, sunt excommunicati ipso facto; & si contumaces ab his non destiterint, à solo Papa possunt absolui.

§.10. Non

§.10.

Non tenētur Nostri etiā per litteras Apost. nisi de hoc indulto, & Societate expressam fecerint mentionem, officium correctionis, seu visitationis, aut inquisitionis Monasterijs, vel Ecclesijs, seu quibuscunque personis impendere, vel procedere ad cognitiones causarum, citationes partium, & denunciationes sententiarum, interdicti, vel excōmunicationis, nec denique recipere curam Monialium, seu quarumlibet personarum religiosarum. Paul. iij. pag. 36. & seq. Nec item cogi possunt ad audiendas Monialium confessiones, vt à Clem. concessum est Minoribus, prout habetur in eorum Monum. fol. 140. concess. 321.

Obseruandum nihilominus est circa hoc, quod definitum est in Concilio Trident. sess. 25. cap. 12. de Regul.

§.11.

Nostri non tenentur iurare de calumnia. Concessit Honor. iij. Carthusiensibus, vt in Manuscrip. fol. 48. pag. 1. Nec inuiti cogi possunt ad testimonium perhibendum. Iul. ij. Canonicis S. Saluatoris, vt d. Libro fol. 67. pag. 2.

§.12.

Per priuilegium Eugenij iiij. concessum Monachis S. Benedicti Congregationis Italiæ, quod refertur in Comp. Minor. Verb. Exemptio §.33. cogi non possumus ad hoc vt in no-

ſtris locis Miſſæ, aut alia diuina celebrentur, Ordines conferantur, vel agitentur cauſæ ciuiles, ſeu criminales, proceſsiones conuocentur, aut Synodus, conuentus, ſeu quæuis congregationes tam Eccleſiaſticarum, quam laicarum perſonarum congregentur, ſeu quod loca noſtra deputentur ad vſum, hoſpitium, habitationem, detentionem, & incarcerationem Eccleſiaſticarum, vel laicarum perſonarum. Et præſumens attentare contra omnia, aut aliquod prædictorum, cuiuſcunque conditionis; aut ſtatus ſit, niſi facta ei de huiuſmodi indulto notitia, deſtiterit, ipſo facto ſentẽtiam excommunicationis incurrat.

Facultas notificandi, cuius in hoc §. fit mentio communicatur Prouincialibus, & ijs quibus ipſi commiſerint.

Vide Verb. Prælati §. 2. & Verb. Proceſsiones, & Verb. Priuilegia §. 11. & Verb. Inquiſitores.

Extrema vnctio.

Poſſunt Noſtri ijs, qui intra ſepta Collegiorum, ſeu Domorum infirmati fuerint, Extremam vnctionem Apoſtolica auctoritate libere, & licite Parochialis presbyteri, vel alterius cuiuſcunque Epiſcopi, vel Superioris licentia

vel assensu nullatenus requisito ministrare. Concessum est Benedictinis, vt in Comp. Minor. Verb. Vnctio extrema §. 1.

Vide Verb. Sacramenta, & Verb. Familiares §. 1. & 2.

Familiares.

§. 1.

Possumus administrare omnia Sacramenta ijs omnibus, qui in nostris morantur obsequijs, eosque in nostris Cæmeterijs sepelire: Paul. iij. pag. 34. Et per concessionem Marti. v. Monachis S. Benedicti factam, vt in Compend. Min. Verb. Familiares §. 10. possunt Nostri ministrare familiaribus nostris tam intra, quam extra septa Collegiorũ, seu Domorum commorantibus, Ecclesiastica Sacramẽta quoties opportunum fuerit.

Præter Confessionis, & Eucharistiæ Sacramenta, familiaribus Extrema vnctio poterit administrari; atque adeo ijs solis, qui in Domibus, Collegijs, Residentijs, & alijs locis Societatis habitauerint. Id etiam de sepultura intelligatur. Extra septa vero cum illis perinde, atq. cum alijs agatur, prout habetur Verb. Sacramenta.

§. 2.

Possunt Nostri famulis nostrarũ Domorũ

ac

ac Collegiorum in habitu seculari deseruiëtibus, quoties opus fuerit, etiã Paschatis tẽpore, & in mortis articulo, in nostris Domibus, Collegijs, & Ecclesijs, Eucharistiæ, & Extremæ vnctionis Sacramẽta ministrare, & sepulturæ beneficium, cuiuscuis licentia super hoc minime requisita impendere. Leo x. Minimis, vt in eorum priuilegijs fol. 57.

Hæc facultas conceditur Superioribus, & quibus ipsi eam communicauerint.

§. 3.

Famuli, & seruitores nostri possunt eligere Confessorem de Societate, qui audita eorum confessione pœnitentiam salutarem eis iniungendo, absoluat eosdem ab omnibus criminibus, excessibus, & censuris Ecclesiasticis, & dispenset cum eis in omnibus irregularitatibus, si quas forte contraxerint: homicidio voluntario, & mutilatione membri semper exceptis: & eis remissionem generalem, & plenariam omnium peccatorum impartiri valeat, & hoc idem possit in articulo mortis. Sixtus Minor. Vi. vo. oraculo, vt in Monum. eorum fol. 68. concess. 131.

Per hoc tamen non conceditur Nostris in casibus Bullæ Cœnæ se immiscere. Et quod attinet ad facultatẽ dispẽsandi in irregularitatibus, electus ex Nostris ea non vtatur, nisi fuerit Superior,

aut

aut de Superioris licentia;idque in foro conscientiæ tantum.

§. 4.

Omnes qui sunt in seruitio Societatis consequuntur indulgentiam plenariam in morte, & semel in vita de reseruatis. Sixtus iiij. Ordini Minorum, vt in eorum Monum. fol. 66. concess. 96. & in Comp. eorundem Verb. familiares §. 6.

§. 5.

Per priuilegium Alex. iiij. concessum Fratribus hospitalis S. Ioannis Hierosolimitani, nemo sine speciali mandato Romani Pontificis seruientes Societati, etiam laicos, donec in seruitio Domus fuerint, excommunicationi, vel interdicto potest subijcere; & aliter lata, irrita est sententia, & inanis. Refertur in Comp. Minor. Verb. Familiares §. 11.

Aduertatur tamen ad id quod habetur in Concil. Trid. sess. 7. cap. 14. de Refor. & sess. 14. cap. 4. & 5. de Refor. & sess. 24. c. 10. & 11. de Reform. Item aduertatur, quod in casibus in quibus priuilegia nostra nobis non inseruiunt, priuilegium §. istius circa eosdem casus nostris familiaribus nil proderit.

Vide Verb. Interdictũ §. 2. & 4. cum admonitione, quæ ibi habetur in fine eiusdem Verb. Vide etiam quod habetur Verb. Conseruator. §. 1.

Feuda-

Feudalia bona.

Vtrum bona feudalia possint donari Societati. Vide supra Verb. Bona.§.6.

Fundatores.

Vide Verb. Indulgentiæ §.30.

Generalis.

§.1.

Præpositus Generalis cũ primũ electus est iuxta Societatis Cõstit. eo ipso fit verus ipsius Religionis Præpositus, cum libera, & omnimoda cura, & administratione omnium, quæ ad felix regimen, & prosperam directionem Societatis pertinent, potestque plenam exercere iurisdictionem in omnes sub eius Obedientia degentes, vbicunque commorantes, etiã exẽptos, etiam quascunque facultates habentes. Paul. iij.pag. 29. Per priuilegiũ vero Eremitarum S. Augustini, eo ipso quod electioni de se factæ consentit, auctoritate Apostolica confirmatus intelligendus est; & libere administrare, & exercere potest, quæ ad suum officium perti

pertinent, reiecta quauis appellatione subditorum sibi ratione dicti officij, quæ ab eius præceptis, monitionibus, ordinationibus, mãdatis, & decretis Regulari disciplina eorumdẽ quomodolibet interponi cõtinget. Habetur in priuil. dicti Ordinis fol. 35. pag. 2. & refertur in Supplem. Minor. fol. 133. pag. 1.

§. 2.

Præpositus Generalis potest suos quocunque locorum, etiam inter infideles, mittere, ac reuocare, & à Sede Apost. sine certi temporis limitatione missos, cum expedire ad Dei gloriam, & animarum auxilium iudicabit, alio transferre. Paul. iij. pag. 30.

§. 3.

Si qui e Nostris ad prædicandum crucem, vel ad inquirendum contra hæreticam prauitatem, seu ad alia similia negotia deputati fuerint, potest Præpositus Generalis, cum expedire iudicabit, eos remouere, & alio transferre, ipsisque, vt supersedeant iniungere, ac alios in eorum locum substituere. Paul. iij. pag. 31.

§. 4.

Omnis facultas celebrandi cõtractus est penes Præpositum Generalem Pius v. pag. 102. & seq.

§. 5.

Facultate concessa Ordini Prædicatorũ possunt Præpositi Generales Societatis auctoritate Apostolica declarare (quoad serenitatem illarum

larumq; conſcientiarum, quæ ſibi ſubiectæ ſunt dumtaxat)dubia, quæ ſuper noſtris Conſtitutionibus,priuilegijs,indultis,gratijs, & exemptionibus à Sede Apoſt.conceſſis,& concedẽdis emerſerint. Iul. ij. in priuilegijs Prædic. fol.173.

§.6.

Si quid dubij de pertinentibus ad inſtitutum, Conſtitutiones, & priuilegia Societatis oriri contigerit,ad Sedem Apoſt. vel ad Generalem Præpoſitum,aut ad eos, quibus id ipſe commiſerit referatur,Grego. xiij. in ſua Conſtitutione pag.254.

Hæc facultas intelligitur iuxta canonem xxi, Quartæ Congregationis generalis.

§.7.

Facultate conceſſa Minoribus poteſt Præpoſitus Generalis communicare ſuffragia indulgentiarum, orationum, ac beneficiorum ſpiritualiũ totius Societatis Procuratoribus, & alijs quibuſcunque deuotis, & benefactoribus eiuſdem Societatis. Vrbanus v. in Monũ. Minor.fol.261.pag.1.conceſſ.671.

§.8.

Per priuilegia Eremitarũ S. Auguſtini omnia exemplaria, ſeu tranſumpta priuilegiorũ, quæ Societati fuerint conceſſa per breue, vel ſupplicationem cùm clauſula, vt ſola ſignatura ſufficiat,ſi manu alicuius Prælati,aut publi-

ci notarii signata, aut Generalis Præpositi sigillo firmata fuerint, eamdem omnino vim habent, tam in iudicio, quam extra, ac si plumbeo sigillo obsignata essent. Iul. ij. & Leo x. in priuilegijs eiusdem ordinis fol. 42. & 47. Habeturque in Monum. Minor. fol. 267. pag. 2. & seq. concess. 698. & in supplem. eorumdē fol. 123. pag. 1.

Vide Verb. Benedicere, & Verb. Communicatio gratiarum §. 4. & Verb. Notarius, & Ver. Collegia, & alibi sæpe in hoc Compendio.

Gradus.

§. 1.

Scholares Collegiorum Societatis existentium in Vniuersitatibus alicuius Studij generalis degentes, si præuio rigoroso, & publico examine in eisdem Vniuersitatibus reperti fuerint idonei; & Rectores Vniuersitatū eos gratis promouere recusauerint, in prædictis Collegijs à Præposito Generali, vel de eius licentia à quouis ex inferioribus Præpositis, vel Rectoribus huiusmodi Collegiorum, cū duobus vel tribus Doctoribus, seu Magistris per eosdē eligendis, promoueri possunt ad Baccalaurea-

tus, & Magisterij, Licentiaturæ, ac Doctoratus gradus. Iul, iij. pag. 69.

§. 2.

Iidem Scholares Collegiorum existentium extra Vniuersitates, absoluto suorum studiorũ cursu, & rigoroso examine præcedente, à Præposito Generali, vel de eius licentia à quouis ex Præpositis, vel Rectoribus huiusmodi Collegiorum cum duobus, vel tribus Doctoribus, vel Magistris per eosdem eligendis ad prædictos gradus possunt promoueri. Iul. iij. vbi supra.

Nomine Scholarium in ijs duobus §§. intelliguntur Scholares qui sunt de Societate.

§. 3.

Præpositus Generalis per se, vel aliquem ex Præpositis, vel Rectoribus Collegiorum nostrorum, tam in Vniuersitatibus studiorum generalium, quam extra illas existentium, in quibus ordinarie studiorum Artium liberalium, & Theologiæ lectiones habebuntur, cursusq. ordinarij peragentur, nostræ Societatis Scholares, & pauperes externos, qui dictas lectiones frequẽtauerint, & etiã diuites, si Vniuersitatũ officiales eos ꝓmouere recusauerint, cũ per examinatores nostræ Societatis idonei sint inuenti (solutis tamẽ per diuites suis iuribus Vni-

 uersi-

uersitatibus)in nostris Collegijs quarumcumque Vniuersitatum, & in alijs extra Vniuersitates consistẽtibus, quoslibet alios Scholares, qui sub eorumdem Collegiorum Obedientia, directione, vel disciplina studuerint, ad prædictos gradus, ac alias in reliquis iuxta tenorem litterarum Iulij iij. promouere possunt. Pius iiij. pag. 85. & seq.

§. 4.

Potest Præpositus Generalis prædictos gradus, prout dictum est, conferre per Præfectum studiorum cuiuslibet Collegij Societatis, in quo Artium, vel Theologiæ facultates pro tẽpore legentur. Greg. xiii. pag. 189.

§. 5.

Quicunque per Nostros modo prædicto ad gradus promouentur, gaudere possunt omnibus priuilegijs, & prærogatiuis, quibus gaudent, qui in vniuersitatibus rigoroso examine præuio, ac alias iuxta inibi obseruari solitos, & requisitos vsus promouentur. Iul. iii. ac Pius iiii. pag. 69. & seq. & pag. 86.

Facultates promouendi, de quibus in superioribus §§. quoad nostros reseruantur Præposito Generali, Quoad externos vero conceduntur Prouincialibus per se, vel per Rectores, aut studiorum Præfectos exercendæ. Nam Rectoribus, & Cancellarijs Vniuersitatum quoad externos manet sua facultas.

Vide

Vide Verb. Scholæ §. 3.

Gratiarum vſus.

Poſſe Præpoſitum Generalem, & Societatẽ vbique locorum iuxta noſtri inſtituti rationẽ, Conſtitutiones, ac modum procedendi proprium, peculiareſque obſeruationes, & conſuetudines, vti, frui, & gaudere omnibus facultatibus, & priuilegijs, aliiſque gratiis ſibi, ſeu Domibus, Collegiis, lociſq. noſtris communiter vel diuiſim vigore quarumcunque facultatum etiam ad inſtar, aut æque principaliter, etiam per communicationem, ſeu alias quomodolibet conceſſis. Decreuit, & conceſſit Greg. xiii. pag. 139.

Vide Verb. Abſolutio. §. 11.

§. 2.

Gregorius xiii. die 29. Octobris 1584. Viuæ vocis oraculo declarauit mentis ſuæ non eſſe, vt per bullas Cruciatę, aut Iubileorũ, vel alias ſimiles conceſſiones ſub quacunque derogatione, aut tenore, etiam ſi in eis dicatur, quacunque prohibitione ſublata, vel etiam Viuæ vo. or. Pœnitentiariis S. Petri, aut quibuſuis aliis hactenus factas, vel in poſterum faciendas, cenſeatur derogatum priuilegiis, Regulis, aut ordinationibus Societatis, prẹcipue vero

indulto illi per eundem Greg.xiij.die 3. Maij. 1575.concesso, scilicet ne personis Societatis, absque expressa Superiorum eorumdem licentia, vti liceat facultatibus in Iubileis, bullis Cruciatæ, Confessionalibus, aut alijs quibuscunque Apostolicis indultis, quomodocunque hactenus concessis, & in posterum concedendis. Declarauit præterea posse Superiorem, dum huiusmodi licentiam concedit, limitare eam ad vsum vnius, aut alterius facultatis, & prohibere vsum reliquarum; etiam eadem bulla, aut indulto contentarum. In Viuæ vocis oraculo fol. 134.

Habitus.

Sacerdotes Societatis quoad habitum pertinet, honestorum Sacerdotum communem, & approbatum vsum sequentur. Iulius iij. pag. 59.

Hæretici.

Possunt Nostri in excommunicatorum, & hæreticorum vel schismaticorum seu infidelium,

lium terris libere commorari, & cum eisdem conuersari, (de licentia tamen Præpositi Generalis) & ab eis tunc, & etiam quando per ipsas illos transire contigerit, necessaria vitæ deposcere, ac recipere. Paul. iij. pag. 36.

Omnes hoc priuilegio vti poterunt.

Vide quæ habentur Verb. Absolutio §. 2. & 5. adiunctis ijs, quæ ad Verb. Bulla Cœnæ dicuntur. Vide etiam & quæ habentur Verb. Inquisitor hæreticæ prauitatis.

Homicidium.

Vide Verb. Dispensatio.

Horæ Canonicæ.

§. 1.

Possunt Nostri ex facultate Præpositi Generalis, aut eius, quem ipse ad id substituerit, sine scrupulo officium diuinum Missæ postponere iustis de causis, super quo conscientia licentiã impartientis oneratur. Iul. iij. pag. 68.

Hac facultate dum opus fuerit, vti poterunt itinerantes, Reliqui vero ex conceßione Superioris.

§. 2.

Ratione itineris, aut alterius occupationis, quando creditur, quod maiori cum deuotione dicetur diuinum officiũ, poteſt illud à Noſtris recitari mane totum vſque ad Completorium incluſiue. Pius v. Minor. vt in Manuſcri. fol. 79. pag. 2.

§. 3.

Poteſt à Noſtris abſque vllo ſcrupulo matutinum officium ante ſolis occaſum recitari. Idem Pius v. eiſdem vbi ſupra.

§. 4.

Quando aliquid diuini officij (non tamen ex dolo) omittitur, poſſunt Noſtri illud ſupplere, dicendo pſalmum aliquem, aut orationem Dominicam, aut ſalutationem Angelicam. Innocen. viij. Minor. vt habetur in Monum. fol. 69. conceſſ. 149. & in ſupplem. fol. 99. conceſſ. 362.

§. 5.

Noſtri in foro conſcientiæ dicendo horas, & alia officia diuina ſatisfaciũt præcepto cap. Dolentes, de celebr. Miſſ. de dicendo ſtudioſe pariter, & deuote, etiam ſi propter aliquam fatigationem, vel aliam cauſam dicant ſedendo, aut deambulando, vel non integre proferendo verba, prout ſũt ſcripta propter negligentiã,

aut

aut imperitiam, vel malam prolationem naturalem, propter defectum linguæ, seu alias qualitercunque ore imperfecto dicant, aut cum mentis distractione, & sensuum vagatione; dũ tamen non ex malitia hoc faciant. Et quod qui cum talibus male proferentibus, vel alios supradictos defectus facientibus, dicunt officiũ, non teneantur recitare ab alijs imperfecte dicta, aut ab eis non integre audita propter distantiam localem, vel strepitum, seu aliam causam, sed satisfaciant præcepto Ecclesiæ qualitercunque audiendo, quæ alij debent dicere. Concessit Leo x. Minor. vt in eorum supplem. fol. 59. pag. 1. concess. 169. adiuncto fol. 60. pag. 1.

§. 6.

Non tenentur Nostri dicere horas Canonicas in choro. Paul. iii. Iul. iii. & Greg. xiij. pag. 8. 59. & 131.

Quam indulgentiam consequantur Nostri recitantes diuinum officium ex libro. Vide infra Verb. Indulgentiæ §. 18. Vide etiam, quæ habentur Verb. Interdictum §. 7. & Verb. Infirmi.

Ieiunium.

§. 1.

Possunt Nostri per facultatem factam omnibus

nibus de Congregatione S. Iustinæ de Padua, dũ in Quadragesima, & Vigilijs quæ ieiunantur de præcepto, equitando iter faciunt, sumere mane aliquid per modum consuetæ collationis, & vesperi cœnare. Sixtus iiij. vt in impressis fol. 123. pag. 1.

§. 2.

Per facultates Minorum possunt Nostri sine violatione ieiunij, maxime Concionatores, cum actu concionantur, iuxta suam consolationem anticipare, vel postponere horam commestionis, & serotinæ collationis. Concessit Leo x. vt in suppl. fol. 39. pag. 1. concess. 282.

Hanc facultatem ex causa communicare poterunt omnes Superiores.

Vide Verb. Dispensatio. §. 7.

Immunitas.

§. 1.

Confugiẽtibus ad nostras Ecclesias, manus violentæ inijci prohibentur à quocunque sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, Cõcessit Clem. vij. Ordini S. Ioannis Hierosolimitani, & litteræ sunt insertæ, & confirmatæ à Pio iiii. Anno 1560. & habentur in libro priuilegiorũ eiusdem Religionis fol. 19. & apud nos in Manuscrip. fol. 74. pag. 1.

§. 2.

Fugiẽtes ad noſtras Eccleſias ſecuritate gaudent: appellatione autem Eccleſiarum veniũt Domus noſtræ, ſeu Collegia Societatis cũ hortis, hortalicijs, clauſtris, officinis, & locis omnibus infra illarum ambitum incluſis. Conceſſit Innoc. viii. Seruitis. ſub Datum Romę apud S. Petrum Anno 1487. vi. kal. Iunij. Pontificatus ſui Anno iii. & refertur in Manuſcrip. fol. 51. pag. 1.

Vide Verb. Communicatio gratiarum §. 2. & quod habetur Verb. Eccleſia §. 5.

Impetrare.

Vide loca quæ citantur infra Verb. Indulta.

Incarcerare.

Vide Verb. Correctio §. 2. & Verb. Exẽptio §. 12. & Verb. Apoſtata §. 5.

Indulgentiæ.

§. 1.

Poſſunt Noſtri indulgentias omnium Stationum Vrbis eiſdem diebus in propria Eccleſia, vel Domo conſequi, dummodo viſitent

quinq.

quinque altaria, vel in vno quinque pſalmos, aut ſi neſciunt legere, alias orationes dicant. Pius v.in Viuæ vo.or.pag.52.

§.2.

Eaſdem Stationum indulgentias conſequuntur Noſtri viſitando aliquam Societatis Eccleſiam, vel aliam in qua pro tempore ex Obedientia eſſe contigerit, ſi inibi ante illius altare maius quinquies orationem Dominicam, & toties ſalutationem Angelicã deuote dixerint, vt conceſſum eſt Minimis per Iul.ij. prout habetur in Comp. Minor. Verb. Indulgentiæ Stationum quoad fratres §. 10. & per conceſſionem factam Minoribus, & Prædicatoribus ab Innoc.viij. eaſdem indulgentias, & alias nobis conceſſas in noſtris Eccleſijs conſequuntur Noſtri, qui per Obedientiam extra Domos, & Collegia reperiuntur, dicendo quinquies Pater noſter, & Aue in quacunque Eccleſia & loco ea dixerint pro intentione, & propoſito illius indulgentię. Similiter infirmi eadem recitando in valetudinarijs, & cellis, ac etiam lectulis, quando commode aliter dicere non poſſunt. Habetur in Monum. fol. 69. conceſſ. 160. & in ſuppl. fol. 100. conceſſ. 390. Et generaliter quando aliqua neceſſitate, vel infirmitate eſſent præpediti, vel in itinere conſtituti, ita quod ad Eccleſias pro conſequendis indulgentijs, & alijs gratijs Societati conceſſis adire non poſſunt, illas conſequentur dicendo duntaxat

taxat illud, quod in Ecclesia dicturi erant. Habetur in summario priuilegiorum S. Iustinæ in priuilegijs impressis fol. 121. pag. 2.

§. 3.

Quicunq. Nostrorum quinquies Pater, & Aue cum Gloria Patri ad finē cuiuslibet pro felici statu Sanctæ matris Ecclesiæ, & semel Pater, & Aue pro intentione concedentis cum Gloria Patri similiter ad finem dixerit, quacūque hora diei, vel noctis; & quocunq. loco dicantur, scilicet choro, Ecclesia, claustro, Oratorio, ac Cella consequetur indulgentias tam Vrbis, quam Hierusalem, & S. Iacobi in Compostella, ac quam consequuntur visitantes secunda die Augusti Ecclesiam S. Mariæ portiunculæ siue de Angelis in Assisio. Leo x. Minor. Habetur in Comp. Minor. Verb. Indulgentiæ stationum quoad fratres. §. 15. & in supplem. fol. 60. pag. 2. cōcess. 180. adiuncto fol. 42. p. 2. ad finem concess. 134.

§. 4.

Omnes personæ quæ recipiuntur in Societate, in earum ingressu, & morte plenariā omnium suorum peccatorum veniam, & indulgentiam consequūtur. Iul. ij. Minimis, vt in eorū priuilegijs fol. 33. pag. 1.

§. 5.

Sacerdotes nostri, qui Dominicis diebus, aut in solemnitatibus Domini, aut B. Mariæ celebrant, item & Nostri omnes, quando com muni-

municant, indulgentiam plenariam consequũtur. Innoc. viij. vt in Monum. fol. 69. concess. 148. & 150. & in supplem. fol. 43. pag. 1. concess. 137.

§. 6.

Toties quoties Nostri Coronã Domini Iesu, quę dicitur continere 33. Pater noster, & totidem Aue Maria, & Coronam B. Mariæ Virginis. 63. Aue Maria, & de decem in decem vnum Pater noster, dixerint; plenariam indulgentiam consequuntur. Infirmi vero, ac senes in decrepita ætate constituti eandem lucrabuntur dicendo vnum psalmum, vel hymnum Virginis, vel Domini nostri. Concessit Leo x. vt in Supplem. Minor. fol. 42. pag. 2. ad finem cum seq. adiuncto fol. 60. pag. 2. concess. 180.

§. 7.

Prædictæ indulgentiæ de Corona Do. Saluatoris, & B. Virginis, & similes cõcessæ per Leonem x. vsque ad quartum sui Pontificatus annum die 3. Februarij, eiusque prædecessores, possunt per Nostros animabus defunctorum per modum suffragij applicari. Cõcessit idem Leo x. Minor. vt in eorum Suppl. fol. 94. concess. 302.

§. 8.

Dicentes Canticum graduum, indulgentiã plenariam consequuntur. Leo x. Minor. S. Claræ, vt refertur in Comp. Minor. Verb. Indulgentia plenaria quoad fratres §. 19.

§ 9. Pos-

§.9.

Possunt nostri Confessarij ijs, qui ad generalem Congregationem veniunt, vel tunc, vel infra 20. dies sequentes plenariam indulgentiã impartiri. Sixt. iiij. Cisterciens. vt in Manuscr. fol. 47.

§.10.

Omnes Prouinciales, peracta visitatione ordinaria in Domibus, & Collegijs suæ prouinciæ, habent facultatem concedendi indulgentiam plenariam omnibus cuiuslibet Domus, seu Collegij sic visitati. Concessit Leo x. Minor. vt in eorum Supplem. fol. 93. pag. 1. concess. 285. Et hoc ipsum possunt Visitatores finita visitatione. vt infra Verb. Visitatores.

§.11.

Omnes indulgentias plenarias, & non plenarias, quæ sunt Romę in singulis Ecclesiis, quocunque tempore, & die, eodem tempore, & die possunt Nostri in nostris Ecclesiis lucrari. Sixt. iiii. Minor. vt in eorum Supplem. fol. 97. pag. 2. concess. 351. Et per litteras Greg. xiii. nobis concessas, Nostri in qualibet mundi parte existentes, ante altare Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti in nostris Ecclesiis orationes ad Deũ fundendo pro S. Ecclesię Romanę exaltatione, hęresũ extirpatione, & inter Principes Christianos fouenda pace, aut alias pro cuiuscunq. peculiari deuotione, cõsequuntur omnes indulgẽtias etiã plenarias, & peccatorũ remis-

remissiones, quas consequerentur, si indulgentiarum ipsarum diebus, Ecclesias, & loca pia his decorata in locis in quibus Nostros moram trahere continget, visitarent Greg. xiii. pag. 197.

§. 12.

Per concessionem vero Leonis x, omnes indulgentiæ concessę visitantibus Domos, Ecclesias, & Oratoria Mendicantium sunt concessę similiter nobis visitantibus nostras Ecclesias, Domos, vel Oratoria perinde ac si cuilibet Ecclesiarum nostrarum, Domuum, & Oratoriorum vbilibet consistentium concessæ fuissent. Habetur ex supplem. Minor. fol. 56. concess. 157. Et similiter Nostri visitando Ecclesias nostras, consequi possunt eodem modo indulgentias, quas tunc consequerentur, si visitarent quasuis Ecclesias aliorum Ordinum, etiam nō Mendicantium, Congregationum, & Confraternitatum, & aliorum piorum locorum iuxta communicationem, quam habemus de qua supra Verb. Communicatio gratiarum. §. 3.

Excipi tamen debent ab his, quæ hoc §. continentur indulgentiæ concessæ pro festiuitatibus Sanctorum cuiusuis prædictorum Ordinum, aut Congregationum, &c. pari ratione iuxta ea quæ dicuntur à Collectore in Comp. Minor. Verb. Interdictū 2. Concess. 10.

§. 13. Di-

§.13.

Dicentes vnum Miserere indulgentiam plenariam consequuntur. Cōcessit Sixt. iiii. vt est in priuilegiis Canonicorum Regular. Lateranen, & habetur in Manuscrip. fol. 50. pag. 2. in fine. Dicentes autem vnum Miserere in quolibet altari consequuntur indulgentias Vrbis, illius diei. Concessum eisdem vt habetur in d. p.

§.14.

Nostri, qui dicunt Missam Cōceptionis B. Virginis, vel audiunt illam, ac intendunt orare pro Leone. x. qui id concessit, & pro vniuersali Ecclesia, indulgentiam plenariam consequuntur. Habetur in comp. Min. Verb. Indulgentia plenaria quoad fratres. §. 17. & 18.

§.15.

In mortis articulo Confessarius Societatis potest Nostris plenissimam indulgentiam impartiri, & reseruatur vero articulo mortis. Cōcessit Sixt. iiij. Cistercienſ. vt est in Manuscrip. fol. 47. pag. 1.

§.16.

Quicunque ex Nostris pœnitens, & contritus nomen Iesu in mortis articulo nominauerit, plenariam omnium peccatorum suorum, etiam de quibus, nisi morte præueniretur, confiteretur, indulgentiam consequitur. Concessum est per Leon. x. Confraternitati Caritatis de vrbe, vt habetur in priuilegijs impressis fol. 72. pag. 2. & 135. pag. 2.

§.17.

Nostri dicentes in Ecclesia singulis diebus in perpetuum, psalmum Miserere cũ oratione pro Pontifice, scilicet Deus omnium fidelium pastor, &c. Vel Omnipotens sempiterne Deus &c. lucrantur omnes, & singulas indulgentias quæ sunt concessæ Ecclesijs, & locis totius orbis. Concessit Iul. ij. personis Congregationis Lateranẽsis, Anno. 1506. 1. Iul. vt in Manuscr. fol. 50. pag. 2.

§.18.

Qui soluerint officium diuinum per librũ, consequuntur remissionẽ dimidiæ partis peccatorum commissorum illa die, qua prædictũ soluũt officium. Concessit Leo x. Minor. vt in Suppl. fol. 94. pag. 1. concess. 294.

§.19.

Euntibus per Obediẽtiam ad Congregationem generalem, conceditur indulgentia vnius anni, & 40. dierum. Euntibus autem ad Congregationem prouincialem, centum dierum. Habetur in Comp. Minor. verb. Indulgẽtia nõ plenaria quoad Fratres §. 1.

§.20.

Cum cantatur in matutino Te Deum laudamus; flectẽtes genua in versiculo, Te ergo quæsumus &c. tres quarantenas: Et ad Gratias agamus, in Præfatione: centum dies indulgentiæ consequimur; sufficit tamen sacerdotibus si in

Missa,

Missa, ad Gratias agamus se inclinet. Ita ex priuil. Carthusien. habetur Manuscri. fol. 48. p. 1.

§. 21.

Sabbato in Ramis palmarum, possumus liberare vnam animã à Purgatorio, dicendo psalmos pœnitẽtiales, vel quinquies Pater noster, & Aue Maria ante Sacramẽtum altaris, & pro Papa Leone x. qui id concessit vnam coronam B. Virginis. Idemque pariter possumus in die festo S. Ioannis Euangelistæ, & die eiusdem ante portam Latinam. Concessum est Minorib. vt in eorum Suppl. fol. 61. pag. 1. concess. 184.

§. 22.

Tam Nostri, quàm quilibet alij Christi fideles, dicentes. 15. Pater, & Aue pro existẽtibus in peccato mortali, toties quoties id fecerint, tertiæ partis peccatorum remissiones consequuntur. Habetur in Supplem. Minor. fol. 94. pag. 2. concess. 360.

§. 23.

Omnes Christi fideles, qui vere pænitẽtes, & confessi, ac communicati in die Circũcisionis, vel alio, per Prępositũ Generalẽ, seu per Superiorem loci visitandi, semel pro semper nominando aliquam Ecclesiam, seu capellam, aut pium locum Societatis, vbicunq. Nostros habitare contigerit, dummodo si sint plures Ecclesię Societatis in eadem ciuitate, terra, aut

loco, vna tantum ad id per Præpositum Generalem statuatur annis singulis præterquam Iubilei, à primis Vesperis vsque ad occasum solis eiusdem diei, deuote visitauerint, & ibi quinquies orationem Dominicam, & totidem Salutationem Angelicam recitauerint, vel alias ad Deum orationes pro S. Matris Ecclesię exaltatione, fideique Catholicæ incremento effuderint, plenariam indulgentiam in forma Iubilei consequentur. Greg. xiij. pag. 188. adiunctis litteris Paul. iij. pag. 41. & seq.

In electione autem locorum præferatur semper Ecclesia Domus professæ.

§. 24.

Quicunque Christi fideles, qui veræ pœnitentes, & cõfessi, aut propositum temporibus à iure statutis confitendi habentes, Ecclesias & alia pia loca Societatis in diebus Natiuitatis, Circuncisionis, Epiphaniæ, Corporis Christi, necnon diebus Veneris, & Dominicis totius anni, ac Quadragesimalibus vsque ad octauam Paschæ visitauerint, & inibi semel Pater, & Aue recitauerint, & verbũ Dei, si in illis prædicetur, deuote audierint, septem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis pœnitentijs consequentur. Paul. iij. pag. 42.

§. 25.

Omnes Christi fideles qui confessi, & corde contriti fuerint, aut cõfitendi firmum propositum

positum habuerint, ac in honorem, & deuotionem Pasſionis Chriſti preces deuote effuderint, & poſtea idoneo alicui Societatis presbytero, aut Societati Præpoſitoue Generali Obedientiam præſtanti confitentur plenariam indulgentiam ſemel in vita conſequuntur, in forma Eccleſiæ conſueta. Paul. iij. in Viuæ vo. or. pag. 6. & ſeq.

§. 26.

Quolibet anni die viſitãs Eccleſias noſtras, conſequitur annum, & 244. dies, & qualibet die Quadrageſimę, cõſequitur annos quattuor dies 236. Indulgentiæ. Habetur in Monum. Minor. fol. 71. conceſſ. 181. & 182.

§. 27.

Venientibus communiter ad ſermones annuales audiendos ad loca noſtra, conceduntur ſimiliter anni tres, & dies duo indulgentiarũ. Habetur in Supplem. Minor. fol. iij. conceſſ. 491. Et per conceſsionem Minoribus factam, conceduntur iis, qui audiunt prædicationes Noſtrorum anni quindecim indulgentiarum. Habetur in Monum. Minor. fol. 260. conceſſ. 649.

§. 28.

Patres, & matres eorum, qui ſunt de Societate præſentium, & futurorum, etiam defunctorum in Purgatorio exiſtentes indulgẽtiam plenariam conſequuntur. Conceſsit Caliſtus iij. Minoribus, vt in Monum. fol. 65. pag. 2. cõ-

cess. 90. prout refertur in Compen. Minor. Verb. Indulgentiæ quoad seculares. 8. §. 1.

§. 29.

Procuratores nostri, & eorũ substituti, nec nõ eorũ filij, parẽtes, fratres, & vxores possunt promereri indulgentias Stationum Romæ, sicut Nostri, recitando in nostris Ecclesijs quinque Pater noster, & Aue Maria pro Summo Pontifice, & felici statu S. Romanæ Ecclesiæ illis diebus, sicut sunt Romæ. Concessit Innoc. viij. vt habetur in suppl. Minor. fol. 99. pag. 2. concess. 367. Per concessionem autem eisdem Minoribus factam, de qua in eorum Monum. fol. 70. pag. 2. ante finem, Medici ordinarij Nostrorum gaudent eisdem indulgentijs, quibus & Procuratores locorum.

§. 30.

Nostri de Societate, ac eiusdem vtriusque sexus Tutores, & Fundatores, & Procuratores, ac eorum liberi semel in vita, & in morte plenariam omnium peccatorum veniam, & indulgentiam consequuntur. Concessum est Minimis, vt in eorum Libello fol. 33. pag. 1. & in Supplem. Minor. fol. 11. concess. 45.

Omnibus Nostris, etiam Nouitijs sit facultas consequendi non solum indulgentias hoc Verb. contentas, sed & quascunque alias quomodocunque concessas, seu in posterum concedendas.

Indul-

Indulta.

Non licet Nostris vti indultis Pontificum, aut ea postulare, aut obtenta retinere absq. facultate Superiorum Societatis, iuxta ea quę habentur Verb. Absolutio §. 9. & Verb. Priuilegia §. 3. Similiter de Confessionali impetrato, Vide supra Verb. Confessionale.

Infirmi.

§. 1.

Pręposîtus Generalis, & alij quibus ipse suã auctoritatem ad id communicauerit, commutare possunt diuinum officium Nostrorum, quos infirmitate excusandos iudicauerint in aliud opus pium, seu leuiorem orationem, durante tamen infirmitate. Iul. iij. pag. 68.

§. 2.

Per priuilegium Fratrum S. Hieronymi, nostri infirmi, senes, ac valetudinarij, qui tenentur ad Horas Canonicas, satisfaciunt recitando aliquos psalmos, vel id quod suis Confessoribus visum fuerit. Cõcessit Martin. V. vt refertur in Comp. Minor. Verb. Infirmi §. 11.

§. 3.

Per priuilegium concessum ab Eugen. iiij.

Fratribus S.Hieronymi, nostri infirmi seu debiles satisfaciunt horis canonicis, ad quas tenentur audiendo eas ab alio, vel ab alijs recitari, Refertur in Cōp.Minor.Ver.Infirmi §. 13.

Facultatibus huius Verbi vti possunt omnes Superiores, & etiam Confessarij, si Superiori videbitur.

Vide Verb.Indulgentię §.2.& 6.& Vide etiā Verb.Professi §.1.

Inquisitores.

Vide Verb.Exemptio.§.3.

Institutum.

§. I.

Omnibus cuiuscunq. status, gradus, & præeminentiæ existant, præcipitur in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub pœnis excommunicationis latæ sententiæ, nec non inhabilitatis ad officia, & beneficia secularia, & quorūuis Ordinum Regularia, eo ipso absque alia declaratione, incurrendis, Sedi Apostolicæ reseruatis, ne Societatis institutū, Constitutiones, aut Constitutionem ipsam, quam præmissorum

occasione Greg. xiij. viij. Kal. Iunij. 1584. edidit, aut quemuis huius, vel supradictorum omnium articulum, vel aliud quid supradicta concernens, quouis disputandi, vel etiam veritatis indagandæ quæsito colore; directe, vel indirecte impugnare, vel contradicere audeat. Greg. xiij. in eadem Constitutione pag. 233. & 234.

§. 2.

Districtius inhibetur, ne quis, siue extra, siue intra Societatem, nisi de illius Præpositi Generalis, aut inferiorum Præpositorum licentia, notationes, declarationes, glossas, vel scholia vlla super Instituto, Constitutionibus, priuilegijs, ac alijs contentis in Constitutione Greg. xiij. edita viii. Kal. Iunii 1584. facere; vel ea, nisi quantum verba ipsa sonāt, interpretari, aut de eis disceptare, seu scrupulum cuiquam inijcere, vel in controuersiam, aut dubium reuocare audeat quoquomodo: nec glossas, aut interpretationes, siue impressas, siue scriptas ad id pertinentes legere, docere, alijs ue tradere, vendere, vel apud se retinere præsumat. Greg. xiij in eadem sua Constitutione. pag. 233. & 234.

De Societatis instituti declarat: Vide Verb. Constit. §. 1. & 2. & Verb. Generalis §. 5. & 6.

Interdictum.

§. 1.

Possint Nostri in locis, in quibus degunt,

&

& eos pro tempore morari contigerit, tempore interdicti quauis etiam Apostolica auctoritate appositi, ianuis clausis, & excommunicatis, ac interdictis exclusis, submissa voce; Missas & alia diuina officia celebrare, Sacramēta recipere, & alijs ministrare, dūmodo ipsi causam nōn dederint interdicto, nec contingat id ipsis specialiter interdici. Paul. iij. pag. 34.

§. 2.

Si quando in terris, in quibus aliqui ex Nostris resederint, vel in eorum personas sententiam excommunicationis, aut interdicti promulgati cōtigerit; pueri, seu familiares, nostris seruitijs deputati, & eorum, ac Societatis negotiorum procuratores, & operarij huiusmodi sententijs obnoxij minime habeantur, ibique possunt audire diuina, nisi eisdem causam dederint, vel eosdem specialiter excommunicari, seu interdici contigerit. Paul. iij. d. pag. 34. & seq.

§. 3.

Per priuilegia Augustinianorū quæcunque concessa sunt Societati pro tempore interdicti generalis ea omnia concessa intelliguntur pro tempore interdicti specialis. Iul. ij. prout habetur in priuilegijs eiusdem Ordinis fol. 43. pag. 2. ante finem, vt in supplem. Mino. fol. 95. concess. 310.

§. 4. Per

§. 4.

Per priuilegiũ Monachorum S. Benedicti in Hispania, possunt Nostri tempore interdicti generalis, vel specialis à iure, vel ab homine quomodocunque lati libere in nostris Domibus, & Collegijs suis, Ecclesijs, aut capellis recipere ad audiendum Missam, & alia diuina officia quoscunque familiares, officiales, & seruitores cuiuscunq. Domus, aut Collegij Nostrorum, ac eis Eucharistiam, & alia Ecclesiastica Sacramenta ministrare, eorumque corpora tumulare, siue tumulari facere, dum tamen nullus istorum dederit causam interdicto, secreto tamen modo, ianuis clausis, & cãpanis nõ pulsatis. Concessit Eugen. iiij. vt refertur in Cõp. Minor. Verb. Interdictum. 3. §. 11.

Quod hic de Sacramentis dicitur, intelligatur iuxta id quod Verb. Familiares §. 5. in Communicatione dictum est.

§. 5.

Possunt Nostri tempore interdicti, & cessationis à diuinis, quacunque auctoritate etiam Apostolica impositorum, dummodo huiusmodi interdicto causam non dederint, nec id eis contigerit specialiter interdici, apertis ianuis, pulsatis cãpanis, nominatim interdictis, & excõmunicatis exclusis, Missas, processiones, & alia diuina officia solẽniter in cantu celebrare, quoties professionẽ emiserint, aut primã Missã

cele-

celebrauerint, seu eos in Ecclesijs, vel cœmeterijs Domorum, vel Collegiorum, seu aliorum locorum nostræ Societatis humanda cadauera Ecclesiasticę tradere sepulturę contigerit. Leo x. eisdem Religiosis Congregationis S. Benedicti in Hispania; Et refertur in Compen. Minor. Verb. Interdictum. 2. §. 10.

Possunt Nostri in diuinis Officijs more Societatis celebrandis, & Nostrorum sepulturis, vti hoc priuilegio, vbi ceteri Religiosi vterentur, & Prælati non offenderentur, alioquin ne vtantur.

§. 6.

Ex declaratione facta Minoribus per Leo. x. concessum est Nostris in foro conscientiæ, quod in forma obseruationis nulla sit differentia inter cessationem à diuinis, & interdictum quodcunque. Habetur in supplem. Mino. fol. 59. concess. 165.

§. 7.

Tempore interdicti, aut cessationis à diuinis possumus in foro conscientię duo, vel plures extra Ecclesiam in domibus nostris officiũ diuinum dicere, & quando extra chorum horas dixerimus, si transeuntes personæ interdictæ casu aliquid audierint, nullam propterea censuram incurremus. Nec tenemur euitare laborantes in nostris Domibus, aut Collegijs, diebus, quibus laborauerint, etiam si non sint familiares, & seruitores, continui cõmensales

nostri,

nostri,& eis soluatur salarium. Concessit Sixt. iiij.& habetur in supplem.Min.fol.59. cōcess. 166.& 167.

Non obstantibus his, quæ in hoc Verbo dicta sunt, mandante Episcopo, Nostri interdicta non solum à Sede Apostolica, sed etiam ab Ordinarijs promulgata publicare, ac seruare debent, vt decreuit Concil. Trident. sess. 25. cap. 12. de Regul.

Vide Verb. Conseruator §.6.& Verb. Prælati §.2.

Interpretatio.

Vide Verb. Declaratio.

Irrregularitas.

Vide Verb. Dispensatio, & Verb. Titulus.

Iubileum.

Cui possint confiteri Nostri tempore Iubilei Vide Verb. Absolutio §.11. Iubileum vero, quod Societati conceditur, habetur Verb. Indulgentiæ

dulgentiæ §. 23. vbi etiam Vide quod in fine eiusdem Verbi habetur.

Iudex.

Vide Verb. Appellatio, & Verb. Cõseruator.

Iuramentum.

Vide Verb. Confessarius §. 6. & Verb. Commutatio §. 1.

Laici.

Vide Verb. Sacra §. 1.

Lectores.

Præpositus Generalis habet potestatem vbilibet deputandi Lectores Theologiæ, & aliarũ facultatũ, quos ex Nostris in Domino idoneos iudicauerit, alterius licentia ad id minime requisita. Paul. iij. in litter. Apostolicis. pag. 42.

1 *Hæc facultas conceditur Prouincialibus iuxta ordinem præscriptum in eorum Regulis.*

Legata.

Legata.

Legata pia, quæ Societati relinquuntur, an à Superioribus commutari posſint. Vide Ver. Commutatio §. 3. & 4.

Libri prohibiti.

§. 1.

Præpoſitus Generalis conſiderate, cum delectu, & re conſultata cum ſuis Aſsiſtentibus, poteſt concedere Noſtris facultatem legendi libros hæreticos, & alios prohibitos, ad oppugnandũ. Greg. xiij. poſt Pium V. vt habetur in litter. Apoſtolicis pag. 133.

§. 2.

Poſſunt Noſtri vti libris non hæreticis, licet habeant annotationes, & ſcholia authorum hæreticorum, aut authores ipſi mali ſint, ſi libri non ſint editi ad ſtabilienda dogmata hæretica, dummodo nomen auctoris ſi ſit hæreticus, aut in indice prohibitus: & ſi quid inter legendum impium occurrerit, deleatur. Ibidẽ, & pag. ſeq.

Soli Prouinciales poſſunt hanc facultatem, & ſequentes concedere; niſi ipſi iudicarent eandem pote-

potestatem alicui Præposito, aut Rectori magnæ alicuius Domus, aut Collegij, aut alicui idoneæ personæ esse communicandam; quod tamen faciãt considerate, & cum delectu.

§.3.

Conceditur Nostris, qui à Superiore deputati fuerint facultas emendandi libros eorum, qui ad nos vel in Scholis, vel extra illas recurrere solent, quando authores pij sunt, sed habent praua scholia, vel annotationes, aut quando authores, aut impressores sunt impij, non tamẽ libri, aut cum authores sunt ethnici, sed habent scholia, annotationes, vel quid huiusmodi, propter quod prohibiti sunt, donec purgentur, dummodo errores, & nomina malorũ authorum, vel impressorum deleantur, In d. literis Greg. pag. 134.

§.4.

Concessit item Greg. quod Nostri, non solum Nostros quos in Collegijs, aut Domibus haberent, sed etiam Scholasticorum ad nostras scholas confluentium libros ethnicorum authorum propter scholia, annotationes, commentaria, aut impressorum in indice prohibitos, si ad id à Præposito Generali per se ipsum vel per alios deputati forent, emendare, & scholasticis prædictis vtendos relinquere possint, deletis tamen erroribus, & nominibus authorum prohibitorum. In d. pag. 134.

§.5. No-

§.5.

Nostri in libris suis, possunt mandare executioni ea, quę in catalogo, & decreto S. Romanę, & Vniuersalis Inquisitionis præcipiuntur, ad effectum, vt illi retineri possint. Ibidem.

§.6.

Omnes prædictæ facultates, quæ à Pio V. & Greg. xiij. Viuæ voc. or. & quæcunque alia super huiusmodi libris habendis, legendis, aut corrigendis, vsque ad 8. Ianuarij, Anni Domini 1575. Societati concessæ sunt, approbantur, & confirmantur: omnes defectus, si qui forsan in eis interuenerunt, supplentur: & facultates ipsæ, quatenus opus sit, de nouo conceduntur. In d. litteris pag. 136.

Præmissa omnia conceduntur non obstantibus bullis in Cœna Domini legi consuetis, ceterísque contrarijs quibuscunque. Ibidem, & Verb. Bulla Cœnæ.

Licentia.

An licentia nobis facta ad commutanda aliqua vota, &c. per Prælatos Ecclesiarum, expiret eorum morte. Vide Verb. Sede vacante.

Lites.

Vide verb. Causa, & Verb. Conseruator.

Matrimonium.

Omnes, qui in Societatem admissi, biennio probationis à quolibet eorum peracto, tria vota substantialia, tametsi simplicia, emiserint, emittentue in futurum, inhabiles esse antequã à Societate dimittantur ad matrimonium contrahendum; Contractusque huiusmodi nullos & irritos decreuit Greg. xiij. edita Constitutione pag. 233.

Medici.

Omnes nostri, qui Medicinę periti fuerint, possunt mederi quibuscunque personis infirmis, siue nostrę Societatis sint, siue extranei, & seculares absq. vllo conscientiæ scrupulo, aut aliquarum sententiarum, & censurarum Ecclesiasticarum, vel aliarum pœnarum incursu: quando tamen Medici seculares commodę haberi nõ possunt; dummodo id faciant de suorum Superiorum licẽtia, & citra adustionem, & incisionem per seipsos faciendã. Greg. xiij. pag. 148. & seq.

Hanc facultatem concedere possunt omnes Superiores.

H Quas

Quas indulgentias consequātur medici nostri ordinarij, Vide supra Verb. Indulgentiæ §.29.

Missa.

§.1.

Omnes Christifideles, qui concionibus Nostrorum interuenerint, possunt eiusmodi diebus in Ecclesijs, in quibus Nostri concionabūtur, Missas, & alia diuina officia audire, & Sacramēta recipere, ita vt non teneantur pro his adire suas parochias. Paul.iij. pag.35.

§.2.

Audientes Missas in nostris Ecclesijs, Dominicis alijsque festiuis diebus, non contempto proprio sacerdote Parochiali, satisfaciunt præcepto Ecclesiæ, nec in aliquam labem peccati mortalis, pœnamve propterea incurrunt, Concessit Leo x. vt habetur in Suppl. fol. 27. pag. 2. concess. 90. Idemque postea confirmauit ipsemet Leo, vt in eodem Suppl. fol. 46. in fine, & seq.

§.3.

Possunt Presbyteri Societatis celebrare Missas per horam ante auroram, & infra horam post meridiē, itineris, vel alterius legitimi impedimenti causa, de licentia Præpositi Genera-

lis, vel cuiuslibet alterius ad id ab eo deputati. Greg. xiij. pag. 289.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & ijs quibus ipsi commiserint.

Vide Ver. Altare, & Verb. Horæ canonicæ. §. 1. & 5. & Verb. Interdictum §. 4. & 5.

Missiones.

Vide Ver. Generalis. §. 2. & 3. & Verb. Prælati §. 1.

Moniales.

An Nostri possint compelli ad Monialium curam recipiendam, &c. Vide Ver. Exemptio. §. 10.

Notarius.

Præpositus Generalis, ac Prouinciales in vnaquaque eorum Prouincia possunt creare, & deputare, in notarios vnũ, duos, tres, quatuor, vel quinque aut plures Religiosos Societatis, qui

qui probi ſint,& fide doctrinaque idonei, qui intimare poſſint,quoties requiſiti fuerint,omnia & ſingula mandata,priuilegia, conceſſiones & indulta, ac Societati, ſeu eius perſonis cōceſſa,& emanata, reſcripta Apoſtolica,quibuſuis perſonis ſecularibus, aut Eccleſiaſticis, eoſque monere,& requirere, iuxta prædictorum tenorem, aliaque omnia opportuna exequi,& de his publica coram teſtibus requiſitis inſtrumenta conficere, quibus eadem adhibeatur fides in iudicio,& extra, ac ſi per alios authenticos notarios fuiſſent authēticata,ac eoſdem ſic intimatos,monitos & requiſitos eis arctari debere. Conceſſit Pius v.ordini Prædicatorũ,adiecta pęna ſuſpēſionis à diuinis,quoad Archiepiſcopos,& Epiſcopos,& excommunicationis ipſo facto, quoad inferiores, adiectis item maximis clauſulis derogatorijs. Habetur in priuilegijs impreſſis.fol.192.cum ſeq.& in dicto priuilegio fit ampla derogatio etiam Conciliorum.

Facultas hæc communicatur Prouincialibus, qua tamen non vtantur niſi quando prædicta per externos commode fieri non poterunt.

Officia.

Abſolutio ab officijs, aut priuatio à nullo

iudice peti potest. Paul. iij. pag. 31. Proprijque cuiusque gradus iudiciũ, & officiorum discretio ac distributio tota est in manu Præpositi Generalis, vel eorum, quos ipse sibi ea cum au ctoritate substituerit. Iul. iij. pag. 54.

Oracula.

Non minoris sunt efficaciæ & valoris Viuæ vocis oracula, quam si per Bullam aut Breue ad perpetuam rei memoriã essent concessa, & hoc in foro cõscientiæ tantum. Concessit Leo x. Minoribus, vt in Suppl. fol. 58. pag. 2. & con cess. 161.

Vide Verb. Communicatio gratiarum. §. 6.

Oratoria.

Datur facultas vt in Oratoriis & Capellis quæ Prouinciales Societatis per seipsos in Do mibus, Collegijs & alijs locis, vbi aliqui Societatis residebunt, approbauerint, & ad diuinum cultum duntaxat deputauerint, Missæ & alia diuina officia celebrari possint, nullius alterius ad id requisita licẽtia. Greg. xiij. pag. 143.

Non vtentur Prouinciales hac facultate nisi in

locis

locis remotis ab oppidis in quibus Ordinarij existunt, aut vbi probabiliter timetur, quod illi cum opus fuerit, difficiles se exhibebunt ad huiusmodi Oratoria deputanda.

Ordines.

§. 1.

Potest Præpositus Generalis præsentare Nostros cuicunque catholico Antistiti gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habēti, isq. sic præsentatos, absque omni promissione vel obligatione ipsorum ordinādorum ad omnes sacros ordines promouere. Paul. iij. pag. 36.

Aduertatur hanc facultatem declarari per §. sequentem.

§. 2.

Nostri, qui tria vota Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ in Societate emiserunt, de licentia Præpositi Generalis possunt promoueri ad omnes sacros ordines, etiam ante solennē professionem emissam, si modo sint ætate, moribus & doctrina idonei, nō obstante Constitutione Pij v. quæ decretum Concilij Tridentini sess. 22. cap. 2. de Reform. ad Regulares non professos extendit. Greg. xiij. pag. 131. & seq

§. 3.

Pręcipitur & interdicitur omnibus Episcopis, & alijs Antistibus, ne à Nostris promouẽdis, qui licentiam à Præposito Generali Societatis pro tempore existente, vel ab eo delegatis habuerint, quędam requirant, vel exigãt, in litteris Apostolicis proxime citandis contenta, sed ipsos etiam absque vlla functione in ipsis Ordinibus, aut obseruatione interstitiorum ad illos suscipiendos, aut inquisitione de cãtu, officijs, & ceremonijs Ecclesiasticis idoneitate, proprij Ordinarij licentia, & alijs in alios requisitis, ad minores, ac etiam extra tempora à iure statuta, tribus dominicis, vel alijs festis diebus, etiam continuis, ad sacros etiam Presbyteratus, ordines promoueãt, ac si illi omnibus requisitis essent prędití, Greg. xiij. pag. 212. & seq. Vbi etiam prohibet huius gratiæ communicationem etiam ijs, qui sua priuilegia cum Societate participãt, & participare poterunt.

Facultates, quæ præcedentibus §§. continentur, communicantur omnibus Prouincialibus, excepta facultate extra tempora, quæ in Europa reseruatur Præposito Generali.

Paramenta.

Vide Verb. Sacra §. 2.

Prædica

Prædicatores.

Poſſunt Noſtri, qui idonei reperti fuerint, deputari à Præpoſito Generali ad prædicandum, in quibuſuis locis, atque adeo in plateis, Paul.iij.pag.20. Etiam ſi in ſacris ordinibus nõ ſint conſtituti. Greg. xiij. pag.245.

Deputatio approbatorum Prouincialibus conceditur, & quibus ipſi commiſerint. Cæterum per Concilium Tridentinum ſeſſ. 5. cap. 2. Noſtri in Eccleſiis noſtris vt prædicare poſsint, vltra deputationem Superiorum, egent benedictione Epiſcoporum, In alienis autem, egent eorundem Epiſcoporum licentia. Ipſis vero Epiſcopis contradicentibus Noſtri nec in noſtris, nec in alienis Eccleſiis poſſunt prædicare: vt habetur eodẽ Concilio ſeſſ. 24. cap. 4. de Reform. priuilegium tamen de quo ſupra Verb. Confeſſarius §. 2. vim ſuam retinet.

Vide Verb. Confeſſarius. §. 2.

Prælati.

§. 1.

Præpoſiti noſtræ Societatis non tenẽtur deputare

putare nostros ad vllum ministerium Prælatorum, nisi auctoritate litterarum Sedis Apostolicę, quæ expressam de Societate, & hoc indulto mentionem faciant, quod si aliquos deputēt nihilominus deputati sub correctione Ordinis existunt, possuntq. ab eisdē Superioribus, cum id expedire iudicauerint, remoueri. Paul. iij.pag.31.

Seruetur tamen quod habetur in Concilio Tridentino sess.25.cap.12.de Regul.

§.2.

Nullus Prælatus potest contra aliquem Nostrorum, aut cōtra alios nostra causa ferre sententiam excommunicationis, suspensionis, vel interdicti contra priuilegia Societatis. Per Paul.iij.concessa vsque ad 15.kal.Nouembris, Anno Domini 1549. & si feratur, est irrita. Paul.iij.pag.35.

Vide tamē, quæ notātur Ver.Exēptio §.1.in fine.

§.3.

Omnes Præpositi Societatis ac Rectores, quoad Religiosos Societatis sibi subditos, possunt per seipsos idem omnino, quod possunt Episcopi in clericos & laicos sibi subiectos, tā quoad facultatem absoluendi, & dispensandi in irregularitatibus, de quibus in Concilio Tridentino sess.24.cap.6. quam alias quascunque facultates. Concessit Pius V. fratribus Prædicatoribus 22. Iulij anno 1571. & refertur in libro priuilegiorum Minorum fol.127.pag.2.

Hac

Hæc facultas reseruatur Præposito Generali, nisi prout in particulari suis locis reperitur communicata in hoc compendio.

Vide Verb. Sede vacante.

Præscriptio.

Nulla præscriptio minor quã sexaginta annorum, valet contra bona, personas, & loca Societatis, etiam de rebus forsan præscriptis, in quibus adhuc istud tempus nõ est absolutum, & alijs in posterum omnibus futuris temporibus. Concessit Euge. iiij. de plenitudine potestatis, Ordini Sancti Benedicti Vallisoleti, vt habetur in manuscriptis fol. 38. pag. 2. Et simile concessit etiam Iulius ii. Congregationi Sancti Saluatoris, vt in eisdẽ manuscriptis fol. 68. pag. 2.

Priuilegia.

§. I.

Nostrorum priuilegiorum per Paul. iij. vsque ad 15. Kalend. Nouembris anno Domini 1549. concessorum, interpretatio reseruatur Sedi Apostolicæ. Paulus iii. pag. 35. Quin vero inhibitum est omnibus Prælatis, ne præsumant interpretari priuilegia

nobis concessa, siue clara sint, quæ interpretatione non indigent, siue dubia contineãt, Concessit Clemens iiij. Prædicatoribus, ac Minoribus, vt patet ex libro priuilegiorum Eremitarum Sancti Augustini fol. 77. pag. 2. Vide Ver. Institutum §. 2.

Per hoc priuilegium non derogatur illi de quo infra §. 4. & supra Verb. Generalis §. 5.

§. 2.

Si quando contigerit per vnum aut plures actus contra priuilegia, indulta, gratias, & immunitates Societati concessa, aut ipsorum aliquod à quocunque cuiuscunque conditionis, dignitatis, gradus, & status existat ex negligentia seu ignorantia præsentium & futurorum, quibus ea conceduntur, aut alia quauis causa aliter attentari, vel obseruari, scienter, vel ignoranter, nullum tamen propter hoc præiudiciũ indultis, gratijs, & immunitatibus ipsis generatur, sed illa in suo vigore & pleno robore firmitatis perpetuo permanent. Sic habetur ex priuilegiis Canonicorum Regul. Later. in manuscrip. fol. 50. pag. 1.

§ 3.

Nulla persona Societatis priuilegium aliquod contra communia ipsius Societatis statuta postulare audeat, aut obtentum retinere. Concessit hoc Vrbanus iiij. Præmonstratensibus, vt in Manusciptis fol. 59. pag. 1. Si quę vero impetrabuntur huiusmodi à sede Apostolica

lica, vel eius Legatis, sub quacunque forma, vel expresione verborum, irrita sunt, & inania. Concesit Clem. vii. Abbati & Conuentui Cistercii Cabilon. diœcesis, habeturque in manu scriptis fol. 44. pag. 1. Et hoc idem latius habemus per litteras Leo. x. pro Eremitis Sācti Augustini, iuxta quas si quæ priuilegia à Nostris fuerint impetrata contra Regulam, aut Constitutiones, aut mores Societatis, nullius momenti, ac pro infectis habenda sunt, etiamsi à Sede Apostolica sint concessa, nisi eisdem Leonis litteris de verbo ad verbum, consentiente Societate, sit derogatū. Habetur in priuilegiis dicti Ordinis fol. 47. pag. 1.

§. 4.

Quoties dubium fuerit in intellectu priuilegiorum nostræ Societatis, semper per Iurisperitos, & alios Iudices, in fauorem Societatis fiat interpretatio. Concesit Alex. vi. Congregationi Benedictinorum Vallis Oleti: sub datis Romæ kalendis Aprilis anno 1501. Pontificatus sui anno octauo. & habetur in manuscriptis fol. 39. pag. 2.

§. 5.

Possumus vti priuilegiis nobis concesis, etiamsi propter simplicitatem, aut iuris ignorantiam, eis non fuerimus vsi retroactis temporibus, dummodo eis nō sit per præscriptionem, vel alias legitime derogatum. Concesit Nicolaus iiii. Carthusiensibus, referturque in

Com-

Compen.Min.Ver.priuilegia, §.vltimo.& habetur breuius in manuscriptis fol.48.pag.1.

§.6.

Omnia priuilegia facta Pręposito Generali, vel Societati, siue per se, siuę per communicationẽ, siue sint facta in forma Breuis, siue per supplicationes expedita, in quibus placuit vt signatura sola sufficeret, eandem omnino vim & efficaciam habent, tam in iudicio, quam extra iudicium, ac haberent si plumbeo sigillo essent obsignata. Concessit Iul.ij. pro Eremitis sancti Augustini, in eorum priuilegijs fol.42. pag.2. Idéq. constat ex alia Leonis concessione, facta pro eisdem Eremitis, vt in eisdem priuilegijs fol.47.pag.1.

§.7.

Priuilegijs originalibus, aut transumptis authenticis ordinum Eremitarum Sancti Augustini, Carmelitarum, Minorum, Minimorum, ac Seruorũ B.Marię, exhibitis in fauorẽ Ecclesiarũ, Domorũ, ac Collegiorũ, seu personarũ Societatis, eadem fides tam in iudicio, quã extra habenda est ac si pro, & in fauorem Societatis à sede Apostolica emanassent, & eidẽ immediate concessa forent. Concessum est Dominicanis, vt in eorum priuilegijs fol.175. lit.B. & C. & in Suppl.Min.fol.69.

§.8.

Nullæ litteræ seu priuilegia Apostolica quibusuis personis, & quibusuis Collegijs, Capitulis,

tulis, Vniuersitatibus, seu Couentibus concessa contra tenorem, priuilegiorum quæ nobis concessa sunt, præiudicat Societati, eiusue Domibus, locis aut personis, nisi in eis cũ expressione Ordinum, etiam Mendicantium, & illorum Religiosorũ de Societate, & illius ac eius Domibus, ac nobis concessis priuilegijs, necnon quoad concedenda priuilegia, & litteras, de Præposito Generali Societatis, qui pro tempore erit, specialiter, & expresse, ac de verbo ad verbum mentio facta fuerit. Concessit Eugen. iiij. Dominicanis, vt in eorum priuilegijs, fol. 108. pag. 1. & seq. Per priuilegia vero Benedictinis per Eugen. iiij. ac Leonem concessa, de quibus in manuscriptis fol. 42. pag. 2. & seq. alia etiam debent concurrere, vt aliquod ex nostris priuilegijs derogatum censendum sit.

§. 9.

Si qua læsio facta sit per quoscunque cuiuscunque status, quocunq. modo vel forma vel in futurũ fiet personis, iuribus, & rebus ac bonis Societatis, licet culpa Nostrorum, aut procuratorũ Societatis, seu Domorum, aut Collegiorum, ipso iure non tenent, nec est opus restitutionem in integrũ pro læsione huiusmodi impetrare. Concessit Io. xxiij. in fauorem Monachorum Congregationis Montis Oliueti, vt habetur in priuilegijs impressis fol. 18. pag. 2. voluitque idem Pontifex ibidem, vt ea Constitutio etiam ad præterita traheretur.

§. 10 Qui-

§. 10.

Quicunque alicui concessionum nostrarũ temere contraire ausi fuerint, excommunicationem incurrent, & vt tales sunt publicandi: quod si sint clerici, præter hoc priuantur dignitatibus, & beneficijs Ecclesiasticis, ita vt libere possint impetrari. Concessit Leo x. Augustinianis, vt in eorum priuilegijs. fol. 46. pag. 2.

§. 11.

Omnia priuilegia Societatis, facultates, exemptiones, immunitates, gratiæ & indulta tam per suos prædecessores, quàm à se concessa, Motu proprio certaque scientia, ac de plenitudine Apostolicæ potestatis approbat atque confirmat. Greg. xiii. pag. 217. & 232.

Vide Ver. Communicatio gratiarũ, & Verb. Generalis. §. 8. Et qualiter personę Ecclesiasticæ, in dignitate constitutæ, teneantur nostra priuilegia publicare, &c. Vide iuxta ea quæ habentur Verb. Conseruator. §. 8. Et quod nõ derogetur per Bullam Cœnæ tempore Gregorii xiii. Vide Verb. Bulla Cænę. §. 2.

Processiones.

Eximuntur & liberantur Nostri ab interessentia in supplicationibus, seu precibus, & processionibus publicis, inhibenturque Ordinarii

narij quauis dignitate fulgentes, ne Nostros ad interessendũ dictis processionibus quouis modo cogere, seu super præmissis inquietare, seu inquietari facere audeant, vel permittant. Gre. xiij. pag. 153. & seq.

Procurator.

Procurator Generalis Societatis à Præposito Generali institutus, eo ipso omnium Prouinciarum, locorum, ac personarũ Societatis quasuis causas, etiam speciale mandatum requirentes, iuxta potestatem sibi à Generali præposito traditam agere potest. Concessum est à Martino V. Dominicanis, vt in eorũ priuilegijs fol. 106. pag. 2. & à Bonif. viij. vt in priuilegijs Augustin. fol. 79. pag. 1. & præced.

Potestas ordinaria ea censebitur à Præposito Generali tradita, quam Procurator in officio suo præscriptam habuerit.

De indulgẽtijs quas Nostri Procuratores externi consequuntur, vel consequi possunt, Vide Verb. Indulgentiæ §. 36. & seq. & vide etiam quod habetur Ver. Interdictum §. 2.

Professi.

§. 1.

Nostri qui senio confecti sunt, vel infirmitate gra-

te grauati, & ad operandum in vinea Domini non idonei, etiamsi Professi sint, possunt de licentia Præpositi Generalis, vel inferiorũ, quibus hanc facultatem cõmunicauerit, habitare in Collegijs, & ex eorum redditibus sustẽtari. Iul. iij. pag. 71.

Hanc licentiam possunt Prouinciales concedere si prius Præpositus Generalis commode admoneri nequeat, postquam vero concesserint, Præpositum Generalem admoneant.

§. 2.

Potest Præpositus Generalis etiam Professos, quos iudicauerit à Societate emittere, ipsique de ipsius licentia non tantum ad Carthusiensium, sed ad quemuis alium Mendicantium, vel non Mendicantium paris, laxioris, aut arctioris obseruantiæ Ordinem, per ipsum Præpositum Generalem illis præscribendum, de consensu tamen superiorum loci illius quo destinabuntur, demigrare, in eisque professionem per illius Monachos, aliosve Regulares emitti solitam, emittere, habitũque suscipere, eorumq. consueta vti disciplina, Ipsisque inhibetur, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ; ne quid contra præsentium tenorẽ audeant attentare. Greg. xiij. pag. 208. vbi & prohibet huius gratiæ communicationem etiam his, qui sua priuilegia cum Societate participant, & participare poterunt.

An

An hodie post Concilium Tridentinum sit licitum differre professionem finito nouitiatu, vt ante Concilium licebat; Vide supra Verb. Concilium Tridentinum, Vide etiam quod habetur supra Ver. Apostatæ. §. 10.

Prouinciales.

Mortuo Prouinciali in partibus longinquis ac remotissimis potest alius eius loco eligi dũ alius per Generalem Præpositũ mittitur. Paul. iij. pag. 43.

Non vtātur Nostri hoc priuilegio, sed vbi opus erit, sequantur etiam extra Europam quod quarta Congregatio generalis præscripsit Can. 22.

Vide Verb. Indulgentiæ §. 10. & Verb. Notarius.

Quarta.

Vide Ver. Exemptio §. 5.

Religiosus.

Motu proprio certaq. scientia ac de Apo-

iudice peti potest. Paul. iij. pag. 31. Proprijque cuiusque gradus iudiciũ, & officiorum discretio ac distributio tota est in manu Præpositi Generalis, vel eorum, quos ipse sibi ea cum au ctoritate substituerit. Iul. iij. pag. 54.

Oracula.

Non minoris sunt efficaciæ & valoris Viuæ vocis oracula, quam si per Bullam aut Breue ad perpetuam rei memoriã essent concessa, & hoc in foro cõscientiæ tantum. Concessit Leo x. Minoribus, vt in Suppl. fol. 58. pag. 2. & con cess. 161.

Vide Verb. Communicatio gratiarum. §. 6.

Oratoria.

Datur facultas vt in Oratoriis & Capellis quæ Prouinciales Societatis per seipsos in Domibus, Collegijs & alijs locis, vbi aliqui Societatis residebunt, approbauerint, & ad diuinum cultum duntaxat deputauerint, Missæ & alia diuina officia celebrari possint, nullius alterius ad id requisita licẽtia. Greg. xiij. pag. 143.

Non vtentur Prouinciales hac facultate nisi in

locis

locis remotis ab oppidis in quibus Ordinarij existunt, aut vbi probabiliter timetur, quod illi cum opus fuerit, difficiles se exhibebunt ad huiusmodi Oratoria deputanda.

Ordines.

§.1.

Potest Præpositus Generalis præsentare Nostros cuicunque catholico Antistiti gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habēti, isq. sic præsentatos, absque omni promissione vel obligatione ipsorum ordinādorum ad omnes sacros ordines promouere. Paul. iij. pag. 36.

Aduertatur hanc facultatem declarari per §. sequentem.

§.2.

Nostri, qui tria vota Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ in Societate emiserunt, de licentia Præpositi Generalis possunt promoueri ad omnes sacros ordines, etiam ante solennē professionem emissam, si modo sint ætate, moribus & doctrina idonei, non obstante Constitutione Pij v. quæ decretum Concilij Tridentini sess. 22. cap. 2. de Reform. ad Regulares non professos extendit. Greg. xiij. pag. 131. & seq

§.3.

Pręcipitur & interdicitur omnibus Episcopis,& alijs Antistibus, ne à Nostris promouēdis, qui licentiam à Præposito Generali Societatis pro tempore existente, vel ab eo delegatis habuerint, quędam requirant, vel exigāt, in litteris Apostolicis proxime citandis contenta, sed ipsos etiam absque vlla functione in ipsis Ordinibus, aut obseruatione interstitiorum ad illos suscipiendos, aut inquisitione de cātu, officijs, & ceremonijs Ecclesiasticis idoneitate, proprij Ordinarij licentia, & alijs in alios requisitis, ad minores, ác etiam extra tempora à iure statuta, tribus dominicis, vel alijs festis diebus, etiam continuis, ad sacros etiam Presbyteratus, ordines promoueāt, ac si illi omnibus requisitis essent prędití, Greg. xiij. pag. 212. & seq. Vbi etiam prohibet huius gratiæ communicationem etiam ijs, qui sua priuilegia cum Societate participāt, & participare poterunt.

Facultates, quæ præcedentibus §§. continentur, communicantur omnibus Prouincialibus, excepta facultate extra tempora, quæ in Europa reseruatur Præposito Generali.

Paramenta.

Vide Verb. Sacra §. 2.

Prædica

Prædicatores.

Poſſunt Noſtri, qui idonei reperti fuerint, deputari à Præpoſito Generali ad prædicandum, in quibuſuis locis, atque adeo in plateis, Paul.iij.pag.20.Etiamſi in ſacris ordinibus nõ ſint conſtituti. Greg. xiij. pag.245.

Deputatio approbatorum Prouincialibus conceditur, & quibus ipſi commiſerint. Cæterum per Concilium Tridentinum ſeſſ.5.cap.2.Noſtri in Eccleſiis noſtris vt prædicare poſſint, vltra deputationem Superiorum, egent benedictione Epiſcoporum, In alienis autem, egent eorundem Epiſcoporum licentia. Ipſis vero Epiſcopis contradicentibus Noſtri nec in noſtris, nec in alienis Eccleſiis poſſunt prædicare: vt habetur eodẽ Concilio ſeſſ. 24. cap.4. de Reform. priuilegium tamen de quo ſupra Verb.Confeſſarius §. 2. vim ſuam retinet.

Vide Verb.Confeſſarius.§.2.

Prælati.

§.1.

Præpoſiti noſtræ Societatis non tenẽtur deputare

putare nostros ad vllum ministerium Prælatorum, nisi auctoritate litterarum Sedis Apostolicę, quæ expressam de Societate,& hoc indulto mentionem faciant,quod si aliquos deputét nihilominus deputati sub correctione Ordinis existant, possuntq. ab eisdẽ Superioribus, cum id expedire iudicauerint,remoueri. Paul. iij.pag.31.

Seruetur tamen quod habetur in Concilio Tridentino sess.25.cap.12.de Regul.

§.2.

Nullus Prælatus potest contra aliquem Nostrorum,aut cõtra alios nostra causa ferre sententiam excommunicationis, suspensionis, vel interdicti contra priuilegia Societatis. Per Paul.iij.concessa vsque ad 15.kal.Nouembris, Anno Domini 1549. & si feratur, est irrita. Paul.iij.pag.35.

Vide tamẽ, quæ notatur Ver.Exẽptio §.1.in fine.

§.3.

Omnes Præpositi Societatis ac Rectores, quoad Religiosos Societatis sibi subditos,possunt per seipsos idem omnino, quod possunt Episcopi in clericos & laicos sibi subiectos, tá quoad facultatem absoluendi, & dispensandi in irregularitatibus,de quibus in Concilio Tridentino sess.24.cap.6. quam alias quascunque facultates.Concessit Pius V.fratribus Prædicatoribus 22. Iulij anno 1571. & refertur in libro priuilegiorum Minorum fol.127.pag.2.

Hac

Hæc facultas reſeruatur Præpoſito Generali, niſi prout in particulari ſuis locis reperitur communicata in hoc compendio.

Vide Verb. Sede vacante.

Præſcriptio.

Nulla præſcriptio minor quã ſexaginta annorum, valet contra bona, perſonas, & loca Societatis, etiam de rebus forſan præſcriptis, in quibus adhuc iſtud tempus nõ eſt abſolutum, & alijs in poſterum omnibus futuris temporibus. Conceſſit Euge. iiij. de plenitudine poteſtatis, Ordini Sancti Benedicti Valliſoleti, vt habetur in manuſcriptis fol. 38. pag. 2. Et ſimile conceſſit etiam Iulius ii. Congregationi Sancti Saluatoris, vt in eiſdẽ manuſcriptis fol. 68. pag. 2.

Priuilegia.

§. I.

Noſtrorum priuilegiorum per Paul. iij. vſque ad 15. Kalend. Nouembris anno Domini 1549. conceſſorum, interpretatio reſeruatur Sedi Apoſtolicæ. Paulus iii. pag. 35. Quin vero inhibitum eſt omnibus Prælatis, ne præſumant interpretari priuilegia

nobis

nobis concessa, siue clara sint, quæ interpretatione non indigent, siue dubia contineãt, Concessit Clemens iiij. Prædicatoribus, ac Minoribus, vt patet ex libro priuilegiorum Eremitarum Sancti Augustini fol. 77. pag. 2. Vide Ver. Institutum §. 2.

Per hoc priuilegium non derogatur illi de quo infra §. 4. & supra Verb. Generalis §. 5.

§. 2.

Si quando contigerit per vnum aut plures actus contra priuilegia, indulta, gratias, & immunitates Societati concessa, aut ipsorum aliquod à quocunque cuiuscunque conditionis, dignitatis, gradus, & status existat ex negligentia seu ignorantia præsentium & futurorum, quibus ea conceduntur, aut alia quauis causa aliter attentari, vel obseruari, scienter, vel ignoranter, nullum tamen propter hoc præiudiciũ indultis, gratijs, & immunitatibus ipsis generatur, sed illa in suo vigore & pleno robore firmitatis perpetuo permanent. Sic habetur ex priuilegiis Canonicorum Regul. Later. in manuscrip. fol. 50. pag. 1.

§ 3.

Nulla persona Societatis priuilegium aliquod contra communia ipsius Societatis statuta postulare audeat, aut obtentum retinere. Concessit hoc Vrbanus iiij. Præmonstratensibus, vt in Manusciptis fol. 59. pag. 1. Si quę vero impetrabuntur huiusmodi à sede Apostolica

lica, vel eius Legatis, ſub quacunque forma, vel expreſsione verborum, irrita ſunt, & inania. Conceſsit Clem. vii. Abbati & Conuentui Ciſtercii Cabilon. diœceſis, habeturque in manu ſcriptis fol. 44. pag. 1. Et hoc idem latius habemus per litteras Leo. x. pro Eremitis Sãcti Auguſtini, iuxta quas ſi quæ priuilegia à Noſtris fuerint impetrata contra Regulam, aut Conſtitutiones, aut mores Societatis, nullius momenti, ac pro infectis habenda ſunt, etiamſi à Sede Apoſtolica ſint conceſſa; niſi eiſdem Leonis litteris de verbo ad verbum, conſentiente Societate, ſit derogatũ. Habetur in priuilegiis dicti Ordinis fol. 47. pag. 1.

§. 4.

Quoties dubium fuerit in intellectu priuilegiorum noſtræ Societatis, ſemper per Iuriſperitos, & alios Iudices, in fauorem Societatis fiat interpretatio. Conceſsit Alex. vi. Congregationi Benedictinorum Vallis Oleti: ſub datis Romæ kalendis Aprilis anno 1501. Pontificatus ſui anno octauo. & habetur in manuſcriptis fol. 39. pag. 2.

§. 5.

Poſſumus vti priuilegiis nobis conceſsis, etiamſi propter ſimplicitatem, aut iuris ignorantiam, eis non fuerimus vſi retroactis temporibus, dummodo eis nõ ſit per præſcriptionem, vel alias legitime derogatum. Conceſsit Nicolaus iiii. Carthuſienſibus, referturque in

Com-

Compen. Min. Ver. priuilegia, §. vltimo. & habetur breuius in manuscriptis fol. 48. pag. 1.

§. 6.

1 Omnia priuilegia facta Pręposito Generali, vel Societati, siue per se, siue per communicationẽ, siue sint facta in forma Breuis, siue per supplicationes expedita, in quibus placuit vt signatura sola sufficeret, eandem omnino vim & efficaciam habent, tam in iudicio, quam extra iudicium, ac haberent si plumbeo sigillo essent obsignata. Concessit Iul. ij. pro Eremitis sancti Augustini, in eorum priuilegijs fol. 42. pag. 2. Idẽq. constat ex alia Leonis concessione, facta pro eisdem Eremitis, vt in eisdem priuilegijs fol. 47. pag. 1.

§. 7.

Priuilegijs originalibus, aut transumptis authenticis ordinum Eremitarum Sancti Augustini, Carmelitarum, Minorum, Minimorum, ac Seruorũ B. Marię, exhibitis in fauorẽ Ecclesiarũ, Domorũ, ac Collegiorũ, seu personarũ Societatis, eadem fides tam in iudicio, quã extra habenda est ac si pro, & in fauorem Societatis à sede Apostolica emanassent, & eidẽ immediate concessa forent. Concessum est Dominicanis, vt in eorum priuilegijs fol. 175. lit. B. & C. & in Suppl. Min. fol. 69.

§. 8.

Nullæ litteræ seu priuilegia Apostolica quibuluis personis, & quibusuis Collegijs, Capi-

tulis,

tulis, Vniuersitatibus, seu Conuentibus concessa contra tenorem, priuilegiorum quæ nobis concessa sunt, præiudicāt Societati, eiusue Domibus, locis aut personis, nisi in eis cū expressione Ordinum, etiam Mendicantium, & illorum Religiosorū de Societate, & illius ac eius Domibus, ac nobis concessis priuilegijs, necnon quoad concedenda priuilegia, & litteras, de Præposito Generali Societatis, qui pro tempore erit, specialiter, & expresse, ac de verbo ad verbum mentio facta fuerit. Concesit Eugen. iiij. Dominicanis, vt in eorum priuilegijs, fol. 108. pag. 1. & seq. Per priuilegia vero Benedictinis per Eugen. iiij. ac Leonem concessa, de quibus in manuscriptis fol. 42. pag. 2. & seq. alia etiam debent concurrere, vt aliquod ex nostris priuilegijs derogatum censendum sit.

§. 9.

Si qua læsio facta sit per quosuis cuiusuis status, quocunq. modo vel forma vel in futurū fiet personis, iuribus, & rebus ac bonis Societatis, licet culpa Nostrorum, aut procuratorū Societatis, seu Domorum, aut Collegiorum, ipso iure non tenent, nec est opus restitutionem in integrū pro læsione huiusmodi impetrare. Concesit Io. xxij. in fauorem Monachorum Congregationis Montis Oliueti, vt habetur in priuilegijs impresis fol. 18. pag. 2. voluitque idem Pontifex ibidem, vt ea Constitutio etiam ad præterita traheretur.

§. 10 Qui-

§. 10.

Quicunque alicui concessionum nostrarũ temere contraire ausi fuerint, excommunicationem incurrent, & vt tales sunt publicandi: quod si sint clerici, præter hoc priuantur dignitatibus, & beneficijs Ecclesiasticis, ita vt libere posśint impetrari. Concesśit Leo x. Augustinianis, vt in eorum priuilegijs. fol. 46. pag. 2.

§. 11.

Omnia priuilegia Societatis, facultates, exemptiones, immunitates, gratiæ & indulta tam per suos prædecessores, quàm à se concessa, Motu proprio certaque scientia, ac de plenitudine Apostolicæ potestatis approbat atque confirmat. Greg. xiii. pag. 217. & 232.

Vide Ver. Communicatio gratiarũ, & Verb. Generalis. §. 8. Et qualiter persone Ecclesiasticæ, in dignitate constitutæ, teneantur nostra priuilegia publicare, &c. Vide iuxta ea quæ habentur Verb. Conseruator. §. 8. Et quod nõ derogẽtur per Bullam Cœnæ tempore Gregorii xiii. Vide Verb. Bulla Cænę. §. 2.

Procesśiones.

Eximuntur & liberantur Nostri ab interessentia in supplicationibus, seu precibus, & procesśionibus publicis, inhibenturque Ordinarii

natij quauis dignitate fulgentes, ne Nostros ad interessendũ dictis processionibus quouis modo cogere, seu super præmissis inquietare, seu inquietari facere audeant, vel permittant. Gre. xiij. pag. 153. & seq.

Procurator.

Procurator Generalis Societatis à Præposito Generali institutus, eo ipso omnium Prouinciarum, locorum, ac personarũ Societatis quasuis causas, etiam speciale mandatum requirentes, iuxta potestatem sibi à Generali præposito traditam agere potest. Concessum est à Martino V. Dominicanis, vt in eorũ priuilegijs fol. 106. pag. 2. & à Bonif. viij. vt in priuilegijs Augustin. fol. 79. pag. 1. & præced.

Potestas ordinaria ea censebitur à Præposito Generali tradita, quam Procurator in officio suo præscriptam habuerit.

De indulgẽtijs quas Nostri Procuratores externi consequuntur, vel consequi possunt, Vide Verb. Indulgentiæ §. 36. & seq. & vide etiam quod habetur Ver. Interdictum §. 2.

Professi.

§. 1.

Nostri qui senio confecti sunt, vel infirmita

An hodie post Concilium Tridentinum sit licitum differre professionem finito nouitiatu, vt ante Concilium licebat; Vide supra Verb. Concilium Tridentinum, Vide etiam quod habetur supra Ver. Apostatæ. §. 10.

Prouinciales.

Mortuo Prouinciali in partibus longinquis ac remotissimis potest alius eius loco eligi dũ alius per Generalem Præpositũ mittitur. Paul. iij. pag. 43.

Non vtatur Nostri hoc priuilegio, sed vbi opus erit, sequantur etiam extra Europam quod quarta Congregatio generalis præscripsit Can. 22.

Vide Verb. Indulgentiæ §. 10. & Verb. Notarius.

Quarta.

Vide Ver. Exemptio §. 5.

Religiosus.

Motu proprio certaq. scientia ac de Apo-

ſtolicæ plenitudine poteſtatis, declarando ſtatuit, ac decernit Gregorius xiij. non ſolum eos qui in Coadiutorũ formatorum ſiue ſpiritualium, ſiue temporalium Societatis gradus, & miniſteria admittũtur, ſed & alios omnes, qui in ea biennio probationis peracto tria Caſtitatis, Paupertatis, & Obedientiæ vota publica, licet ſimplicia emiſerint, emittẽtue in futurum, vere, & proprie religioſos fuiſſe, & eſſe, & vbique ſemper ab omnibus cenſeri, & nominari debere, non ſecus atque ipſos tum Societatis, tum quorumuis aliorum Regularium Ordinũ Profeſſos. pag. 217. adiuncta noua eiuſdem Pontificis confirmatione pag. 227. 232.

Vide Ver. Vota.

Reliquiæ.

Poſſunt Noſtri mittere Reliquias extra Vrbẽ pro conſecratione altarium. Cõceſſum eſt Minoribus, vt in Monum. fol. 70. conceſſ. 174. Cæterũ Viuæ vocis oraculo, conceſſit Pius V. vt quas reliquias ab amicis habere poſſemus, abſolute extra Vrbem fas eſſet mittere. Habetur in Vi. vo. or. pag. 46.

Nemo hac facultate vtatur ſine ſpeciali licentia Præpoſiti Generalis.

Reſer-

Reſeruatio.

Vide Ver. Caſus reſeruati.

Reſtitutio.

Si ij, qui Societatem ingrediuntur diuerſis perſonis, quæ ſciri, & inueniri non poſſunt, aliqua bona reſtituere tenentur, poſſunt omnes Præpoſiti, ac Rectores in locis ſibi commiſſis, bona ipſa in pios vſus conuertere, prout ſecũdum Deum uiderint expedire. Conceſſum eſt Franciſcanis, vt in Monu. fol. 141. pag. 2. conceſſ. 334. & ſimul in priuilegio Dominicanorum, de quo in eorum priuilegijs fol. 153. pag. 2. ac alio Canonicorum Regularium Lateran. de quo in manuſcriptis fol. 50. hoc ipſum conceſſum eſt.

In rebus parui momenti, hoc eſt, vſque ad ſummam viginti ducatorum, ſit facultas Superioribus localibus applicandi extra Societatem: Prouincialibus vero, extra Societatem ſit libera facultas quamcunque ſummam applicandi; intra Societatem vero vſque ad ducentos ducatos tantum.

Vtrum in læſionibus neceſſaria ſit reſtitutio

in integrum, Vide quæ habentur supra Verb. Priuilegia §.9.

Sacra.

§. 1.

Nostri, qui inseruiunt Ecclesijs Societatis in Sacristę officio, & si sacros ordines non habeant, si modo primam habeāt tonsuram, possunt tangere calices & corporalia. Concessit summus Pænitentiarius, habens tunc ad id potestatem vt in Vi. vo. or. pag. 12. & seq. Per priuilegia tamen Minorum omnes laici possunt tangere Ecclesiastica paramēta, calices, & corporalia debita cum reuerentia, ac eadem corporalia lauare cum expedierit. Concessit Sixtus vt in suppl. fol. 97. Concess. 343. iuncta concessione Calixti iij. quæ habetur in Monum. fol. 65. pag. 2. concess. 9.

Hac facultate vti poterunt ij, quibus Superior commiserit.

§. 2.

Vestes & pannos profanos in paramenta, & alios Ecclesiasticos vsus, secura cōscientia conuertere possumus. Concessit Sixtus iiij. Minoribus, vt in supplem. fol. 97. pag. 2. concess. 344.

Sacramenta.

Possunt Nostri Christi fidelibus Eucharistię, & alia sacramenta sine alicuius præiudicio ministrare Diœcesanorum locorum, Rectorum Parochialium, & aliarũ Ecclesiarum, aut quorumuis aliorũ licentia minime requisita Paul. iij. pag. 21.

Facultas quidem administrandi Eucharistiam omnibus Sacerdotibus conceditur, iuxta id quod dictum est, Verb. Eucharistia, §. 2. De Pœnitentiæ autem Sacramento iam dictum est Verb. Absolutio, & Verb. Confessarius.

Vide Verb. Eucharistia §. 2. & 3. & Ver. Absolutio §. 1.

De Extrema vnctione quoad familiares, vide Ver. extrema vnctio, et verb. familiares: quæ quoad reliquos poterit etiã, in necessitate tamen, & sine præiudicio administrari: Baptismus autem in necessitate omnibus, quod ius commune habet: Matrimonium vero nulli; nisi in Prouincijs illis, in quibus necessitatis causa id à Generali Præposito permissum fuerit.

Scholæ.

§. 1.

Præceptores Societatis tam qui litteras humaniores,

tatum,& alijs quibuscunque sub excommunicationis infligenda pœna,ne Collegiorum nostrorum Rectores,aut Scholares in præmissis per Pium V.concessis quouis quæsito colore molestare audeant.Ibidem.

Scholastici.

Vide quæ dicuntur præcedenti Ver. Scholæ. & Ver.Gradus.

Scrupuli.

§.1.

Præpositus Generalis ac Prouinciales, adhibito,si res magni momēti fuerint, aliquorum Patrum consilio, in rebus dubijs & scrupulis conscientias subditorum tangentibus, auctoritate Apostolica determinare possunt in foro conscientiæ,ac eorum determinationi subditi secura conscientia possint; ac debeant stare. Cōcessit Leo x.Minoribus,vt in suppl.fol.59. pag.2.concell.172.

Vt hoc auctoritate Apostolica possint facere, conceditur Prouincialibus; quod tamen raro facient; & cum fecerint, Generalem admoneant.

§.2.

§.2.

Omnes Nostri qui sunt nimis scrupulosi, possunt in omnibus dubijs, suam conscientiam tangentibus, secura conscientia stare determinationi sui Præpositi, vel Rectoris. Concessit Leo x. vt habetur in suppl. fol. 93. pag. 1. concess. 287.

Sede vacante.

Licentia nobis concessa à Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Ecclesiarum Prælatis, audiendi confessiones subditorũ suorum, prædicandi, & aliqua vota in alia pietatis opera commutandi in suis ciuitatibus, & diœcesibus, ipsis mortuis, vti possumus, donec viduatis Ecclesijs prouisum fuerit de pastore. Concessum est Dominicanis, vt in eorum priuilegijs, fol. 55. pag. 2. & Franciscanis, vt in Monum. fol. 113. concess. 244.

Aduertatur quod etsi in hac gratia aliud videatur innui; tamen dicta facultas non expirat etiam donec per successorem reuocetur.

Senex.

Vide quæ habentur Ver. Infirmi §. 2. & Ver. Indulgentiæ §. 6.

Sepul-

Sepulturæ.

Inhibitum eſt omnibus religioſis,& alijs ſæcularibus,ne aliquorum defunctorum corpora in noſtris Cœmeterijs ſepelire,aut in Eccleſijs noſtris Miſſarum ſolennia, vel pro animabus eorũ, qui ad loca noſtra tumulandi feruntur,ibidem exequias celebrare ſine noſtro aſſenſu præſumant. Conceſſum eſt Minimis, vt in eorum Mari magno, de quo in eorumdem libello fol.38.pag.2.Poſſumus autem libere in Eccleſiis & Cœmeteriis noſtris omnes, qui in eis ſe ſepeliri deliberauerint, exceptis excommunicatis, interdictis, ac publicè vſurarijs, ſalua tamen iuſtitia illarum Eccleſiarum, à quibus mortuorum corpora aſſumentur, ſepelire. vt eiſdem Minimis conceſſum eſt, & habetur dicto fol.pag.1.& ſeq.

Hæc facultas,quod attinet ad inhibendum,omnibus Superioribus communicatur: Quoad ſepeliendum autem Præpoſito Generali reſeruatur, iuxta inſtitutum.

Vide Ver. Eccleſia §.3.& Ver. Familiares §.1.& Verb. Interdictum §.4.& 5.

Simo-

Simonia.

In vnionibus, annexionibus, incorporationibus, & reformationibus, ſeu receptionibus Monaſteriorum, Prioratuum, vel aliorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum pro noſtra Societate faciendis, poſſunt omnes Præpoſiti ac Rectores cum Prælatis, & perſonis quæ monaſteria, ſeu beneficia huiuſmodi obtinent, voluntque dimittere in commodum Societatis, vel alicuius Domus, ſeu Collegii eiuſdem Societatis, inire conuentiones, & pacta, quæ illicita, & quando Apoſtolica confirmatione carerent; expreſſe prohibita cenſerentur. Conceſsit Leo x. Camaldul. vt in manuſcriptis fol. 22. pag. 2. Et idem ferme conceſsit Alex. Benedictinis, vt eodem loco, fol. 41. pag. 2.

Hac facultate nullus vtatur: et ſi quid de præſenti occurrat, conſulatur Generalis.

Societas Ieſu.

§. 1.

Societas eiuſque perſonæ mendicantes eſſe declarantur à Pio V. pag. 114. & ſeq. & omnes qui tria vota elapſo nouitiatus biennio in Societate

cietate emittunt, esse vere religiosos, habetur in declaratione Gregorii xiii: de qua latius supra Verb. Religiosus.

§. 2.

Iuxta priuilegium Eugenii iiii. concessum Benedictinis, prohibitum est, ne quis cuiuscunque status sit, aut conditionis, audeat venientē de seculo, ad religionem in nostra Societate, impedire, vel alienare, vel molestare sub pœna excommunicationis, à qua non nisi in articulo mortis valeat absolui ab alio quam per Sedē Apostolicam. habetur in manuscrip. fol. 38. pag. 2. Item per priuilegium concessum Congregationi Sancti Saluatoris, de quo in d. loco fol. 66. pag. 2. qui supradictis, vel eos recipientibus occasione prædicta iniuriam, vel molestiam irrogare presumpserint, si huius priuilegij notitiam habuerint, vel qui illud ignorauerint, postquam ad illius notitiam peruenerint, si a præmissis iniurijs, & violentijs non destiterint, excommunicationis sententiam ipso facto incurrunt, à qua præterquam in mortis articulo constituti, nisi à Sede Apostolica absolutionis beneficium nequeant obtinere.

Facultas hæc notificandi communicatur Superioribus. De facultate autem declarandi, vide Ver. Apostatæ.

Vide Verb. Commutatio §. 2. & 3. & Verb. Exemptio. & Ver. Communicatio gratiarum.

Item

Item & Ver. Alienatio §. 2. & alibi sæpe in hoc Compendio, sed precipue in dictis locis.

Subsidia.

Vide Verb. Exemptio §. 5.

Titulus.

Per gratiam concessam Prædicatoribus, omnes tituli à Sede Apostolica vel illius legatis bonorũ temporalium, ac vniones beneficiorũ Societatis vsq. ad diem 18. Ianuarij anno Domini 1570. concessi confirmantur, & de nouo conceduntur, defectus quicunque illi sint, supplentur, absolutio à fructibus male perceptis, & à censuris propterea incursis in vtroque foro conceditur, & in irregularitate dispensatur. Tenentur tamen Nostri adimplere pœnitẽtias quas Cõfessores, quos ipsi ad id elegerint, propter præmissa iniunxerint. Pius V. vt in priuilegijs impressis fol. 185. & seq.

De electione Confessarij seruetur regula et priuilegium Societatis, de quo Ver. Absolutio §. 11. & Ver. Gratiarũ vsus §. 2. Quod attinet ad vniones, præcedens priuilegium reuocatum fuit per Gre-

Gregorium xiij. vt in eius Bulla sub data Kalen. Martij anno 1572. quæ incipit In tanta.

Translatio ad alium ordinem.

Vide quæ habentur Ver. Apostatæ §. 10. & 11. & Ver. Professi §. 2.

Visitatores.

Possunt Visitatores nostræ Societatis in singulis Collegijs & Societatis locis absoluta visitatione concedere Nostris benedictionem & indulgentiam plenariam, & hoc in perpetuum viuæ vocis oraculo. Concessit Gregorius xiij. vt in Vi.vo.or.pag. 126. in fine.

Vniones.

Vnionibus monasteriorum, Ecclesiarũ, prioratuum, aut aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum factis Societati, vel faciendis per sedem Apostolicam, nullum præiudiciũ fit per quascunque reuocationes & annullationes vnionũ per Leonem x. eiusq. successores facta, nisi in

eis

eis litteræ vnionum de verbo ad verbum inserentur,& fieret indiuidua, & specifica mentio de ipsis monasterijs, & locis,& Societate, Concessit Leo x. Camaldulen. vt in manuscriptis fol.23.pag. 1. & seq. Simileq. omnino priuilegium quoad reuocationes per se, aut successores suos factas, Cõcessit Iulius ij. Congregationi Sancti Saluatoris, vt in eisdem manuscriptis fol.69. pag. 1. & seq. Habetur & circa hoc priuilegium ab Eugenio iiij. Benedictinis concessum,vt in dicto loco fol.38.& latius fol. 41.pag.1.

Potest nihilominus Episcopus examinare vniones,an sint surreptitiæ, iuxta dispositionẽ Concilij Tridentini sess.7.c. 6. de Reform. & sess. 24.c.13.Vers. In vnionibus.

Vide Ver. Simonia.

Vota.

Tria Paupertatis,Castitatis, & Obedientiæ vota, post biennium probationis in Societate emissa,& si simplicia,ex Apostolica institutione & declaratione, vere substãtialia religionis vota esse,& in illis non nisi per Sedem Apostolicam dispensari posse, nulloque alio modo quam per legitimam à Societate dimissionem ea cessare,habetur pag.232.

De votorum commutatione, vide Ver. Commutatio; & de eorum dispensatione, vide quæ dicuntur Ver. Dispensatio §.10.

Vota Societatis, vide Ver. Religiosus §.1. Et quoad irritationẽ matrimonij, Vide Ver. Matrimonium. De pœnis apostatarum, Vide Ver. Apostatæ.

FINIS.

R. P. Euerardus piæ me. Compendium facultatũ, & gratiarũ Societatis nostræ ad prouincias transmitti mandauerat; cuius vsum voluit per triennium Nostros experiri. Cumq. varia ex varijs locis in Vrbem postea allata essent, & ab omnibus Compendium absolutum, atque perspicuum, vt maxime necessarium, efflagitaretur; R. P. N. Claudius Aquauiua eiusdem Societatis Generalis Præpositus, recognitum, & auctum tandem euulgari, atque communicari decreuit. Porro ipsorum priuilegiorum verba ita sunt ex suis locis desumpta, vt erant, stylo nihil immutato; quo & fidelius, ac syncerius referrentur, & melius, ac certius intelligi possent. Meminerint vero Prouinciales quod ad librum hunc communicandum attinet, regulam xxxvij. communium

ab omnibus esse diligentissime seruandam, atque adeo ipsis Superioribus magna in ea re prudentia, ac circunspectione agendum. Vsus vero cum ex præfatione libello præfixa, tũ ex communicatione ipsis facultatum paragraphis adiuncta, facile cuique patebit.

Datum Romæ xxv. Nouembris. M. D. LXXXIIII.

Mandato eiusdem R.P.N. Claudij
Generalis Præpositi.

Iacobus Ximenez Secretarius.

LAVS DEO.

Animad-

Animaduerſio circa libros Priuilegiorum qui in hoc Compendio citantur.

NE quis ob varias impreſsiones librorum qui in hoc Compendio citantur, decipiatur; aduertendum eſt, eos citari ex impreſsionibus, quæ ſequuntur; Compendium Minimorum, ex impreſsione Neapolitana, anni 1573. *Compendium Minorum, impreſſum Salmanticæ, anno* 1532. *Monumenta, impreſſa Salmanticæ, anno* 1511. *menſe Iunij. Supplementū, impreſſum Barchinonæ, anno* 1523. *Priuilegia Auguſtin. ex impreſsione quæ caret anno, & loco. Priuilegia Dominicanorū, ex impreſsione facta Romæ apud Antonium Bladum, non adiecto impreſsionis anno. Compendiolum Benedictinorum, ex impreſsione Salmanticenſi, anno* 1569. *Alia vero ſunt in Archiuio Societatis, nimirum, quæ citantur ex priuilegijs impreſsis, quæque ex manuſcriptis, & ea etiā quæ propria ſunt ipſius Societatis, tam in viuæ vocis oraculorum libro, quam in libro litterarum Apoſtolicarum, qui toti Societati communis, ac notus eſt. & propterea ſine vllo alio additamento huius vtriuſq. libri paginæ citantur.*

Index titulorum.

Re-

Errata sic Corrige.

Pagina	Linea	
3	13	concedendę. lege. concedendæ.
28	16	abundat deferantur.
37	30	ordinis. lege. ordini.
34	29	habere. lege. habet.
106	11	promulgati. lege. promulgari.
236. lege. 136		
136	13	scholastici lege. scholastici.

FINIS.